

ੴ

ਸੁਖਮਘੀ ਸਾਡੇ

ਆਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਟਰੈਨਿੰਗ ਯਾਤਰਾ
ਗੁਜਰਾਤੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਗੁਟਕਾ - ਸੁਘਮਾਈ ਸਾਡੇਯ

ਸੁਘਮਾਈ ਸਾਡੇਯ -----1

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗੈਰੀ ਰਾਗ, ਸੁਯਮਾਂਨੀ ਮਠੇਲ ਪ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਐਕ ਸਾਸ਼ਿਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏ ਯੇ ਸਾਯਾ ਗੁਰੁਨੀ ਝੁਪਾ ਥੀ ਪ੍ਰਾਸ ਥਾਯ ਏ

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸੌਥੀ ਊਯਾ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖਨੇ ਮਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰ ਏ

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਯੇ ਘਖਾਂ ਨੀ ਆਰੰਘ ਏ ਅਨੇ ਯੇ ਯੁਗੀਨਾ ਆਰੰਘਥੀ ਏ ਏਨੇ ਮਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰ ਏ

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਨੇ ਮਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਨੇ ਮਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਠੁੰ ਤੇ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖ ਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੰ ਏਨੇ ਸਮਰਯਾ ਕਰੀ ਕਰੀਨੇ ਸੁਖ ਭਾਸਿਥ ਕਰੰ ਏ

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਯੇ ਡੁਃਘ ਅਨੇ ਵਯਾਧਿ ਏ ਤੇਨੇ ਫੁਰ ਕਰੰ ਏ

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਯੇ ਆ ਜਗਤਨੀ ਪਾਥਕ ਫਰਿ ਨੁੰ ਨਾਮ ਅਨੇਕ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੈਕੈ ॥

ਅਗਭਿਤ ਭੁਠ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਏ ਠੁੰ ਪਯਾ ਤੇਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੰ ਏ

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਜਰ ॥

ਵੇਦ ਪੁਰਾਯਾ ਸ਼੍ਰੁਤਿਏ ਐਕ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖ ਨੁੰ ਨਾਮ ਸੌਥੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਨ੍ਯੁ ਏ

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਜਰ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘ ਏ ਪੀਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖਨੁੰ ਨਾਮ ਥੀਠੁੰਕ ਪਯਾ ਵਸਾਯੁੰ ਏ

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਏ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਨੂੰ ਨਾਮ ਥੋੜੁੰਕ ਪੜਾ ਵਸਾਵਿਯੁੰ ਏ. ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾਨੂੰ ਵਧਾਨ ਨਖੀ ਕਰੀ ਸਕਤੀ

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

ਏ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਯੇ ਮਨੁਖਨੇ ਤਾਰਾ ਦਰਸ਼ਨੀ ਆਕਾਂਖਾ ਏ, ਨਾਨਕ ਕਛੇ ਏ ਤੇਮਨੀ ਸਮ੍ਰਿਤਿਮਾਂ ਰਣੀਨੇ ਮਨੇ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਥੀ ਘੁਟਾਵੀ ਕੇ ॥੧॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਅਮਰ ਕਰਵਾਵਾਯੁੰ ਸੁਖਦਾਏ ਨਾਮ ਘੁਟਾਂ ਸੁਖੀਨੀ ਮਝੀ ਏ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਆਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਨੂੰ ਠੇਕਾਯੁੰ ਭਕਤੀਨਾ ਛੁਟਦਮਾਂ ਏ. ਵਿਰਾਮ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਯੋਵ ਯੋਜਮ-ਮਰਯਾਨਾ ਝੇਰਾਮਾਂ ਨਖੀ ਆਵਤੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਯੋਵ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੂਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਯਮਰਾਯ ਨੀ ਡਰ ਦੂਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮੋਤਨੀ ਭਯ ਪੜਾ ਦੂਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਪੜਾ ਟਲੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਯੋਵਨੀ ਰਾਛਮਾਂ ਕੀਏ ਰੁਕਾਵਟ ਨਖੀ ਆਵਤੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮਨੁਖ ਦਰੋਕ ਛਾਯਾ ਵਿਕਾਰੀਨੀ ਟਰਝਥੀ ਸਯੇਤ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਕੀਏ ਪੜਾ ਡਰ ਨੀ ਦਘਾਵ ਯੋਵ ਉਪਰ ਨਖੀ ਆਵਤੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਕੀਏ ਪੜਾ ਦੁਖ ਵਯਾਝੁਯ ਨਖੀ ਕਰੀ ਸਕਤੁੰ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖੀਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂਥੀ ਮਯੇ ਏ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਫੁਨਿਯਾਨੋ ਘਠੋ ਜ ਘਠਾਨੋ ਮਠੀ ਜਾਯ ਓ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਸਮਰਝਾਮਾਂ ਜ ਘਠੀ ਜ ਰਿਠਿ, ਅਨੇ ਸਿਠਿ, ਅਨੇ ਨਵ ਘਠਾਨਾ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਸਮਰਝਾਮਾਂ ਜ ਜ਼ਾਨ ਟਕੀ ਸਕੇ ਓ ਅਨੇ ਜਗਤਨੁ ਮੂਠ ਸਮਝਵਾਨੀ ਘੁਠਿ ਆਵੀ ਜਾਯ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਸਮਰਝਾਮਾਂ ਜ ਘਠਾਂ ਜ ਜਪ ਪੂਜਾ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਕਾਰਝ ਤੇ ਸਮਰਝ ਕਰਵਾਠੀ ਪ੍ਰਲੁ ਵਗਰ ਕੋਠ ਘੀਝੁੰ ਤੇਨਾ ਜੇਵੁੰ ਅਸਤਿਵ ਧਰਾਵਤੁੰ ਫਸ਼ੇ ਐਵੀ
ਘਾਵ ਜ ਫੂਰ ਥਠ ਜਾਯ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਆਤਮਾ ਤੀਰਥ ਸਨਾਨ ਕਰੀ ਵੇ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਫਰਗਾਠਮਾਂ ਤੇਨੇ ਆਫਰ ਮਠੇ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਜ ਜਗਤਮਾਂ ਜੇ ਕਾਂਠ ਪਝਾ ਘਟੀ ਰਠੁੰ ਓ ਤੇ ਤੇਨੇ ਯੋਗਯ ਵਾਗੇ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਤੇਨਾਂ ਮਾਨਵ ਜਨਮਨੋ ਸ਼੍ਰੇਠ ਉਫ਼ੇਸ਼ਯ ਸਿਠੁ ਥਠ ਜਾਯ ਓ

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਤੇ ਜ ਸਮਰਝਾ ਕਰੀ ਸਕੇ ਓ ਜੇਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਠੁੰ ਤੇਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾ ਵਾਠਾ ਨਾ ਪਗੇ ਵਾਗੁੰ ਠੁੰ ॥੩॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵੁੰ ਐ ਘਠੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਠੀ ਮਠਾਨ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਘਠਾ ਜ਼ੁਵੀ ਅਵਯਵਸਠਾ ਠੀ ਘਠੀ ਜਾਯ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਠੀ ਮਾਠਾਨੀ ਲੂਘ ਮਟੀ ਜਾਯ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਾਯਾਨੀ ਦਰੋਕ ਧਾਲਨੀ ਸਮਝ ਆਵੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਈ ਧਮਰਾਯ ਨੀ ਡਰ ਘਟਮ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਈ ਭੁਵਨਨੀ ਆਸਾ ਪੂਰ੍ਯ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਆਸ਼ਾਘੋਥੀ ਮਨ ਟ੍ਰਿਸ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨਨਾ ਵਿਕਾਰੋ ਨੀ ਮੇਲ ਦੂਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਨੇ ਮਨੁਖਨਾ ਹੁਦਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਅਮਰ ਨਾਮ ਟਕੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਭੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁਖਨੀ ਭੁਲ ਉਪਰ ਵਸੀ ਯਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਕਠੇ ਏ ਕੇ ਠੁੰ ਗੁਰਨਾ ਮੁਖਨਾ ਸੇਵਕੀਨੋ ਸੇਵਕ ਘਨੀ ਯਾਏ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਧਨਵਾਨ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਆਦਰਯੀਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਨੁੰ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਘਖਾਂ ਮਨੁਖਘੋਥੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇ਷ ਘਨੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਕੀਏਨਾ ਮੋਹਤਾਯ ਨਥੀ ਰਠੇਤਾ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਤੀ ਘਖਾਨੀ ਘਾਦਸ਼ਾਠ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਸੁਖੀ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਸਦਾ ਜਨਮ ਮਰਯਾ ਰਹਿਤ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਨਾਮ ਸਮਰਯਾਮਾਂ ਤੇ ਜ ਮਨੁਖ ਥਾਗੀ ਪਤੇ ਏ ਤੇਨੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਸਵਯੰਨੀ ਮਠੇਰਯਾਨੀ ਥਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਕੀਏ ਆਗਯਸ਼ਾਲੀ ਜ ਗੁਰੂ ਮੁਖਨੀ ਯਰਯਾ ਖੂਯ ਮਾਂਗੇ ਏ ॥੫॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਘੀਜਾਂ ਸਾਥੇ ਯਥਾਏ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਘਨੀ ਜਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਨੇ ਠੁੰ ਸਦਾਯ ਕੁਰਯਾਨ ਜਾਉ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਮਨੁੰ ਮੁਖ ਸੁੰਦਰ ਥਾਗੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਮਨੀ ਉੰਮਰ ਸੁਖਮਾਂ ਵੀਤੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨੀ ਜਾਤਨੇ ਜੁਤੀ ਕੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਮਨੁੰ ਜੁਵਨ ਵਿਠਾਵਵਾਨੀ ਨੀ ਰੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਮਨੇ ਯੁਸ਼ੀਯੋ ਪ੍ਰਾਸ ਥਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ ਪ੍ਰਲੁ ਨੀ ਯੁਸ਼ਾਮਤ ਮਾਂ ਰਠੇ ਏ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾਥੀ ਜ ਏਕੋਕ ਥਾਯ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਸਰਯਾਮਾਂ ਜਾਗ੍ਰਿਤਿ ਮਾਂ ਵੀਤਾਵੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਸਮਰਯਾਨੁੰ ਏਨ ਯੂਯ ਜ ਕਿਸਮਤਵਾਯਾ ਨੇ ਮਯੇ ਏ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮਨੁਖਨਾ ਘਥਾਂ ਕਾਮ ਪੂਰਾਂ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨੁਖ ਆਵਸ਼ਯਕਤਾਯੋਨੇ ਆਧੀਨ ਨਈ ਰਹੇਤੋ ਅਨੇ ਕ੍ਯਾਰੇਯ
ਯਿੰਤਾਯੋਨੇ ਵਸ਼ ਨਈ ਥਤੋ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨੁਖ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾ ਗੁਝਾ ਉਘਾਰੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨੁਖਨੇ ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਨੀ ਆਦਿਤ ਪਡੀ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਸਫਲ ਅਵਸਥਾ
ਮਾਂ ਟਕੀ ਰਹੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨੁਖਨਾ ਮਨਨੂੰ ਆਸਨ ਡੀਕਤੁੰ ਨਈ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਤੇਨੂੰ ਛੁਦਯ ਕਮਯ ਝੂਲਨੀ ਮਾਝਕ ਯੀਕੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਨੁਖਨੀ ਅੰਦਰ ਐਕ-ਰਸ ਸੰਗੀਤ ਝੇਵੁੰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਝੇ ਸੁਖ ਉਪਝੇ ਏ ਤੇ ਕ੍ਯਾਰੇਯ ਯਤਮ ਨਈ ਥਤੁੰ

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਤੇ ਝ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰੇ ਏ ਝੇਨੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਮਛੇਰ ਥਏ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਕੀਏ ਆਗਯਸ਼ਾਯੀ ਤੇਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਮਾਝਸੀ ਨੀ ਸ਼ਰਝਾ ਪਡੇ ਏ ॥੭॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਯਕਤੀ ਝਗਤਮਾਂ ਮਸ਼ਝੂਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਾਝਾ ਮਾਂ ਝੀਡਾਏਨੇ ਝਥਿਯੋਯੇ ਵੇਛ ਵਗੇਰੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕੀ ਨੀ ਰਯਨਾ ਕਰੀ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਝ ਮਨੁਖ ਸਿਛਛ ਯਨੀ ਗਯੋ ਝਤੀ ਯਨੀ ਗਯੋ ਛਾਤਾ ਯਨੀ ਗਯੋ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਾਝਾ ਕਰਵਾਈ ਮਛੇਰਯਾਨੀਥੀ ਨੀਯ ਮਨੁਖ ਪਾਝ ਆਯਾ ਸੰਸਾਰਮਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਥਏ ਗਯੋ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਵਾਈ ਆਪੀ ਖਰਤੀ ਨੇ ਆਸ਼ਰਯ ਮਯੋਥੀ ਏ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਐਟਕੇ, ਐ ਆਏ! ਜਗਤਨਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਜ ਆ ਜਗਤ ਯਨਾਯੁੰ ਏ

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਜਯਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰਪਣ ਏ ਤ੍ਯਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਵਯੰ ਵਸੇ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਭੂਐ ਮਛੇਰ ਕਰੀਨੇ ਜੇ ਮਨੁਖਯਨੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਵਾਨੀ ਸਮਝ ਆਪੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖਯ ਗੁਰੂ ਫ਼ਾਰਾ ਸਮਰਪਣਨੂੰ ਫ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪ ਕਰੇ ਏ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕਾ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਦੁਖਿਯਾਨੀ ਦੁਖ ਅਨੇ ਦੁਖਿਯਾਨੀ ਨਾਥ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਭੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਭੇ ਦੁਰੇਕ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਵਯਾਪਕ ਫ਼ਰਿ! ਭੇ ਅਨਾਥਨਾ ਨਾਥ!

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਭੇ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਨੀ ਭਾਥ ਪਕੜ ਤੇ ਭੁੰ ਤਾਰੀ ਸਰਪਣ ਆਵਯੋ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ਜਯਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ-ਪੁਤ੍ਰ ਆਏ ਕੀਏ ਜ ਸਾਥੀ ਨਥੀ ਯਨਤਾ

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਭੇ ਮਨ! ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਤਾਰੀ ਸਭਾਯਤਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯੁੰ ਯਨੇ ਏ

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਜਯਾਂ ਖੜਾਂ ਯਯਾਨਕ ਯਮਫ਼ੂਰੀ ਨਾ ਫ਼ਯ ਏ

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਤਾਰੀ ਸਾਥੇ ਫ਼ਕਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜ ਜਾਯ ਏ

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਯਾਂ ਯੂਯ ਜ ਮੋਟੀ ਮੁੜਕੇਵੀਯੋ ਆਵੇ ਏ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਨਾਮ ਆਂਯਨਾ ਪਲਕਾਰਾਮਾਂ ਯਯਾਵੀ ਕੇ ਏ

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਅਨੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤਿ-ਰਿਵਾਜ ਕਰੀਨੇ ਪਯ ਮਨੁਖ ਪਾਪੋਥੀ ਨਥੀ ਯਯਤੀ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਨਾਮ ਕਰੋਡੀ ਪਾਪੋਨੀ ਨਾਸ਼ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਐਟਕੇ ਛੇ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਗੁਰੂਨੀ ਸ਼ਰਯ ਪਡੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਜਾਪ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਨਾਮ ਨੀ ਮਛੇਰ ਥੀ ਤਨੇ ਸੁਖ ਮਯਸ਼ੇ ॥੧॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਆਯੀ ਫੁਨਿਯਾਨਾ ਰਾਜਾ ਥਏਨੇ ਪਯ ਮਨੁਖ ਫੁ:ਯੀ ਰਛੇ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਪਯ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਨਾਮ ਜਪਵਾਥੀ ਸੁਖੀ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਲਾਖ ਕਰੇਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਥਾਯੋ ਕਰੋਡੀ ਰੂਪਿਯਾ ਕਮਾਏਨੇ ਪਯ ਮਾਯਾਨੀ ਲੂਖ ਰੋਕੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਾਤੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਆ ਮਾਯਾਨਾ ਕੀਯਡ ਮਾਂਥੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨਾ ਜਪਥੀ ਜ ਮਨੁਖ ਪਾਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਮਾਯਾਨਾ ਅਨੰਤ ਯਛੇਰਾ ਛੋਯ ਏ, ਯੁਸ਼ੀਯੋ ਛੋਯ ਏ ਪਯ ਮਾਯਾ ਨੀ ਲੁਖ ਨਥੀ ਮਟਟੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਜਾਪ ਕਰਵਾਥੀ ਮਨੁਖ ਮਾਯਾ ਥੀ ਟ੍ਰਸ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਯੇ ਰਸ਼ਟੇਥੀ ਆ ਜ਼ੁਵ ਐਕਥੀ ਜਾਯ ਏ ਜ਼ਿਫਗੀਨਾ ਝਮੇਥਾ ਮਾਂ ਯਿੰਤਾਤੁਰ ਜ਼ੁਵ ਨੇ ਕੀਏ ਸਛਾਯਤਾ ਨਥੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਤੁੰ

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਨਾਮ ਤੇਨੇ ਸੁਖ ਏਵਾਵਾਯੁ ਯਨੀ ਜਾਯ ਏ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਐਟਵਾ ਮਾਟੇ ਛੇ ਮਨ! ਐਟਵਾ ਸੁੰਦਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮਰਝਾ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਫ਼ਾਰਾ ਨਾਮ ਜਪਵਾਈ ਊਂਧੋ ਦਰਯੋ ਮਯੇ ਏ ॥੨॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਵਾਯੋ-ਕਰੋਡੋ ਆਠਯੋ ਛੋਵਾ ਏਤਾਂ ਪਝਾ ਮਨੁਖ ਈਨਈਨ ਅਵਸਥਾ ਥੀ ਨਿਜਾਤ ਨਥੀ ਮੇਯਵੀ
ਸ਼ਕਤੀ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਥਾਂ ਪ੍ਰਯੁਨਾ ਨਾਮਨੋ ਜਾਪ ਕਰਵਾਈ ਤੇ ਪਾਰ ਵਾਗੀ ਜਾਯ ਏ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਜਯਾਂ ਅਨੇਕ ਮੁਸ਼ਕੇਵੀਯੋ ਤੇਨੇ ਦਯੋਯੀ ਵੇ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਥਾਂ ਪ੍ਰਯੁਨੁੰ ਨਾਮ ਤਰਤ ਯਯਾਵੀ ਵੇ ਏ

ਅਨਿਕ ਜੇਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਯੇ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਯੋਮਾਂ ਪੇਦਾ ਥਾਯ ਏ ਮਰੇ ਏ ਫ਼ਰੀਥੀ ਪੇਦਾ ਥਾਯ ਏ ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਜਨਮ ਅਨੇ
ਮਰਝਾਨਾ ਯਕਕਰ ਮਾਂ ਪਝਯੋ ਰਛੇ ਏ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥

ਪ੍ਰਯੁਨੁੰ ਨਾਮ ਜਪਵਾਈ ਪ੍ਰਯੁ ਯਰਝਾਮਾਂ ਟਕੀ ਜਾਯ ਏ

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਅਛੰਕਾਰਥੀ ਗੰਠੋ ਥਯੇਵੋ ਯੁਵ ਕਯਾਰੇਯ ਪੋਤਾਨੋ ਮੇਵ ਧੋਤੋ ਨਥੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਪ੍ਰਯੁਨੁੰ ਨਾਮ ਕਰੋਡੋ ਪਾਪੋਨੋ ਨਾਸ਼ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਛੇ ਮਨ! ਪ੍ਰਯੁਨਾ ਨਾਮਨੇ ਪ੍ਰੇਮਥੀ ਜਪ

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਯੁਨੁੰ ਨਾਮ ਗੁਰੂਮੁਖਵਾਝੀ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਜ ਮਯੇ ਏ ॥੩॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਯੇ ਯੁਵਨਰੂਪੀ ਰਸਤਾਨਾ ਕੋਸ ਗਝੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਾਤਾ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੇਸਾ ॥

ત્યાં પ્રભુ નું નામ જીવને માટે રાશિ અને પૂજા છે અને રોશની પણ છે

ਜਿਹ પੈਡੈ મਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

જે જિંદગી ની રાહમાં વિકારોનો ઘોર અંધકાર છવાયેલો છે

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ત્યાં પ્રભુ નું નામ જીવને રોશની આપે છે

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੂ ॥

જે રસ્તાઓ પર હે જીવ! તારો કોઈ અસલી સાથી નથી

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾમੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

ત્યાં પ્રભુનું નામ તારો સાચો સાથી છે

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹુ ਘਾਮ ॥

જ્યાં જિંદગીના સફરમાં વિકારોની ઘણી જ ભયાનક તપિશ અને ગરમી છે

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤુਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥

ત્યાં, હે જીવ! પ્રભુ તારા ઉપર છાયા કરે છે

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝ ਆਕਰਖੈ ॥

હે મન! જ્યાં માયાની ભૂખ તને સદાય આકર્ષિત કરતી રહે છે

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ત્યાં, હે નાનક! પ્રભુના નામ નો વરસાદ થાય છે જે તાપ અને ગરમીને સમાપ્ત કરી દે છે
॥੪॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

પ્રભુ નું નામ ભક્તોનું હથિયાર છે

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾમੁ ॥

ભક્તોના મન પ્રભુના નામમાં ટકી જાય છે

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾમੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

પ્રભુ નું નામ ભક્તો નો આશરો છે

ਹਰਿ ਕੈ ਨાਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

પ્રભુના નામ થી કરોડો લોકો વિકારોથી બચી જાય છે

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ભક્ત જનો દિવસ-રાત પ્રભુની સ્તુતિ કરે છે

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਨਾਮਨੀ ਦਵਾ ਲੇਗੀ ਕਰੇ ਏ ਝੇਨਾਥੀ ਅਛੰਕਾਰਨੀ ਰੋਗ ਦੂਰ ਥਏ ਯਾਏ ਏ

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਭਕਤੀ ਨੀ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੀ ਝ ਘਯਾਨੀ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਘੜਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕੀਨੇ ਸਵਯੰ ਆਪੇ ਏ

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕੈ ॥

ਭਕਤਯਨੀ ਮਨ ਅਨੇ ਤਨ ਥੀ ਏਕ ਝ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਰੰਗਾਏਵਾ ਰਛੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਭਕਤੀ ਨੀ ਸਾਰਾ ਅਨੇ ਘਰਾਘ ਨੇ ਪਾਰਘਵਾਨੀ ਸਵਭਾਵ ਘਨੀ ਯਾਏ ॥੫॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਭਕਤਨੇ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਝ ਮਾਯਾਨਾ ਘੰਘਨਮਾਂਥੀ ਊਟਵਾਨੀ ਮਾਟੇਨੂੰ ਸਾਘਨ ਏ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਥੀ ਮਾਯਾ ਨਾ ਭੋਗ ਨੀ ਤਰਝ ਭਕਤ ਤ੍ਰਿਸ ਥਏ ਯਾਏ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਭਕਤ ਮਾਟੇ ਸਰਯ ਅਨੇ ਸੁੰਦਰ ਏ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਝਪੀਨੇ ਭਕਤੀਨਾ ਰਸਤਾ ਉਪਰ ਝਯਾਰੇਯ ਰੁਕਾਵਟ ਨਥੀ ਆਵਤੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਝ ਭਕਤਨੇ ਮਾਟੇ ਮਾਨ ਅਨੇ ਸੰਮਾਨ ਏ

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਝ ਭਕਤੀ ਝਗਤਮਾਂ ਮਸ਼ਾਫੂਰ ਥਏ ਗਯਾ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗੁ ॥

ਤ੍ਯਾਗੀਯੋ ਯੋਗਸਾਘਨਾ ਕਰੇ ਏ ਅਨੇ ਗ੍ਰਹਸਥੀ ਅਨੇ ਮਾਯਾਨੀ ਤ੍ਯਾਗ ਕਰੇ ਏ ਭਕਤਯਨੇ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਝ ਏ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਝਪਤਾਂ ਝਪਤਾਂ ਤੇਨੇ ਕੀਏ ਝ ਦੁ:ਖ ਅਨੇ ਕਛ ਨਥੀ ਆਵਤਾਂ

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਭਕਤ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਸੇਵਾ ਅਨੇ ਸਮਰਘਮਾਂ ਮਸਤ ਰਛੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਭਕਤ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵਨੇ ਯ ਪੂਯੇ ਏ ॥੬॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਭਕਤੀਨੇ ਮਾਟੇ ਮਾਭ ਖਨ ਘਰੋਘਰ ਏ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

ਆ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂਯੇ ਪੀਤਾਨਾ ਭਕਤੀਨੇ ਆਪੇਕੂੰ ਏ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਭਕਤਨੇ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਯ ਘੜੁ ਯ ਮੀਟੋ ਆਸ਼ਰੋ ਏ

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਭਕਤੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਪ੍ਰਤਾਪਥੀ ਤੀਓ ਘੀਯ ਆਸ਼ਰਾ ਨੀ ਯਰੂਰ ਨਥੀ ਪੜੀ

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਭਕਤਯਨੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਰਸਮਾਂ ਝੁਘੀ ਯਾਯ ਏ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਨਾਮ ਰਸਮਾਂ ਮਸਤ ਖਏਨੇ ਮਨਨੀ ਅੰਦਰ ਆਨੰਦ ਕੇ ਏ ਯੇ ਨਿਰਿਯਾਰ ਅਵਸਥਾ ਭੀਯ ਏ

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਕਤੀ ਆਠੇਯ ਪਭੀਰ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਯ ਯਪੇ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਭਕਤ ਯਗਤਮਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਖਏ ਯਾਯ ਏ ਊਪਾ ਰਭੇਤਾ ਨਥੀ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਭਕਿਤ ਅਨੰਤ ਯੁਧੀਨੇ ਵਿਕਾਰ ਮਾਂਥੀ ਊਟਕਾਰੋ ਅਪਾਕੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਭਕਤ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਘੀਯਾਂ ਘੜਾਂ ਘਘਾ ਕੀਤੀ ਪਝਾ ਪਾਰ ਖਏ ਯਾਯ ਏ ॥੭॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਪਾਰਿਯਾਤ ਨੂੰ ਕ੍ਰੁਕੁ ਏ

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਝਾ ਗਾਵਾਨੀ ਏਝਾ ਤਾਮਧੇਨੂੰ ਏ

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਮਭਿਮਾਨੀ ਵਾਤੀ ਘੀਯੁ ਘਘੀ ਵਾਤੀਥੀ ਸਾਰੀ ਏ

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਕਾਰણ ਤੇ ਪ੍ਰભੁਨੂੰ ਨਾਮ ਸਾਂਝੀਨੇ ਯਥਾਂ ਯ ਫੁ:ਯ ਦੌ ਯਤਮ ਥਯ ਯਾਯ ਓ

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਸੰਤੀਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਵਸੇ ਓ

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੰਤੀ ਨਾ ਪ੍ਰਤਾਪਥੀ ਯਥਾਂ ਯ ਪਾਪ ਫੂਰ ਥਯ ਯਾਯ ਓ

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਯੂਯ ਯ ਆਯਥੀ ਸੰਤੀਨੇ ਸੰਗਤਿ ਮਯੀ ਸ਼ਕੇ ਓ

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸੰਤੀਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਥੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੂੰ ਸਮਰਯ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਓ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ਨੀ ਯਰਾਯਰੀਮਾਂ ਤੀਓ ਪਯ ਪਦਾਰਥ ਨ ਆਵੀ ਸ਼ਕੇ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁ ਨੀ ਸਾਮੇ ਆਵੀਨੇ ਤੀਓ ਵਿਰਥਾ ਮਨੁਖ ਨਾਮ ਨੂੰ ਏਨ ਪਾਮੇ ਓ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕੀ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੇਲਿ ॥

ਬਹੁ ਯਥਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੇ ਬਹੁ ਯਥੀ ਸ੍ਰੁਤਿਯੋ ਯਥਾਂ ਯ ਅਮੇ ਸ਼ੀਧੀਨੇ ਯੋਓ ਥੀਧਾ ਆ ਯਥੀ ਪੁਸਤਕੋ ਬਹੁ ਯਥੀ ਧਾਰਮਿਕ ਯਥਾਯੋ ਅਨੇ ਆਯਯਾਰਾਨੀ ਰੀਤ ਸ਼ੀਯਵਾਡੇ ਓ

ਪੂਜਸਿ ਨਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੇਲ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਪਯ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਯ ਨਾ ਨਾਮਨੀ ਯਰਾਯਰੀ ਨਥੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਤਾ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮੂਯ ਪਾਮੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਾਤੁੰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਯੋ ਤੀਓ ਵੇਏ ਮੰਤ੍ਰੀਨਾ ਯਾਪ ਕਰੇਘੁਯੀ ਧਯਾਵੀਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੇ ਤਪਾਵੇ ਅਨੇ ਬਹੁ ਯਥਾਂ ਜ਼ਾਨਨੀ ਵਾਤੀ

ਕਰੇ ਅਨੇ ਏਵਤਾਯੋ ਨੂੰ ਧਯਾਨ ਧਰੇ

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਓ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੇ ਸ੍ਰੁਤਿਯੋ ਨਾ ਉਪਏਸ਼ ਕਰੇ

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧੂਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕਰੇ ਕਰਮਕਾਂਡ ਅਨੇ ਧਰਮਨੀ ਡਿਯਾ ਕਰੇ

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਅਥਵਾ ਘਬਾਂ ਕਾਮ ਓਡੀਨੇ ਜੰਗਲਮਾਂ ਖਟਕਤੀ ਫ਼ਰੇ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਘਬਾਂ ਘਬਾਂ ਧੜਾ ਕਰੇ

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਪੁਝਯ ਦਾਨ ਕਰੀਨੇ ਘਬਾ ਘਬਾ ਥੀ ਭਵਨ ਕਰੇ

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੇ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਪੋਤਾਨਾ ਸ਼ਰੀਰਨਾ ਟੁਕਟੇ ਟੁਕਟਾ ਕਰੀਨੇ ਆਗਮਾਂ ਜਥਾਵੀ ਨਾਘੇ

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਘਬਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾ ਘਬਨ ਕਰੇ.

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਆ ਘਬਾਂ ਜ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਨਾ ਵਿਚਾਰ ਘਰਾਘਰ ਪਝਾ ਨਥੀ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਭਵੇ, ਭੇ ਨਾਨਕ ਆ ਨਾਮ ਐਕਵਾਰ ਪਝਾ ਗੁਰੁਨੀ ਸਨਮੁਘ ਥਠਨੇ ਜਪਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ॥੧॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਜੋ ਕੀਠ ਮਨੁਝ ਆਪੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਫ਼ਰੇ ਵਾਂਘੀ ਉੰਮਰ ਜੁਵੇ

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਜਗਤਥੀ ਭਾਗੀਨੇ ਮੋਟੀ ਤਪਸਵੀ ਘਨੀ ਜਾਯ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਆਗਮਾਂ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਝਾਨੁ ਭਵਨ ਕਰੀ ਢੇ

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਰੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਸੀਨਾ ਘੋਡਾ ਅਨੇ ਸੁੰਦਰ ਘੋਡਾ ਤਥਾ ਜਮੀਨਨੁ ਅਨੁਦਾਨ ਕਰੇ

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਯੋਗਨੀ ਡਿਯਾਘੋ ਅਨੇ ਘਬਾਂ ਘਬਾਂ ਆਸਨੋ ਕਰੇ

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਜੈਨ ਮੁਨਿਘੋਨਾ ਰਸਤੇ ਯਾਵੇ ਅਨੇ ਘੂਘ ਜ ਕਠਿਨ ਸਾਧਨਾ ਕਰੇ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥
શરીર ના ટુકડા ટુકડા કરીને કાપી નાખે

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥
તો પણ મન નો આહંકાર નો મેલ દૂર નથી થતો

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮસਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥
એવું કોઈ ઉદ્યમ પ્રભુના નામ ની બરાબરી ન કરી શકે

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ રਾਤਿ ਧਾਹਿ ॥੨॥
હે નાનક! જે મનુષ્ય ગુરુની સંનમુખ થઈને તેનું નામ જપે છે. તે ઉચ્ચ આત્મિક અવસ્થા પ્રાપ્ત કરે છે ॥੨॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥
ઘણાં પ્રાણીઓના મનમાં ઈચ્છા થતી હોય છે કે તીર્થ ઉપર જઈને શરીરનો ત્યાગ કરીએ

ਗਰਬੁ ਗੁમાਨੁ ਨ મਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥
પણ આવી રીતે ગર્વ અને અહંકાર મનમાંથી ઓછાં નથી થતાં

ਸૈਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ અਰુ રਾਤિ ॥
મનુષ્ય દિવસ અને રાત સદાય તીર્થ ઉપર સ્નાન કરે

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥
તો પણ મનનો મેલ શરીર ધોવાથી નથી જતો

ਇਸੁ ਦੇਹી ਕਉ ਬਹુ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥
જો આ શરીરને સાધન માનીને ઘણાં પ્રયત્ન કરે

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥
તો પણ ક્યારેય મનની માયાનો પ્રભાવ જતો નથી

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥
જો શરીરને ઘણી વાર પાણીથી પણ ધોઈએ

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥
તો પણ શરીર રૂਪી કાચી દિવાલ ક્યાં પવિત્ર થઈ શકે છે?

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥
હે મન! પ્રભુ ના નામ ની મહિમા ઘણી જ મોટી છે

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਨਾਮਨੀ ਮਛਿਮਾਥੀ ਅਗਛਿਤ ਯੁਰਾ ਕਮੋ ਵਾਯੋ ਭੁਵ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਯਧੀ ਯਾਧ ਏ
॥੩॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਧੈ ॥

ਭੁਵਨੇ ਖੜੀ ਯਧੀ ਯਤੁਰਾਠ ਕਰਵਾਨਾ ਕਾਰਯੋ ਧਮ ਨੋ ਡਰ ਆਵੀ ਨੇ ਏਯੋਧੀ ਕੇ ਏ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧੂਧੈ ॥

ਕਾਰਯੋਯੋ ਯਤੁਰਾਠ ਤਥਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰੀਨੇ ਮਾਯਾਨੀ ਲੂਯ ਨਥੀ ਯਤੀ

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਅਨੇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਖ ਖਰੀਨੇ ਤ੍ਰਿਝਾ ਨੀ ਆਗ ਨਥੀ ਯੁਯਾਤੀ

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਏਵਾ ਕਰੋਡੋ ਰੀਤੇ ਵਰ੍ਠਨ ਕਰਵਾਥੀ ਪ੍ਰਲੂ ਨੀ ਏਰਗਾਛ ਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਥੀ ਥਤੋ

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਆ ਯਧਾਂ ਪ੍ਰਯਤਨੋ ਥੀ ਲਕੇ ਆਕਾਸ਼ਮਾਂ ਯਛੀ ਯਾਧ ਲਕੇ ਪਾਤਾਯ ਏਯਾਧ ਯਾਧ ਮਾਯਾਥੀ ਯਧੀ
ਨਥੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਪਰੰਤੁ ਯੇ ਮਾਯਾਨੀ ਯਾਯਮਾਂ ਅਨੇ ਮੋਛਮਾਂ ਝਸਾਯ ਯਾਧ ਏ ਝਸਾਤੋ ਯ ਯਾਧ ਏ

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਨਾਮ ਵਗਰ ਅਨੇ ਯਧੀ ਕਰਤੂਤੀ ਧਮਰਾਯ ਏਏ ਏ.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਪ੍ਰਲੂ ਨਾ ਲਯਨ ਵਗਰ ਧਮਰਾਯ ਯਰਾਪਯ ਏਯਾ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਤੇਨੁੰ ਏਯ ਪ੍ਰਲੂਨੁੰ ਨਾਮ ਯਪਤਾ ਨੀ ਸਾਥੇ ਯ ਏਰ ਥਏ ਯਾਧ ਏ

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਯੇ ਮਨੁਖ ਆਤਮਿਕ ਅਡੀਯਤਾਮਾਂ ਟਕੀ ਯਾਧ ਏ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮਥੀ ਛਰਿਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਓਯਾਰਯ
ਕਰੇ ਏ ॥੪॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ਯੋ ਕੀਏ ਮਨੁਖ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਅਨੇ ਮੋਖ ਆ ਯਾਰ ਪਏਥੀਨੀ ਅਲਿਕਾਥੀ ਓਯ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ਤੀ ਤੇਯੋ ਗੁਰੁ ਯਰਯੋਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵੀ ਯੋਏਏ

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਪੋਤਾਨੁੰ ਦੁ:ਖ ਦੂਰ ਕਰਵਾਨੀ ਈਯਾ ਕਰੇ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਤੋ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਨਾਮ ਸਦਾ ਹੁਦਯਮਾਂ ਸਮਰਥਾ ਕਰਵੁੰ ਜੋਏਯੇ

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸੋਭਾ ਵਧਾਰਵੀ ਭੋਯ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

ਤੋ ਸਤਸੰਗੀ ਨੀ ਸਾਥੇ ਰਹੀਨੇ ਅਛੰਕਾਰ ਨੋ ਟਿਆਗ ਕਰਵੀ ਜੋਏਯੇ

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਮਰਯਾਨਾ ਧਕਕਰ ਥੀ ਡਰਤੀ ਭੋਯ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਤੋ ਤੇਥੇ ਸੰਤੀਨਾ ਧਰਥੀਮਾਂ ਰਹੇਵੁੰ ਜੋਏਯੇ

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖਨੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਦਰਸ਼ਨੀ ਈਯਾ ਭੋਯ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇਨੀ ਉਪਰ ਹੁੰ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਕੁਰਯਾਨ ਜਾਓਂ ਏਂ ॥੫॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਘਬਾ ਮਨੁਖੀਮਾਂ ਮਛਾਨ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਤਸੰਗਮਾਂ ਰਹੀਨੇ ਜੇ ਮਨੁਖ ਨੀ ਅਛੰਕਾਰ ਦੂਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਆਪਸ ਕਉ ਜੇ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖ ਪੋਤੇ ਜ ਪੋਤਾਨੇ ਘਬਾਂ ਥੀ ਨਾਨੁੰ ਕਾਮ ਵਾਯੋ ਮਾਨੇ ਏ

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

ਤੇਨੇ ਘਬਾਂਥੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਠ ਸਮਯਵੀ ਜੋਏਯੇ

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖਨੁੰ ਪੋਤਾਨੇ ਘਬਾਨਾਂ ਧਰਥੀਨੀ ਖੂਯ ਸਮਯੇ ਏ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਦਰੇਕ ਸਰੀਰਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਸਤਾਨੀ ਅਨੁਭਵ ਥਾਯ ਏ

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

ਯੇਝੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂਥੀ ਫੁਏਤਾ ਲਗਾਡੀ ਫੀਧੀ ਓ

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

ਤੇ ਘਬਾਂ ਭੁਵੀਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਨੇ ਓ

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਐਵਾ ਮਨੁਖ ਸੁਖ ਅਨੇ ਦੁ:ਖਨੇ ਐਕ ਯੇਵਾ ਸਮਯੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥੬॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਐਟਕੇ ਤੀ ਪਾਪ ਅਨੇ ਪੁਝਯਨੀ ਤੇਨੀ ਉਪਰ ਅਸਰ ਨਥੀ ਥਤੀ ॥੬॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਲੂ! ਕੰਗਾਯੀ ਨੇ ਮਾਟੇ ਤਾਰੰ ਨਾਮ ਯ ਧਨ ਰੂਪੀ ਓ

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

ਆਸ਼ਰਾ ਵਗਰਨਾ ਨੇ ਤਾਰੀ ਯ ਆਸ਼ਰੀ ਓ

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਲੂ! ਨਿਮਾਝਾ ਨੇ ਤਾਰਾ ਯ ਨਾਮ ਨੀ ਸਭਾਰੀ ਓ ਆਫਰ ਅਨੇ ਸਨਮਾਨ ਓ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਤੁੰ ਘਬਾ ਯ ਭੁਵੀ ਨੇ ਫਾਨ ਆਪੇ ਓ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਫੇ ਸਵਾਮੀ! ਤੁੰ ਯ ਘਬੁੰ ਕਰੇ ਓ ਅਨੇ ਕਰਾਵੇ ਓ

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਫੇ ਘਬਾ ਪ੍ਰਾਝੀਐਨਾ ਫਿਲਨੇ ਯਾਝਾਵਾ ਵਾਯਾ!

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਤੁ ਪੋਤਾਨੁੰ ਫਾਥਤ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਮਫਿਮਾ ਨੀ ਮਯਾਫਾ ਪੋਤੇ ਯ ਯਾਝੇ ਓ

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਲੂ! ਤੁੰ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਮਗਨ ਓ

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਲੂ! ਤਾਰੀ ਮਫਿਮਾ ਨਾ ਵਯਾਝਾ ਤਾਰਾ ਫ਼ਾਰਾ ਯ ਥਫ ਫਾਕੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਕੋਫ ਤਾਰੀ ਮਫਿਮਾ ਨਥੀ ਯਾਝਾਤੁੰ ॥੭॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਧਰਮੁ ॥

ਆ ਧਰਮ ਯਥਾ ਧਰਮੋ ਥੀ ਸ਼੍ਰੇਠ ਏ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਏ ਮਨ! ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੋ ਜਾਪ ਕਰ ਅਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਧਾਰਾ ਰਾਯ

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਆ ਕਾਮ ਘੀਯ ਯਥਾ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤਿ ਰਿਵਾਜਥੀ ਉਤਮ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਸਤ੍ਸੰਗਮਾਂ ਰਠੀਨੇ ਘਰਾਯ ਮਤਿ ਨੋ ਮੇਥ ਦੂਰ ਥਾਯ ਏ

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

ਆ ਉਧੋਗ ਘੀਯ ਯਥਾ ਉਧੋਗ ਕਰਤਾਂ ਭਠੀ ਏ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ਏ ਮਨ! ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੋ ਜਾਪ ਕਰ

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਧਰਾਨੀ ਆਤਮਿਕ ਯੁਵਨ ਏਵਾਵਾਯੀ ਵਾਯੀ ਘੀਯ ਯਥੀ ਵਾਯੀ ਥੀ ਸੁੰਦਰ ਏ

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੋ ਧਰਾ ਕਾਨਥੀ ਸਾਂਭਯ ਅਨੇ ਯੁਠਥੀ ਘੋਠ

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ਯੇ ਏਏਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੁ ਨਾਮ ਵਸੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਏਏਯ ਨੀ ਯਯਾ ਘੀਯ ਯਥਾਂ ਠੀਰ੍ਥਸਥਾਨੋ ਥੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਏ ॥੮॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਏ ਅਯਾਯ! ਏ ਗੁਯ ਠੀਨ ਮਨੁਘ! ਤੇ ਮਾਠਿਕਨੇ ਸਦਾਯ ਯਾਏ ਕਰ

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਯੇਯੇ ਤਨੇ ਪੇਏ ਕਯੋ ਤੇਨੇ ਯਿਤਮਾਂ ਪਰੋਵੀਨੇ ਰਾਯ ਤੇ ਯ ਠਾਰੋ ਸਾਥ ਨਿਠਾਵਸ਼ੋ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਫੇ ਜ਼ੋਵ! ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਨਾਂ ਗੁਝੀਨੇ ਯਾਏ ਕਰ

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਜੋ ਤੋ ਘਰੋ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤੇਝੇ ਤਨੇ ਸੁੰਦਰ ਘਨਾਯੋ ਏ

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਝੇ ਪ੍ਰਭੁਐ ਤਨੇ ਸੁੰਦਰ ਸਜਾਵੀਨੇ ਸੁੰਦਰ ਕਰ੍ਯੋ ਏ

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਝੇਝੇ ਤਾਰੀ ਪੇਟਨੀ ਆਗ ਥੀ ਪਝਾ ਤਨੇ ਘਯਾਯੋ ਏ

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਨਾਨਪਝਾਨੀ ਝੇਝੇ ਤੇਨੇ ਦੂਧ ਪੀਵਡਾਯੁੰ ਏ

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

ਭਰੀ ਯੁਵਾਨੀਮਾਂ ਤਨੇ ਭੋਜਨ ਅਨੇ ਸੁਘਨੀ ਸਮਝ ਆਪੀ ਏ

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਝਯਾਰੇ ਤੁੰ ਖਰਡੀ ਥਏ ਜਥੇ ਤੋ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਥੋਡੀਨੀ ਤੈਯਾਰ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਝੇ ਘੇਠਾ ਘੇਠਾ ਤਨੇ ਤਾਰਾ ਮੋਠਾ ਮਾਂ ਸ਼੍ਰੇਠ ਭੋਜਨ ਆਪੇ ਏ

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੂਝੈ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਭੁਆ ਗੁਝਾ ਵਗਰਨੋਜ਼ੋਵ ਤਾਰੋ ਕੋਏ ਜ ਉਪਕਾਰ ਨਥੀ ਸਮਝਤੋ

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਪਝਾ ਫੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਤੁੰ ਜ ਮਾਰੀ ਉਪਰ ਮਠੇਰ ਕਰ ਤੋ ਜ ਆ ਜਨਮ ਨਾ ਉਦੇਸ਼ਯ ਮਾਂ ਫੁੰ ਸਝਯ ਥਏ
ਸ਼ਾਂਫੁੰ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਫੇ ਜ਼ੋਵ! ਝੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਝੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਖਰਤੀ ਉਪਰ ਸੁਘਥੀ ਵਸਵਾਟ ਕਰੇ ਏ

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਏ ਅਨੇ ਸ਼੍ਰੀਨੀ ਸਾਥੇ ਫਸੇ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਝੇਨੀ ਮਠੇਰਥੀ ਤੁੰ ਠੰਡੁ ਪਾਝੀ ਪੀਵੇ ਏ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਸੁਘ ਫੇਵਾਵਾਯੀ ਫਵਾ ਅਨੇ ਅਮੂਲਯ ਆਗਨੋ ਉਪਯੋਗ ਕਰੇ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਘਖਾਂ ਰਸੀ ਨੁੰ ਪਾਨ ਕਰੇ ਏ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਘਖਾ ਪਦਾਰਥੀਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਵੇ ਏ

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਯੇਯੋ ਤਨੇ ਛਾਥ ਪਗਨਾਕ ਯੁਭ ਆਘਾਏ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਵਿਸਾਰੀਨੇ ਡੇ ਯੁਭ! ਤੁੰ ਘੀਯ ਘਖਾਂਨੀ ਸਾਥੇ ਮਯੁ ਥਏ ਗਯੋ ਏ

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਧੇ ॥

ਡੇ ਮੂਘ! ਅੰਧਯਾ ਯੁਭ!ਯੇ ਭਵਾਏ ਭੁਭਾਵੀ ਡੇਵਾ ਵਾਯਾਅਵਗੁਯੋ ਮਾਂ ਫੁਸਾਯੇਵੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਧੇ ॥੨॥

ਡੇ ਨਾਨਕ! ਆਵਾ ਯੁਭੀ ਨੇ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਅਨੇ ਘੋਭ ; ਡੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਆ ਘਖਾਂਨੇ ਤੇਨਾ ਅਵਗੁਯੋ ਮਾਂ ਥੀ ਘਛਾਰ ਕਾਢ ॥੨॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਯੇ ਤੇਨਾ ਯਯਥੀ ਭਏਨੇ ਮਰਤਾ ਡਮ ਸੁਖੀ ਤੇਨੀ ਰਕੁਯਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਏ

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਮੂਘ ਮਨੁਘ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਯੇਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਥੀ ਤੇਨੇ ਆ ਸੁਏਨਾ ਘਖਾਂ ਯ ਘਯਾਨਾ ਮਯੀ ਯਾਧ ਏ

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਮੂਘ ਯੁਭ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸਾਥੇਨਥੀ ਯੋਡਾਤੀ ਮੂਘ ਅਨੇ ਅਯਾਯਾ ਯੁਭ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਵਿਸਾਰੀਨੇ ਘੇਠੀ ਏ

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥

ਯੇ ਠਾਕੋਰ ਡਰੇਕ ਕੁਯੋ ਤੇਨਾ ਅੰਯੇਅੰਯਮਾਂ ਪਰੋਵਾਯੇਵੀ ਏ

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਆਘਾਯਿਕ ਰੀਤੇ ਅੰਧਯੋ ਮਨੁਘ ਡਯਾਂਧ ਡੂਰ ਘੇਠੇਵੀ ਸਮਯੇ ਏ

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਯੇਨੀ ਮਡੇਰਥੀ ਤੇਨੀ ਡਰਗਾਛ ਮਾਂ ਤੇਨੇ ਆਡਰ ਮਯੋ ਏ

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਯੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਪਯਾ ਡਯਾ-ਡਯਾ ਅਵਗੁਯੋ ਨੇ ਘੀਤਰੰ?

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਡੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਆ ਯੁਭ ਤੀ ਸਡਾਧ ਭੂਠੀ ਕਰਤੀ ਯ ਰਡੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਰਖਾ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੰਤ ਏ ਤੇ ਜ਼ੁਵਨਾ ਅਵਗੁਝੋਨੇ ਨਥੀ ਜੋਤੀ ॥੩॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਮਾਯਾ ਖਾਰੀ ਜ਼ੁਵ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਰਜਨਾ ਓਡੀਨੇ ਮਾਯਾਰੂਪੀ ਕੋਡੀਥੀ ਯੁਸ਼ ਥਓ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਚੁ ਛੇਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਸਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਓਡੀਨੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਪਦਾਰਥੋਨੀ ਸਾਥੇ ਜਵਤੀ ਰਛੇ ਏ

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਏ ਮਾਯਾ ਓਡੀਨੇ ਯਾਥੀ ਜਵਾਨੀ ਏ ਤੇਨੇ ਸਦਾਯ ਅਟਵ ਸਮਝੇ ਏ

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਏ ਮੀਤ ਘਟਵਾਨੁ ਜ ਏ ਤੇਨੁ ਫੂਰ ਯੇਠੋ ਯੇਠੋਯਾਵ ਕਰੇ ਏ

ਛੇਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੂਮੁ ਕਰੈ ॥

ਏ ਖਨ ਅਨੇ ਪਦਾਰਥੋਨੇ ਮਾਟੇ ਨਿਤਯ ਮਛੇਨਤ ਕਰਤੀ ਝਰੇ ਏ ਤੇ ਏਵੇ ਤੀ ਓਡੀਨੇ ਜਵਾਨੁ ਏ

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਏਨੋ ਰਖਕ ਏ ਤੇਨੇ ਵਿਸਾਰੀਨੇ ਯੇਠੋ ਏ

ਚੰਦਨੁ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਗਘੇਡਾ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾਯ ਰਾਯਨੀ ਸਾਥੇ ਜ ਭੋਯ ਏ ਯੰਛਨਨੋ ਵੇਪ ਤੀ ਤੇ ਖੋਏਨੇ ਉਤਾਰੀ ਨਾਯੇ ਏ

ਅੰਧ ਕੂਪੁ ਮਹਿ ਪਤਿਤੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥

ਜ਼ੁਵ ਮਾਯਾ ਨਾ ਅੰਧਾਰਾਮਾਂ ਭਯਾਨਕ ਝੁਵਾਮਾਂ ਪਠੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਅਨੇ ਯੋਯ ਫੇ ਏਯਾਯੁ ਪ੍ਰਭੁ! ਤੇਵਾ ਵੋਕੋਨੇ ਤਮੇ ਸਵਯੰਯਾ ਝੁਵਾਮਾਂਥੀ ਯਛਾਰ ਕਾਫੋ ॥੪॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸੁ ਜਾਤਿ ॥

ਜਾਤਿ ਮਨੁਖਨੀ ਏ, ਮਨੁਖ ਸ਼੍ਰੇਞੀਮਾਂ ਤੁੰ ਪੇਠਾ ਥਯੋ ਏ ਪਯਾ ਕਾਮ ਤੀ ਪਸ਼ੁ ਵਾਯਾ ਏ

ਲੋਕੁ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਏਵੀ ਰੀਤੇ ਏਵਸ ਰਾਤ ਵੋਕੋਨੇ ਮਾਟੇ ਏਯਾਡੋ ਕਰੀ ਰਛੋ ਏ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਯਾਛਰ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਖਾਮਿਕ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਛੇਯੋ ਏ ਪਯਾ ਮਨਮਾਂ ਮਾਯਾ ਨੋ ਮੇਯ ਏ

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਯਛਾਰਨਾ ਵੇਸ਼ ਫ਼ੁਰਾਏਯਾਵੀਨੇ ਯਜਨ ਕਰੀਨੇ ਮਨਨੋ ਮੇਯ ਏਯਾਵੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਾਤੀ

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਯਛਾਰ ਏਯਾਡੋ ਕਰੇ ਏ ਤੀਰਥਸਥਾਨ ਅਨੇ ਜ਼ਾਨਨੀ ਵਾਤੀ ਕਰੇ ਏ

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਸਮਾਧਿ ਪੜਾ ਕਗਾਡੇ ਏ ਪੜਾ ਮਨਮਾਂ ਕੋਲ ਪੋਤਾਨੁ ਜੋਰ ਨਾਯੇ ਏ

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਮਨਮਾਂ ਤ੍ਰਿਝਾਨੀ ਆਗ ਏ ਯਾਠੁ ਸ਼ਰੀਰ ਰਾਯ ਥੀ ਕਪੋਟਾਯੇਕੁ ਏ

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਗਯਾਮਾਂ ਵਿਕਾਰੋਨਾ ਪਥਰ ਭੀਯ ਤੋ ਆਵਡੀਮੋਟੋ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਾਰ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਯੇ ਯੇ ਮਨੁਖਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੀਨੇ ਵਸੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ ! ਤੇ ਅਡੀਥ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਟਕੀ ਰਏ ਏ ॥੫॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਆਂਧਯੋ ਮਨੁਖ ਫੁਕਤ ਸਾਂਝੀਨੇ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਰਸਤੀ ਸ਼ੋਧੀ ਸ਼ਕੇ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਸੁਖੰ ਤੇਨੋ ਛਾਥ ਪਕਡੀ ਕੇ ਯੇਥੀ ਕਰੀਨੇ ਏਠੇ ਸੁਖੀ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਭਾਵੀ ਸ਼ਕੇ

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਯਏਰੋ ਮਨੁਖਸਾਂਝੀ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸ਼ਕੇ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥

ਰਾਤ ਕਠੀਐ ਤੋ ਤੇ ਏਵਸ ਸਮਝ ਕੇ ਏ

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਮੁੰਗੋ ਮਨੁਖ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਵਿਘ੍ਨੁ-ਪਏ ਗਾਠ ਸ਼ਕੇ

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਬਝਾਂ ਪ੍ਰਯਤਨੋ ਪੜਾ ਕਰੇ ਤੋ ਪੜਾ ਤੇਨਾ ਸੁਰ ਤੂਟੇਕਾ ਯ ਰਏ ਏ

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਕੰਗਡੀ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਛਾਡ ਉਪਰ ਯਡੀ ਸ਼ਕੇ

ਨਹੀ ਹੇਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇਨੀ ਪਛੋਯ ਨ ਭੀਠ ਸ਼ਕੇ

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਏ ਕਰਤਾਰ! ਆ ਛਾਥਤਮਾਂ ਫੁਕਤ ਅਰਛਾਸ ਕਰੀਨੇ ਯੋਥ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਏ ਏਯਾਨਾ ਸਾਗਰ! ਆ ਨਿਮਾਝੋ ਏਸ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰੇ ਏ ਯੇਥੀ ਕਰੀਨੇ ਤੇ ਤਾਰੀ ਮਠੇਰ ਥੀ
ਤਰੀ ਸ਼ਕੇ ॥੬॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ ਮੂਖੰ ਨੋ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਏ ਤੇਨੇ ਤੇ ਯਾਏ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਪਯਾ ਯੇ ਵੇਰੀ ਏ ਤੇਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਏ

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗਿ੍ਹਰ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਰੇਤੀਨਾ ਖਰਮਾਂ ਵਸੇ ਏ ਰੇਤੀਨਾ ਕਯਾ ਨੀ ਯੇਮ ਤੇਨੀ ਉੰਮਰ ਖ਼ਾਯਾਖ਼ਾਯਾ ਕਰੀਨੇ ਆਠੀ ਖਠ ਰਠੀ ਏ

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਤੀ ਪਯਾ ਮਾਯਾਨੀ ਮਸਤੀਮਾਂ ਆਨੰਦ ਨੀ ਮੀਯ ਮਨਾਵੀ ਰਘੋ ਏ

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਮਨਮਾਂ ਤੇਯੋ ਪਾਕੁੰ ਕਰੀ ਵੀਧੁੰ ਏ ਤੇ ਤੇ ਤੀ ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਰਠੇਸ਼ੇ ਪੀਤਾਨੇ ਤੇ ਅਮਰ ਸਮਯੋ ਯੇਠੀ ਏ

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਪਯਾ ਮੂਖੰ ਨਾ ਯਿੱਤਮਾਂ ਕਯਾਰੇਯਮੀਤਨੀ ਯਯਾਯ ਪਯਾ ਨਥੀ ਆਵਤੀ

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਵੇਰ ਵਿਰੋਧ ਕਾਮ ਗੁਸ਼ਸੀ ਯਰਾਯ ਕਾਯੀ ਯੂਯ ਵਾਕਯ ਅਨੇ ਏਗੀ

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਯੋਹੁ ॥

ਆਵਾ ਰਸਤਾ ਉਪਰ ਪਡੀਨੇ ਤੇਟਵਾਂਯ ਯਨਮ ਨੀਕਯੀ ਗਯਾ

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਅਨੇ ਯੀਯ ਤੇ ਤਾਰੀ ਮਠੇਰ ਕਰੀਨੇ ਆ ਯਥਾਂਨੇ ਤੁੰ ਯਯਾਵੀ ਵੇ

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਯੁਯ ਆ ਯਿਯਾਰਾ ਯੁਯਵਨੇ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਏਰਵਾਯਾ ਉਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ॥੭॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਠੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਤੁੰ ਮਾਕਿਕ ਏ ਅਮੇ ਯੁਯੀ ਤਾਰੀ ਸਾਮੇ ਅਰਯੁ ਕਰੀਯੇ ਈਯੇ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਆ ਯਿਏਗੀ ਅਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਅਮਨੇ ਆਯੁੰ ਏ ਯੇ ਯਥੀ ਤਾਰੀ ਯ ਕੁਪਾ ਏ

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਤੁੰ ਅਮਾਰੀ ਮਾ-ਯਾਪ ਏ ਅਮੇ ਤਾਰਾ ਯਾਯਕੀ ਈਯੇ

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤਾਰੀ ਮਠੇਰ ਨੀ ਨਯਰ ਮਾਂ ਅਨੰਤ ਸੁਯ ਏ

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਕੀਠ ਤਾਰੀ ਅੰਤ ਪਾਮੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਤਾ

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

કારણ કે તું સૌથી ઊંચો ભગવાન છે

સગલ સમગ્રી તુમરૈ સુઝિ ધારી ॥

જગત નાં બધાં જ પદાર્થ તારા જ હુકમમાં ટકેલા છે

તુમ તે રોਇ સુ આગિઆકારી ॥

તારી રચેલી સૃષ્ટિ તારી આજ્ઞામાં જ ચાલી રહી છે

તુમરી ગતિ મિતિ તુમ હી જ્ઞાની ॥

તું કેવો છે અને કેટલો મોટો છે એ તો તું સ્વયં જ જાણે છે

નાનક દાસ સદા કુરબાની ॥૮॥૪॥

હે નાનક! તું બોલ હે પ્રભુ! તારો સેવક તારા ઉપર સદાય કુરબાન થાય છે ॥૮॥૪॥

સલેકુ ॥

શ્લોક ॥

દેનહારુ પુઝ ઢેડિ કૈ લાગરિ આન સુઆઈ ॥

બધાં જ દાન દેવા વાળા પ્રભુ ને છોડીને જીવ અન્ય સ્વાદમાં લાગી પડે છે

નાનક કહુ ન સીઝਈ ષિનુ નાવૈ પતિ જાઈ ॥૧॥

પણ હે નાનક! એવોમનુષ્ય જીવન યાત્રામાં કામચાલુ નથી થતો કારણ કે પ્રભુ ના નામવગર ઇજ્જત નથી રહેતો ॥૧॥

અસટપદી ॥

અષ્ટપદી ॥

દસ ઘસતુ લે પાઢૈ પાવૈ ॥

મનુષ્ય પ્રભુ પાસેથી દસ વસ્તુ લઈને સંભાળીને રાખી લે છે

એક ઘસતુ કારનિ ષિખેટિ ગવાવૈ ॥

પણ એક વસ્તુ ને ખાતર પોતાનો વિશ્વાસ ગુમાવી દે છે

એક ઢી ન દેઈ દસ ઢી હિરિ લેઈ ॥

કારણકે મળેલી યીજોની બદલે ધન્યવાદ તો કરતો નથી અને નથી મળેલી તેના માટે શિકાયત કરતો રહે છે

તઉ મૂઝા કહુ કહા કરેઈ ॥

તો બતાવો, આ મૂર્ખ શું કરી શકે છે?

જિસુ ઠાકુર સિઉ નાહી ચારા ॥

જે માલિક ની સામે તમારું કંઈ જ ચાલતું નથીતેની આગળ માથું નમાવવુંજ જોઈએ

તા કઉ કીજૈ સદ નમસકારા ॥

જો પ્રભુ એક યીજ પણ ન આપે દીઘેલી વસ્તુ પણ છીનવી લે

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਕਾਰણ ਤੇ ਜੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਰਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਵਯਾਯ ਜਾਯ ਓ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਘਖਾਂ ਜ ਸੁਖੁ ਤੇਨਾ ਛੁਣਯਮਾਂ ਆਵੀਨੇ ਵਸੇ ਓ

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਤੇ ਆ ਢੁਨਿਯਾਨਾ ਘਖਾਂ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਜ ਕਰੀ ਕੇ ਓ

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਮਨੁਖਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੋਤਾਨਾ ਘਨਾਵੀ ਕੇ ਓ॥੧॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸ਼ਾਛ ਅਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥੀਨੀ ਪ੍ਰੰਞ ਘੰਞਾਰਾ ਞੁਵਨੇ ਆਪੀ ਢੇ ਓ

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਞੁਵ ਘਾਤੀ ਪੀਤੀ ਘੁਸ਼ੀਥੀ ਆ ਪਦਾਰਥੀ ਨੇ ਵਾਪਰੇ ਓ

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਞੀ ਸ਼ਾਛ ਪੋਤਾਨੀ ਕੀਓ ਅਮਾਨਤ ਪਾਈ ਕਓ ਕੇ

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਤੀ ਅਞਾਨੀ ਮਾਘਾਸ ਮਨਮਾਂ ਗੁਸ਼ੀ ਕਰੇ ਓ

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਥੋਵੈ ॥

ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪੋਤਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੁਵਯੰ ਜ ਘੋਓ ਨਾਘੇ ਓ

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸੁਆਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਅਨੇ ਢੁਰੀਥੀ ਤੇਨਾ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਥੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਾਤੀ

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਞੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੇ ਘੀਞ ਘਕੁਸ਼ੀ ਓ ਤੇਨੀ ਸਾਮੇ ਪੋਤੇ ਜ ਘੁਸ਼ੀਥੀ ਤੇਨੇ ਆਪੀ ਢੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਅਨੇਕੀਓਪਘ ਘੀਞ ਓਨਿਵਾਓ ਜਵਾਨੇ ਪਘ ਤੇਨੀ ਢੁਕਮ ਜ ਮਾਨੀ ਕੇ

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਨੀ ਸਾਮੇ ਘਾਰ ਗਘੁੰ ਨਿਓਵਰ ਕਰੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਮਾਕਿਕ ਸੁਢਾਯ ਮਢੇਰ ਕਰਵਾਵਾਞੀ ਓ ॥੨॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੇਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਘਾ ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨੀ ਓ ਮਾਘਾਨਾ ਅਨੇਕ ਸੁੰਢਰ ਰੂਪ ਮਨੁਖਨਾ ਮਨਨੇ ਮੀਠੀ ਕੇ ਓ ਪਘ ਆ ਘਖਾਨੀ ਅੰਤ ਮਾਂ ਨਾਸ਼ ਘਓ ਗਘੀ ਸਮਞੀ

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਵ੍ਰੁਕਸ਼ਨੀ ਈਯਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਵਾ ਵਾਗੇ ਤੇ ਪਰਿਭਾਮ ਸੁੰ ਆਵਸ਼ੇ?

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਤੇ ਈਯਾ ਤੇ ਨਾਸ਼ ਥਏ ਜਾਯ ਏਅਨੇ ਤੇ ਮਨੁਖ ਮਨਮਾਂ ਪਸਤਾਯ ਏ

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਆ ਆਖੁੰਯੁ ਜਗਤ ਜੇ ਏਯਾਏ ਰਹੁੰ ਏ ਤੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਏ

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਆ ਜਗਤ ਥੀ ਆਂਖਯਾਯੋ ਧੀਪਤੀਨੇ ਯੇਠਾ ਏ

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਪਯ ਮਨੁਖ ਕੋਈ ਰਾਹਗੀਰ ਨੀ ਸਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਪਤੀ ਜਾਯ

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਅੰਤੇਨੇਨਾ ਡਾਥਮਾਂ ਕੰਠ ਜ ਨਥੀ ਆਵਤੁੰ

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਏ ਮਨ! ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਆਪਵਾ ਵਾਯੋ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਪਯ ਏ ਨਾਨਕ! ਆ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਨਸੀਯ ਮਾਂ ਮਯੇ ਏ ਜੇਨੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏ ਪੋਤੇ ਜ ਮਏਰ ਕਰੀ ਡੋਯ ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਜਯਾਰੇ ਆ ਸ਼ਰੀਰ ਧਨ ਅਨੇ ਆਯੋਯ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਏ

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਤੋ ਮਾਯਾ ਨੀ ਮਿਥਕਤ ਅਨੇ ਅਛੰਕਾਰ ਧਨ ਅਨੇ ਪਰਿਵਾਰਨੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਵੀਧੇ ਮਯੇਵੋ ਸੰਮਾਨ ਆ ਯਥੁੰ ਪਯਾ ਜੂਠੁੰ ਏ

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜਯ ਯੁਵਾਨੀ ਅਨੇ ਧਨ ਮਾਲ ਯਥੁੰ ਜ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਏ

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਵਤੇਨੇ ਕਾਰਯੋ ਕਾਮ ਨੀ ਕਠੇਰ ਅਨੇ ਭਯਾਨਕ ਡੋਧ ਆ ਪਯਾ ਵਯਰਥ ਏ

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਰਥ ਡਾਥੀ-ਘੋਡਾ ਅਨੇ ਸੁੰਦਰ ਕਪਡਾਂ ਕਾਯਮ ਮਾਟੇ ਰਏਵਾ ਨਥੀ

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਯੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਆ ਯਥੀ ਮਾਯਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮਥੀ ਜੋਏਨੇ ਜ਼ੁਯ ਡਸੇ ਏ ਪਯਾ ਆ ਡਸਵੁੰ ਏ ਅਨੇ ਗੁਮਾਨ ਯੰਨੇ ਵਯਰਥ ਏ

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਏਗੋ ਮੋਛ ਅਛੰਕਾਰ ਆ ਯਥੁੰ ਜ ਮਨਨੀ ਵਯਰਥ ਤਰੰਗੋ ਏ

મિથિઆ આપસ ઉપરિ કરત ગુમાનુ ॥

પોતાની ઉપર ગુમાન કરવું પણ નકલી નશો છે

અસથિરુ ભગતિ સાય કી સરન ॥

સદાય કાયમ રહેવા વાળી પ્રભુની ભક્તિ જ છે જે ગુરુની શરણમાં જઈ ને કરવી જોઈએ

નાનક જપિ જપિ જીવૈ હરિ કે ચરન ॥૪॥

હે નાનક! પ્રભુના ચરણમાં સદાય જાપ કરીને મનુષ્ય અસલી જીવન જીવે છે ॥૪॥

મિથિઆ સૂવન પર નિંદા સુનહિ ॥

મનુષ્ય ના કાન વ્યર્થ છે જો તે પરાઈનિંદા સાંભળે છે

મિથિઆ હસત પર દરબ કઉ હિરહિ ॥

હાથ પણ વ્યર્થ છે જો તે પરાયું ધન ચોરી કરે છે

મિથિઆ નેઝૂ પેખત પર ત્રૂઅ રૂપાદ ॥

આંખો વ્યર્થ છે જો તે પરાઈ સ્ત્રી ના રૂપ ને જોવે છે

મિથિઆ રસના ભેજન અન સૂાદ ॥

જીભ વ્યર્થ છે જો તે ભોજન અને અન્ય સ્વાદો માં લાગેલી છે

મિથિઆ ચરન પર ચિકાર કઉ ધાવહિ ॥

પગ વ્યર્થ છે જો તે બીજાના નુકસાન માટે દોડભાગ કરી રહ્યા છે

મિથિઆ મન પર લેઢ લુઢાવહિ ॥

હે મન! તું પણ વ્યર્થ છે જો તું પરાયા ધન ધન નો લોભ કરી રહ્યો છે

મિથિઆ તન નહી પરઉપકારા ॥

તે શરીર વ્યર્થ છે જે બીજાની ભલાઈ નથી કરતો

મિથિઆ ઘામુ લેઢ ચિકારા ॥

તે નાકવ્યર્થ છે જે વિકારોના વાસનાની ખુશ્બુ લઈ રહ્યો છે

ચિનુ ઘુઝે મિથિઆ સઢ ઢાદે ॥

પોત પોતાના અસ્તિત્વનો ઉદ્દેશ્યને સમજ્યા વગર બધા જ અંગ વ્યર્થ છે

સઢલ દેહ નાનક હરિ હરિ નામ લાદે ॥૫॥

હે નાનક! તે શરીર સફળ છે જે પ્રભુનું નામ જાપે છે ॥૫॥

ચિરથી સાકત કી આરજા ॥

ઈશ્વરથી તૂટેલા મનુષ્ય ની ઉંમર વ્યર્થ થઈ જાય છે

સાચ ચિના કર હેવત સૂચા ॥

કારણ કે સાચા પ્રભુના નામ વગર તે સ્વચ્છ કેવી રીતે થઈ શકે?

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਨਾਮ ਵਗਰ ਆਂਧਲੁ ਆ ਸ਼ਰੀਰ ਕੀਓ ਯ ਕਾਮਨੁ ਨਥੀ

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਿ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਤੇਨਾ ਮੋਛਾਮਾਂਥੀ ਨਿੰਛਾ ਨੀ ਘਟਯੁ ਆਵੇ ਏ

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਤੇਵੀ ਯ ਰੀਤੇ ਸਮਰਯ ਵਗਰ ਦਿਵਸ ਰਾਤ ਯੇਕਾਰ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਵਰਸਾਏ ਵਗਰ ਯੇਤੀ ਨਿਝੁਯ ਯਾਯ ਏ

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਯਯਨ ਥੀ ਵੰਧਿਤ ਰਏਵਾਨੇ ਕਾਰਯੋਮਨੁਘ ਨਾ ਘਥਾਂ ਯ ਕਾਮ ਨੀ ਕੀਓ ਯ ਅਰਥ ਨਥੀ

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਆ ਕਾਮ ਤੇਨਾ ਤੇਨੇ ਪੀਤਾਨੇ ਸੁੰਦਰ ਨਥੀ ਘਨਾਵੀ ਸ਼ਕਤਾ ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਕੰਯੂਸ ਨੁ ਖਨ ਤੇਨੇ ਪੀਤਾਨੇ ਕਾਮ ਨਥੀ ਆਵਤੁ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਤੇ ਮਨੁਘਨੀ ਮੁਘਾਰਕ ਏ ਯੇਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨੁ ਨਾਮ ਵਸੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਘੋਲ ਤੇ ਡੁੰ ਗੁਰੁ ਨਾ ਯਰਯੋ ਉਪਰ ਡੁਰਘਾਨ ਯਾਉ ਏ ॥੬॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਧਰਮ ਨਾ ਘਾਏਰੀ ਘਤਾਵੇਠਾ ਯਿੰਛ ਘੀਯਾਂ ਏ ਪਯਾ ਅਸਠ ਯੁੰਏਗੀ ਕੰਏਕ ਘੀਯੁ ਯ ਏ

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਮਨਮਾਂ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਥੀ ਪਰੰਤੁ ਮੋਛਾਥੀ ਵਾਤੀ ਕਰੀਨੇ ਘਤਾਵੇ ਏ ਤੇ ਡੁੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੰ ਏ

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਪਯਾ ਦਿਠ ਨੇ ਯਾਯਾਵਾ ਵਾਯੀ ਪ੍ਰਭੁ ਘਯੀ ਯ ਸਮਯਦਾਰ ਏ

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੁ ਭੀਨ ॥

ਤੇ ਕ੍ਯਾਰੇਯ ਕੀਏਨਾ ਘਾਏਰ ਨਾ ਵੇਖ ਥੀ ਪ੍ਰਸਯ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘ ਘੀਯਾ ਵੀਕੀਨੇ ਸਵਾਛ ਆਪੇ ਏ ਪਯਾ ਪੀਤੇ ਤੇ ਸਵਾਛ ਪਰ ਨਥੀ ਯਾਠਤੀ

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਤੇ ਸਦਾਯ ਯਨਮ ਅਨੇ ਮਰਯਾਨਾ ਯਕਕਰ ਮਾਂ ਪਯੁਯੀ ਰਏ ਏ

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਸੇ ਏ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਤੇਨੀ શિક્ષાથી જગત વિકારોથી બધી જાય છે

ਜੇ ਤੁમ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

હે પ્રભુ! જે ભક્ત તને પ્રેમ કરે છે તેઓએ તને ઓળખી લીધા છે

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

હે નાનક! તું બોલ કે હું તે ભક્તો ના ચરણો માં પડ્યો રહું ॥૭॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

જે કોઈપણ વિનંતી હું કરું છું, પ્રભુ તે બધું જ જાણે છે

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

તેણે પેદા કરેલા જીવને તે બૂબ જ સન્માન આપે છે

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

જીવના કરેલા કર્મો ને હિસાબે પ્રભુ પોતે જ ફેસલો કરે છે

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

અને કોઈકોઈને તે એ બુદ્ધિ બક્ષે છે કે પ્રભુ અમારી નજીક છે

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

અને કોઈને તે જણાવે છે કે પ્રભુ ઘણો જ દૂર છે

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

અને કોઈને તે જણાવે છે કે પ્રભુ ઘણો જ દૂર છે

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

બધી રીતની ચતુરાઈથી પ્રભુ દૂર છે કોઈ પણ ચતુરાઈથી પ્રભુ પ્રસન્ન નથી થતા

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

જે જીવ તેને ગમે છે તેને તે પોતાની સાથે જોડી લે છે પ્રભુ બધી જ જગ્યાએ મોજુદ છે

ਸੈ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

તે મનુષ્ય અસલી સેવક બની શકે છે જેની ઉપર પ્રભુ ની મહેર થઈ છે

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

હે નાનક! એવા પ્રભુ ને તું ક્ષણ ક્ષણ યાદ કર ॥૮॥૫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

શ્લોક ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

મારી ઉપર મહેર કર મારા કામ ક્રોધ લોભ મોહ અને અહંકાર દૂર થઈ જાય એવું કર

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਵਿਨੰਤੀ ਕਰ ਅਨੇ ਘੋਕ ਭੇ ਗੁਰੁਦੇਵ! ਭੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਭੁੰ ਤਾਰੀ ਸਰਥਾ ਆਯੋ ਭੁੰ ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਭੇ ਆਠ! ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਝੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਘੜੀ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਸਵਾਇਏ ਪਕਵਾਨ ਘਾਧ ਏ

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਮਨਮਾਂ ਧਾਏ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਿਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜੇਨੀ ਮਠੇਰਘਾਨੀਥੀ ਪੋਤਾਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਤੁੰ ਅਤਰ ਕਗਾਡੇ ਏ

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤੇਨੇ ਧਾਏ ਕਰੀਨੇ ਤੀ ਉਘ ਪਏਵੀ ਛਾਂਸਕ ਕਰੀ ਕਠਿਠ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜੇਨੀ ਏਧਾਥੀ ਤੁੰ ਸੁਘ ਮਠੇਕਮਾਂ ਕਸੇ ਏ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਤੇਨੇ ਸਏਧ ਮਨਮਾਂ ਸਮਰਥਾ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਿ੍ਰਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਝੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਘਰਮਾਂ ਮੋਝਥੀ ਜ਼ੁਕੀ ਰਘੋ ਏ

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਤੇ ਜ਼ੁਕਥੀ ਆਠੇਧ ਪਠੇਰ ਧਾਏ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਘਕਿਸਿ ਥੀ ਘੇਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਮੋਝ-ਮਸਤੀ ਸਵਾਇਏ ਭੋਝਨ ਅਨੇ ਪਏਠ ਠਸੀਘਮਾਂ ਮਠੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਧਿਆਨ ਯੋਗ ਨੇ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨਮਾਂ ਨਾ ਰਾਘ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਭੇ ਮਨ! ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਝੁਪਾਮਾਂ ਤੁੰ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪਡਾਂ ਪਠੇਰੇ ਏ

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤੇਨੇ ਵੀਸਰੀਨੇ ਘੀਝੇ ਕਘਾਂ ਕੀਕ ਕਰੀ ਰਘੋ ਏ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ॥

ਜੇਨੀ ਮਠੇਰਘਾਨੀਥੀ ਪਕੰਗ ਉਪਰ ਸੁਘਥੀ ਸੁਵੇ ਏ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਧਰਮ ਆਠੇਧ ਪਛੋਰ ਗਾਵੀ ਜੀਠਯੇ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੇਉ ਮਾਨੈ ॥

ਜੇਨੀ ਮਠੇਰਘਾਨੀਥੀ ਫੇਰੇਕ ਮਨੁਖਿ ਤਾਰੀ ਆਫਰ ਕਰੇ ਏ

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਤੇਨੀ ਮਠਿਮਾ ਪੀਤਾਨਾ ਮੁਖ ਅਨੇ ਜੁਲਥੀ ਸਦਾਧ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰੀ ਧਰਮ ਕਾਧਮ ਰਫੇ ਏ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਤੁੰ ਸਦਾਧ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਮਰਘਾ ਕਰ

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾ ਭਯਨ ਕਰਵਾਥੀ ਫਰਗਾਫਮਾਂ ਤਨੇ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਸ ਥਰੀ ਅਨੇ

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਅਫੀਧਾਥੀ ਈਯਤ ਨੀ ਸਾਥੇ ਤੁੰ ਪਰਥੀਕ ਸੀਧਾਵੀ ਯਠਿਘਾ।।੨।।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੇਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਨੇ ਰੀਗ ਰਫਿਤ ਕੰਧਨ ਜੇਵੁੰ ਸ਼ਰੀਰ ਮਘੁੰ

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਤੇ ਘਾਰਾ ਰਾਮਨੀ ਸਾਥੇ ਰੰਗਾਏ ਯਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਫੁਪਾ ਮਘੀ ਏ ਤੇਨੀ ਸ਼ਰਘੇ ਪਤੀ ਯਾ

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਜੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰਾ ਪਠਫਾ ਘਨੀ ਰਫੇ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ਜੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰਾਂ ਘਧਾਂ ਯ ਐਘ ਫਘਾਏਨੇ ਫਕਾਏਨੇ ਰਫੇ ਏ

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੈ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਤੁੰ ਪ੍ਰਭੂ ਠਾਕੋਰਨੀ ਸ਼ਰਘੇ ਪਤੀ ਯਾ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਜੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰੀ ਕੀਠ ਘਰਾਘਰੀ ਨਥੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਤੁੰ

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚੈ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਤੁੰ ਉਘਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸ਼ਾਸੇ ਸ਼ਾਸੇ ਧਾਫ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਈ ਤਨੇ ਆ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਮਯੁੰ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਯੇ ਯੁਯਯ ਦੁਰੁੱਭ ਏ ਤੇਨਾ ਫ਼ਾਰਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਭਕਿਤ ਕਰ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਈ ਅਕੰਕਾਰ ਪਛੇਰੇ ਏ ਖਰੇਝਾਂ ਪਛੇਰੇ ਏ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਏ ਮਨ! ਤੇਨੇ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਆਯਸ਼ ਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਕਰਵੀ ਯੋਏਯੇ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਈ ਘੋਡਾ ਅਨੇ ਛਾਈਯੋ ਨੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰੇ ਏ

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਏ ਮਨ! ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਖ਼ਿਆਰੇਯ ਨਈਂ ਵੀਸਰਤੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਈ ਯਾਗ ਯਗੀਯਾ ਯਮੀਨ ਅਨੇ ਧਨ ਤਨੇ ਨਸੀਯ ਥਯਾ ਏ

ਰਾਖੁ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪਰੋਵੀਨੇ ਰਾਖ

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਏ ਮਨ! ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਤਨੇ ਸਜਾਯੀ ਏ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਉਠਤਾ ਯੇਸਤਾਂ ਏਰੇਕ ਸਮਯੇ ਤੇਨੁੰ ਯ ਸਮਰਝਾ ਕਰ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਸਮਰਝਾ ਕਰ ਯੇ ਏਕ ਏ ਅਨੇ ਅਨੰਤ ਏ

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਵੀਕ ਅਨੇ ਪਰਵੀਕਮਾਂ ਤੇਯ ਤਾਰੀ ਵਾਯ ਰਾਯਵਾ ਵਾਯੋ ਏ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਈ ਘਝਾਂ ਏਨ-ਪੁਝਯ ਕਰੇ ਏ

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਏ ਮਨ! ਆਠ ਪਛੋਰ ਤੇਨੇ ਯਾਏ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਈ ਤੁੰ ਰੀਤਿ-ਰਿਵਾਯ ਕਰਵਾਨੇ ਵਾਯਕ ਥਯੋ ਏ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਸ਼ਾਸੇ ਸ਼ਾਸੇ ਯਾਏ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥
ਯੇਨੀ ਏਯਾਥੀ ਤਨੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਢੁੰ ਮਯੁੰ ਏ

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥
ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮਾਫਿਕਨੇ ਸਏਯ ਸਮਰਯਾ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥
ਏ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਨੇ ਆ ਮਨੁਖ ਯਾਤਿ ਮਯੀ ਏ

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
ਤੇਨੇ ਸਏਯ ਏਵਸ ਰਾਤ ਯਾਏ ਕਰ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰੀ ਏਯਯਤ ਆ ਯਯਤ ਮਾਂ ਯਨੇਥੀ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥੫॥
ਤੇਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰ ਗੁਰੁ ਨੀ ਮਏਰ ਥੀ ਲਾਯਯਾਯੀ ਮਨੁਖ ਏਨੀ ਮਫਿਮਾ ਕਰੀ ਏਕੇ ਏ
॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਪੋਤਾਨਾ ਕਾਨਮਾਂ ਯਵਾਯ ਸਾਂਲਯੀ ਏਕੇ ਏ ਯਨੇ ਸਾਂਲਯਵਾਨੀ ਤਾਕਾਤ ਮਯੀ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਆਸ਼ਚਰਯਯਨਕ ਫੁਸ਼ਯ ਤਨੇ ਏਯਾਯ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਪਾਮੀ ਨੇ ਯੁਲ ਥੀ ਮੀਠਾ ਏਯਏ ਯੋਥੇ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਸਵਲਾਫਿਕ ਰੀਤੇ ਯਸੁਯਮਾਂ ਵਸੀ ਰਯੋ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰਾਂ ਡਾਥ ਯਨੇ ਯਥਾਂ ਯੰਗੋ ਕਾਮ ਕਰੀ ਰਯਾ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਏਰੇਕ ਕਾਰਯ ਵਯਡਾਰਮਾਂ ਕਾਮਯਾਯ ਥਏ ਰਯੋ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਨੇ ਊਯੋ ਏਰਯਯੋ ਮਯੋ ਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥
ਏਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤੁੰ ਸੁਯ ਯਨੇ ਯੇ ਫਿਕਰ ਥਏਨੇ ਮਸਤ ਰਏ ਏ

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਐਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਕਿਸਰੀ ਨੇ ਤੂੰ ਘੀਯੇ ਕਯਾਂ ਵਾਗੇਠੀ ਏ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਨੀ ਮਠੇਰਘਾਨੀ ਵਠਨੇ ਮਨਨੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਕਰ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤੂੰ ਜਗਤਮਾਂ ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨ ਥਯੋ ਏ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਤੇਨੇ ਕਯਾਰੇਯ ਮਨਥੀ ਨ ਲੁਕਤੀ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਨੇ ਆਦਰ-ਸੰਮਾਨ ਮਠੇਲੁੰ ਏ

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ

ਏ ਮੂਘ ਮਨ! ਤੂੰ ਐ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਜਪ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਾਰਾਂ ਘਖਾਂ ਜ ਕਾਮ ਸਿਫੁ ਥਾਯ ਏ

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਏ ਮਨ! ਤੂੰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਸਦਾਯ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਸਮਾਯੇਠੀ ਜਾਯ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤਨੇ ਸਤ੍ਯ ਪ੍ਰਾਪ ਥਾਯ ਏ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਏ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਤੂੰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸਾਥੇ ਜੋਡਾਠਨੇ ਰਏ

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਯੇਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਫਰੋਕ ਭੁਠ ਉਪਰ ਪਠੋਯੀ ਜਾਯ ਏ ਤੂੰ ਤੇਨੀ ਜਪ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਯੇ ਮਨੁਖਨੇਆ ਫਾਨ ਮਠੇ ਏ ਤੇ ਫੁਕਤ ਫਰਿਨੁੰ ਨਾਮ ਜਪੇ ਏ ॥੭॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

ਤੇ ਜ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੇ ਜਪੇ ਏ ਯੇਨੇ ਤੂੰ ਕਏ ਏ

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਤੇ ਜ ਮਨੁਖ ਫਰਿਨਾ ਗੁਯ ਗਾਯ ਏ ਯੇਨੇ ਗਾਵਾ ਮਾਟੇ ਤਮੇ ਪ੍ਰੇਰਯਾ ਆਪੋ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਮਨਮਾਂ ਜ਼ਾਨਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਥਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਛੁਦੁਯ ਰੂਪੀ ਡਮਯ ਫੁਲ ਯੀਵੀ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁਖੁਨਾ ਮਨਮਾਂ ਵਸੇ ਏ ਯੇਨੀ ਉਪਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਮਨੁਖੁਨੀ ਯੁਦਿ ਸ਼੍ਰੇਠ ਯਨੇ ਏ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਤਾਰੀ ਫੁਪਾਥੀ ਨਯਰਮਾਂ ਯ ਯਥਾਂ ਯ ਯਯਾਨਾ ਏ ਪੀਤਾਨਾ ਪ੍ਰਯਤਨਥੀ ਡੋਏਨੇ ਡਾਂਏ ਯ ਨਥੀ ਮਯਤੁੰ

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

ਯੁਵ ਗਮੇ ਤੇਟਕੋ ਉਥਮ ਡਰੇ ਤੇ ਤ੍ਯਾਰੇ ਯ ਸਫੁਯ ਥਾਯ ਏ ਯਯਾਰੇ ਤਾਰੀ ਸੀਥੀ ਨਯਰ ਤੇਨੀ ਉਪਰ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਏ ਡਰਿ! ਏ ਨਾਥ! ਯਥਾਂ ਤੁੰ ਮਨਨੇ ਕਗਾਡੇ ਏ ਯੁਵ ਪਯ ਤ੍ਯਾਂ ਯ ਮਨਨੇ ਕਗਾਡੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਆਯੁਵੀਨਾ ਡਾਥਮਾਂ ਡਾਂਏ ਯ ਨਥੀ ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਏ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁ! ਯੁਵਨੀ ਪਏਠੋਯਥੀ ਤੁੰ ਪਰੇ ਏ ਅਨੇ ਤੁੰ ਅਯੂਟ ਏ

ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਯੇ ਯੇਮਨੁਖੁ ਤਾਰੰ ਸਮਰਯ ਡਰੇ ਏ ਤੇ ਵਿਕਾਰੀਨਾ ਯਯ ਮਾਂ ਥੀ ਮੁਕੁਤ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਏ ਮਿਤ੍ਰ! ਸਾਂਯਯ, ਨਾਨਕ ਵਿਨੰਤੀ ਡਰੇ ਏ ਤੇ ਸਮਰਯ ਡਰਵਾ ਵਾਯਾ ਗੁਰੁ ਮੁਯ ਨਾ ਗੁਯੀ ਨਾ ਯਿਤ੍ਰਯ ਡੇਰਾਨ ਡਰੀ ਨਾਯਵਾ ਵਾਯਾ ਏ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਨਾਮ ਯਪਨੀ ਮਏਰਯਾਨੀਥੀ ਯਕੁਤਯਨੀ ਮਾਂ ਏਟਕਾ ਗੁਯਾ ਆਵੀ ਯਾਯ ਏ ਤੇ ਤੇ ਗੁਯੀ ਨੀ ਵਾਤ ਡਰੀਨੇ ਤੇ ਆਸ਼ਚਰਯਡਿਤ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸੰਤੀ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਏਵਾਥੀ ਮੁਯ ਉਯਯੁੰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਏਯਯਤ ਯਨੀ ਰਏ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤ ॥

ਸਾਧੁઓની ਸੰਗਤਿ ਨੀ ਪਾਸੇ ਰહેਵਾਥੀ ਵਿਕਾਰੋਨੋ ਘੋ ਮੇਥ ਮਟੀ ਯਾਯ ਏ ਧੋਵਾਓ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਅਛੰਕਾਰ ਫੂਰ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧੁઓની ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਸ਼੍ਰੇਛ ਝਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧੁઓની ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੇਅੰਗਮਾਂ ਵਸਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਥਾਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧੁઓની ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਘਰਾਘ ਸੰਸਕਾਰੋ ਅਥਵਾ ਵਾਸਨਾ ਨੋ ਸਝਾਯੋ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧੁઓની ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਗੁਰੁ ਯਰਝਾਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖ ਨਾਮਰੂਪੀ ਰਤਨੁ ਸ਼ੋਧੀ ਵੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਮਯਵਾਨੋ ਪ੍ਰਯਤਨੁ ਕਰੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਸਾਧੁઓਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕਯੋ ਮਨੁਖ ਘਯਾਨ ਕਰੀ ਸਕੇ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਏ ਨਾਨਕ! ਸਾਧੁਯਨੋ ਨੀ ਸ਼ੋਭਾ ਅਨੇਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸ਼ੋਭਾਨੀ ਘੰਨੇ ਘਰਾਘਰਝਏ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧੁઓਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧੁઓਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਝੇ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਓਞ੍ਰਿਯੋਨੀ ਪਛੋਯ ਘਛਾਰ ਏ ਅਨੇ ਮਨੁਖ ਸਫਾਯ ਘੀਵੇਠੀ ਰਛੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧੁઓਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਛੇਵਾਥੀ ਤੇ ਕਾਮਾਏਕ ਪਾਂਯ ਵਿਕਾਰੋ ਤੇਨਾ ਕਾਘ੍ਰਮਾਂ ਕਰੀ ਸਕੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝਾ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਰਸ ਨੁੰ ਪਾਨ ਕਰੀ ਵੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝਾ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਵਾਥੀਮਨੁਖ ਘਘਾਂ ਪ੍ਰਾਝੀਯੋਨਾ ਯਰਝੋਨੀ ਧ੍ਰੁਯ ਘਨੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਸਾਧੁઓਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਸ਼ੋਥੀ ਮੀਠਾ ਵਯਨ ਘੋਠਵਾ ਵਾਗੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਛੇਵਾਥੀ ਮਨੁਖਨੁੰ ਮਨ ਕੋਠ ਘੀਞੁ ਤਰਫ਼ ਏੳਤੁੰ ਞ ਨਥੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਧਰਝਾ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁ ਧਰਝਮਾਂ ਟਕੀ ਞਾਧ ਏ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਧਰਝੋਨੀ ਰਞ ਛਾਸਿਥ ਕਰੀ ਕੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸਾਧੁਘੋਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਛੀਨੇ ਮਨੁਖ ਮਾਧਾਥੀ ਅਸਰਥੀਘੇਛਾਗ ਰਛੇ ਏ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁ ਧਰਝਾ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਅਕਾਥ ਪੁਰਘ ਤੇਨੀ ਉਪਰ ਛਧਾ ਕਰੇ ਏ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਗੁਰੁ ਧਰਝੋਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਛੀਨੇ ਘਧਾਂ ਞ ਵੇਰੀ ਪਝਾ ਮਿਤ੍ਰ ਛੇਘਾਵਾ ਕਾਗੇ ਏ

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਸਾਧੁ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖਨੁੰ ਛੁਛਧ ਘੇਕਛਮ ਸਾਫ਼ ਥਠ ਞਾਧ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਘੇਸਵਾ ਥੀ ਤੇ ਕੋਠਨੀ ਸਾਥੇ ਵੇਰ ਨਥੀ ਕਰੀ ਞਾਕਤੋ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਸਾਧੁਘੋਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਕੋਠ ਤੇਨੀ ਤਰਫ਼ ਘਰਾਘ ਨਞਰਥੀ ਧਾਕੀਨੇ ਨਥੀ ਆਵਤੁੰ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਭਕਾ ਕੋਕੋਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਕੋਠ ਮਨੁਖ ਘੁਰਾ ਨਥੀ ਛੇਘਾਤਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਛਰੇਕ ਞਘਧਾਘੇ ਉਘ ਸੁਘ ਨੋ ਮਾਕਿਕ ਪ੍ਰਲੁ ਨੀ ਞ ਤੇਨੇ ਛੇਘਾਧ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਗੁਰੁਧਰਝਾਨੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਨੇ ਅਛੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਤਾਪ ਨਥੀ ਰਛੀ ਞਤੋ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਸਾਧੁਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖ ਘਧਾ ਞ ਅਪਨਥਨੋ ਥਧਾਗ ਕਰੀ ਛੇ ਏ

ਆਧੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਪ੍ਰਲੁ ਞ ਪੋਤੇ ਞਾਝੋ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਸਾਧੁਨੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਵਘੇ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਕਕੋ ਛੋਧ ਏ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਧਰਝੋਨੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਰਛੀ ਮਨੁਖਨੁੰ ਮਨ ਕਧਾਰੇਧ ਭਟਕਤੁ ਨਥੀ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖੁ ਸਦਾਯ ਸੁਖੁ ਪਾਮੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਲਹੈ ॥

ਸੰਤੁ ਜਨੋਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਅਗੋਚਰੁ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਸਾਧੂਆਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖੁ ਤੇ ਨੁ ਸੰਭਾਯੀ ਸ਼ਕਵਾ ਵਾਯੀ ਮੰਜਿਲ ਨੀ ਫਰਜ਼ੀ ਸੰਭਾਯੀ ਵੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਉਚੈ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝੀਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਮਨੁਖੁ ਉਚੁ ਆਤਮਿਕ ਠੇਕਾਯਾ ਉਪਰੁ ਵਸਵਾਟੁ ਕਰੀ ਵੇ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਅਕਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਨਾ ਯਰਝੀ ਮਾਂ ਜੋਡਾਏਨੇ ਰਠੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਮਨੁਖੁ ਘਖਾਂ ਧਰਮੋ ਅਨੇ ਫਰਜ਼ ਨੇ ਸਰਘੀ ਰੀਤੇ ਸਮਝੁ ਵੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧੂਆਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਫੁਕਤੁ ਅਕਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਨੇ ਘਖੀ ਜਗੁਯਾਯੇ ਜੋਵੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸਾਧੂਆਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖੁ ਨਾਮਰੂਪੀ ਘਯਾਨੀ ਸ਼ੋਧੀ ਵੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਠੁੰ ਸਾਧੂ ਜਨੋਨੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ਥਏ ਜਾਓ ਠੁੰ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੈ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝੀਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਮਨੁਖੁ ਪੋਤਾਨੀ ਪੋਤਾਨਾ ਘਖਾਂ ਵਿਕਾਰੋ ਥੀ ਘਖੀਨੇ ਪਾਰੁ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝੀਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਪੋਤਾਨਾ ਸਯਾਜਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਨੇ ਪਰਿਵਾਰਨੇ ਪਯਾ ਤਾਰੀ ਵੇ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖੁ ਤੇ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਕਰੀ ਵੇ ਏ

ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਜੇ ਧਨੁ ਮਯਾਥੀ ਫਰੇਕੁ ਮਨੁਖੁ ਮਸ਼ਹੂਰੁ ਘਖੀ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮੁ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਸਾਧੂ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਰਠੇਵਾਥੀ ਧਰਮੁ ਰਾਜੁ ਪਯਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਗੁਰੁ ਯਰਝੀਨੀ ਸੰਗਿ ਮਾਂ ਏਵਤਾਯੋ ਪਯਾ ਸ਼ੋਭਾ ਕਰੇ ਏ ਪਾਪੁ ਫੂਰੁ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਗੁਰੂ ਧਰਥੀਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਪਾਪ ਦੂਰ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਕਾਰਥਕੇ ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਅਮਰ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਗੁਥ ਮਨੁਖ ਗਾਏ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਬਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਘਈ ਜਗ੍ਯਾਏ ਪਛੋਯਘਨੀ ਜਾਏ ਏ (ਉਂਧੀ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਆਵੀ ਜਾਏ ਏ)

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸਾਧੁਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਰਈਨੇਮਾਨਵ ਜੰਮ ਨੂੰ ਫੁਲ ਮਯੀ ਜਾਏ ਏ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸਾਧੁ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਤਪ ਵਗੇਰੇ ਮਾਂ ਤਪਵਾਨੀ ਆਵਸ਼ਯਕਤਾ ਨਥੀ ਰਏਤੀ

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਕਾਰਥਾ ਏ ਤੇਮਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਨੇ ਹੁਦਯ ਘੀਠੀ ਜਾਏ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਗੁਰੂ ਧਰਥੀਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪਾਪੋਨੋ ਨਾਸ਼ ਕਰੀ ਕੇ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਨਰਕਮਾਂ ਜਵਾਥੀ ਘਯੀ ਜਾਏ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਮਨੁਖ ਨੀ ਈਝਾਘਤਮ ਥਏ ਜਾਏ ਏ ਐਵੁੰ ਨਥੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਗੁਰੂ ਧਰਥੀਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਤੇ ਜੇ ਈਝਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਤੇਨੇ ਮਯੀ ਜਾਏ ਏ

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਮਨੁਖ ਆ ਲੋਕਮਾਂ ਪਥਾ ਅਨੇ ਪਰਲੋਕਮਾਂ ਪਥਾ ਸੁਖੀ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਅਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਥੀ ਅਲਗ ਥਏਨੇ ਤੇਮਾਂ ਜ ਸਮਾਏ ਜਾਏ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸੰਤ ਜਨੀਨਾ ਹੁਦਯਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਮਨੁਖ ਸਾਧੁ ਜਨੀਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਾਂਲਯੀਨੇ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਘਯੀ ਜਾਏ ਏ ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਹੁੰ ਗੁਰੂਧਰਥੀਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇਪ੍ਰਲੁਨੂੰ ਨਾਮ ਸਾਂਲਯੁੰ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਗੁਰੁਖਰਯਾਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਗੁਝ ਗਾਉਂ ਆ ਮਾਰੀ ਕਾਮਨਾ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਈਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਮਨਥੀ ਲੁਥਾਤਾ ਨਥੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਾਧੁ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਮਨੁਖ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਯਧੀਨੇ ਨੀਕਠੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਭਥਾ ਥੋਡੀਨੀ ਸੰਗਤ ਮਾਂ ਰਛੇਵਾਥੀ ਪ੍ਰਲੁ ਘਾਰਾ ਥਾਗਵਾ ਮਾਂਡੇ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁ-ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਫਰੇਕ ਫਰੀਰਮਾਂ ਤੇ ਯ ਫੇਘਾਓ ਫੇਵਾ ਥਾਗੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਵਾਥੀਆਪਯੋ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਆਝਾਕਾਰੀ ਯਨੀ ਯਓਯੇ ਈਯੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਵਾਥੀ ਆਪਯੀ ਆਠਿਮਿਕ ਅਵਥਾ ਸੁਖਰੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਸੰਤ ਯਨੋਨੀ ਸੋਘਤਮਾਂ ਵਿਕਾਰ ਅਨੇ ਘੀਯਾ ਘਥਾ ਰੋਗ ਮਟੀ ਯਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਘਯਾਂ ਭਾਯਥੀ ਸਾਧੁ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਯੇ ਏ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਵੇਫ ਪਯਾ ਨਥੀ ਯਾਝਾਤਾ

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਤੇ ਯੇਟਕੁੰ ਸਾਂਭਯੇ ਏ ਯੇਟਕੁੰ ਯ ਯਯਾਨ ਕਰੇ ਏ ਪਯਾ ਸਾਧੁਨੀ ਮਛਿਮਾ ਵਯੰਨ ਨੀ ਘਛਾਰ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਠਯਾ ਗੁਝਠੀ ਓਪਰ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਸਾਥੇ ਯ ਥਓ ਫਾਛੇ ਯੇ ਸਰਵਯਾਪਕ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸੋਭਾ ਨੋ ਅੰਫਾਯ ਥਗਾਵੀ ਨ ਫਾਕਾਯ ਸਫਾਯ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਤੇ ਅਨੰਤ ਏ ਤੇਨੇ ਅਨੰਤ ਯ ਕਛੀ ਫਾਕੀਯੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸ਼ੋਭਾਤੋ ਘਬਾਂਨੀ ਸ਼ੋਭਾਥੀ ਯੂਘ ਯ ਉਂਧੀ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸ਼ੋਭਾਤੋ ਘਬਾਂਨੀ ਸ਼ੋਭਾਥੀ ਯੂਘਯ ਮੋਟੀ ਏ

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸਾਧੁ ਨੀ ਸ਼ੋਭਾ ਸਾਧੁ ਉਪਰ ਯ ਸਾਰੀ ਥਾਗੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਭੇ ਭਾਓ! ਸਾਧੁ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਮਾਂ ਤੀਓ ਯ ਫ਼ਰਕ ਨਥੀ ॥੮॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖੁਨਾ ਮਨਮਾਂ ਸਦਾ ਸਿਥਰ ਰਭੇਵਾਵਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੇ ਏ ਯੇ ਮੋਛਾਥੀ ਪਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਯ ਯੰਪੇ ਏ

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖੁ ਏਕ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਾਯਝਯਾਂਯ ਪਯਾ ਤੀਓਨੇ ਪਯਾ ਨਥੀ ਯੀਤੀ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖੁ ਆ ਗੁਯੀਨੇ ਕਾਰਯੇ ਔਰਝਾਨੀ ਥਓ ਯਾਯ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਔਰਝਾਨੀ ਮਨੁਖੁ ਵਿਕਾਰੀ ਥੀ ਸਦਾਯ ਯੇਦਾਗ ਰਭੇ ਏ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਾਯੀਮਾਂ ਡੁਯੇਵੁੰ ਕਮਯਨੁੰ ਫੁਥ ਤੀਯੁ ਥੀ ਸਾਫ਼ ਰਭੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖ ॥

ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਔਰਝਾਨੀ ਮਨੁਖੁ ਘਬਾਂ ਪਾਪੋ ਨੇ ਯਥਾਵੀ ਡੇ ਏ ਪਾਪੋ ਥੀ ਯਥੀਨੇ ਰਭੇ ਏ

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸੂਰੁ ਘਥਾ ਯ ਰਸੀਨੇ ਸੂਕਵੀ ਨਾਯੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਤੇਵੀ ਯ ਰੀਤੇ ਔਰਝਾਨੀ ਨੀ ਨਯਰ ਘਥਾ ਮਾਟੇਏਕ ਯ ਯੇਵੀ ਭੀਯ ਏ ਤੀਓ ਸਾਰੰ ਕਭੇ ਅਥਵਾ ਘਰਾਘ

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਰੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਭਵਾ ਰਾਯਾ ਅਨੇ ਕੰਗਾਯ ਘੰਨੇ ਮਾਟੇ ਏਕ ਯ ਯੇਵੀ ਭੀਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਅਰਜੁਨੀ ਮਨੁਖਮਾਂ ਐਕ ਤਾਰ ਜ ਡਾਯਮ ਰਛੇ ਓ

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੇਉ ਖੇਦੈ ਕੇਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਖਰਤੀਨੇ ਡੀਓ ਘੋਟੇ ਓ ਡੀਓ ਚੰਦਨਨੋ ਕੇਪ ਡਰੇ ਓ ਪਝ ਖਰਤੀ ਨੇ ਤੇਨਾਥੀ ਡੀਓ ਜ ਫੁਰਕ ਨਥੀ ਪੁਟੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਰੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਅਰਜੁਨੀ ਮਨੁਖਨੁ ਪਝ ਐਵੁੰ ਜ ਓ

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਮ ਆਗ ਨੋ ਡੁਫਰਤੀ ਸਵਯਾਵਫਰੇਕ ਵਸਤੁਨੋ ਮੇਕ ਘਾਠੀ ਨਾਘਵਾਨੋ ਓ ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਅਰਜੁਨੀ ਮਨੁਖ ਪਝ ਅੰਦਰਥੀ ਮਛਾ ਨਿਰਮਲ ਥਓ ਯਯ ਓ

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਰੈ ਜਲਾ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਾਝੀ ਮੇਕੁੰ ਨਥੀ ਰਛੀ ਫਕਤੁੰ ਤੇ ਘਾਘ ਘਨੀਨੇ ਫੁਰੀਥੀ ਸਾਫੁ ਅਨੇ ਸਾਫੁ ਥਤੁੰ ਰਛੇ ਓ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਅਰਜੁਨੀ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪਝ ਐਕ ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਥਓ ਯਯ ਓਛੇ ਪੁਲੁ ਘਥੀ ਯਯਾਯੇ ਮੋਯੁਫ ਓ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਖਰਤੀਨੀ ਉਪਰ ਆਛਾਸ਼ ਘਥੀ ਯਯਾਯੇ ਵਯਾਸ ਓ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਅਰਜੁਨੀ ਨੇ ਮਾਟੇ ਸਯਯਨ ਅਨੇ ਵੇਰੀ ਐਕ ਜ ਯੇਵਾ ਘਨੀ ਯਯ ਓ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤੇਨੀ ਅੰਦਰ ਅਛੰਡਾਰ ਨਥੀ ਤੇ ਆਪਯੋ ਘਰਾਘ ਨੀ ਸਾਥੇ ਘਰਾਘ ਅਨੇ ਸਾਰਾਂ ਨੀ ਸਾਥੇ ਸਾਰੋ ਵਯਵਛਾਰ ਡਰੀਯੇ ਅਥਵਾ ਛਥ ਅਨੇ ਸ਼ੋਕ ਪਝ ਤੇਨੀ ਅੰਦਰ ਨਥੀ ਰਛੇਤੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਅਰਜੁਨੀ ਆਤਿਮਕ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਸ਼ੀਥੀ ਠੀਯੋ ਓ

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪੋਤਾਨੀ ਯਾਤਨੇ ਸ਼ੀਥੀ ਨੀਯੋ ਯਾਯੋ ਓ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਅਰਜੁਨੀ ਘਨੀ ਯਯ ਓ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਨੇ ਪੁਲੁ ਯੁਫ ਅਰਜੁਨੀ ਘਨਾਵੇ ਓ ॥੨॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਅਰਜੁਨੀ ਮਨੁਖ ਘਥਾਨਾਂ ਜ ਪਗਨੀ ਰਾਘ ਯੇਵੋ ਥਓਨੇ ਰਛੇ ਓ

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਐ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਅਯੋਗਿਯੀ ਵੀਖੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਯਥਾ ਯ ਉਪਰ ਯੁਥਾ ਰਹੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਅਨੇ ਤੇ ਕੋਏਪਯਾ ਯੁਰਾ ਕਾਮ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਸਦਾ ਯਥੀ ਤਰਫ਼ ਐਕ ਯ ਯੇਵੀ ਨਯਰਥੀ ਯੁਐ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਤੇਨੀ ਨਯਰਮਾਂ ਤੇ ਸਮਯੇ ਏ ਤੇ ਯਥਾਨੀ ਉਪਰ ਅਮ੍ਰਿਤਨੀ ਵਰ੍ਥਾ ਥਾਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਮਾਯਾਨਾਂ ਘੰਠਨੀਥੀ ਆਯਾਏ ਭੋਯ ਏ ਅਨੇ ਤੇਨੂੰ ਯੁਵਨ ਵਿਕਾਰੋ ਵਗਰਨੂੰ ਭੋਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਯੁਵਨ ਤੇਨੋ ਆਸ਼ਰੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਅਰਜੁਨੂੰ ਜ਼ਾਨ ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨੋ ਯੋਰਾਕ ਏ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨੀ ਸਾਥੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਯੋਯਾਏਵੋ ਰਹੇ ਏ ॥੩॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਉਪਰ ਯ ਆਸ਼ਾ ਰਾਯੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨੀ ਉਘ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾਨੋ ਕਯਾਰੇਯ ਪਯਾ ਨਾਸ਼ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨਾ ਹੁਏਯ ਮਾਂ ਪੋਤੇ ਗਰੀਯ ਯੇਵੋ ਯਨੀ ਨੇ ਯ ਰਹੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਯੀਯਾਨੀ ਲਵੁੰ ਕਰਵਾਮਾਂ ਯ ਠੰਮੇਸ਼ਾਂ ਆਨੰਦਿਤ ਰਹੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਮਾਯਾਨੀ ਯੰਯਾਯ ਵਯਾਸ ਨਥੀ ਰਹੇਤੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਧੰਧਾ ॥

ਕਾਰਯਾ ਤੇ ਅਰਜੁਨਾਨੀ ਮਨ ਲਟਕਤੁੰ ਨਥੀ ਅਨੇ ਤੇਨੂੰ ਮਨ ਮਾਯਾ ਤਰਫ਼ ਨਥੀ ਰਹੇਤੁੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਯੇ ਕਾਂਠ ਪਝਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਏ ਔਖੜਾਨੀ ਮਾਟੇ ਤੇ ਘੁੰਘੁੰ ਯੇ ਯਕੁੰ ਯੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਔਖੜਾਨੀਨੋ ਮਾਨਵ ਯੰਮ ਔਕਫਮ ਕਾਮਯਾਘ ਨੀਵਟੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਘੁੰਘੁੰਘੁੰ ਘੋਡੀ ਪਾਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਔਖੜਾਨੀ ਫੁਰਾ ਆਘੁੰ ਯਗਤ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੋ ਯਾਪ ਕਰਵਾਮਾਂ ਵਾਗੀ ਪਟੇ ਏ ॥੪॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਨਾ ਫੁਏਯ ਮਾਂ ਸਏਯ ਔਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਘ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ॥

ਔਟਵੇ ਤੋ ਪ੍ਰਭੂ ਔਖੜਾਨੀ ਨਾ ਅੰਗੇਅੰਗ ਮਾਂ ਰਏ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੁੰ ਨਾਮ ਯ ਟਕੇਕੁੰ ਰਏ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਅਨੇ ਔ ਨਾਮ ਯ ਔਖੜਾਨੀਨੋ ਪਰਿਵਾਰ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਸਏਯ ਵਿਕਾਰੋਨਾ ਫੁਮਵਾਥੀ ਸਾਵਖਾਨ ਰਏ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਔਖੜਾਨੀ 'ਫੁੰ' 'ਫੁੰ' ਕਰਵਾਵਾਯੀ ਘੁਏਫੁ ਨੋ ਟਯਾਗ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਨੁੰ ਮਨ ਊਯਾ ਸੁਘਨੁੰ ਮਾਲਿਕ ਘਨੀ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਸਏਯ ਅਕਾਲ ਪੁਰਘ ਵਸੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਔਟਵੇ ਤੋ ਔਖੜਾਨੀਨਾ ਫੁਏਯ ਰੂਪੀ ਘਰਮਾਂ ਫੁੰਮੇਸ਼ਾਂ ਘੁਸ਼ੀ ਘਡਕਾਏ ਯਾਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਮਨੁਘ ਸੁਘ ਅਨੇ ਸ਼ਾਂਤਿਮਾਂ ਯ ਰਏ ਏ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਔਖੜਾਨੀ ਨੀ ਆ ਊਯੀ ਅਵਸਥਾਨੋ ਕਯਾਰੇਯ ਨਾਸ਼ ਨਥੀ ਥਤੋ ॥੫॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਔਖੜਾਨੀ ਮਨੁਘ ਅਕਾਲ ਪੁਰਘ ਨੀ ਯਾਝਾਵਾ ਵਾਯੋ ਘਨੀ ਯਾਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਅਨੇ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਐਕ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਸਾਥੇ ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਵਾ ਵਾਗੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੁੰ ਮਨ ਸਦਾਯ ਯਿਤਾ ਵਗਰਨੁੰ ਰਠੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਯਾ ਵੀਕੀਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਠੀਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਪਯਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯਨੇ ਏ ਝੇਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਪੀਤੇ ਜ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯਨਾਵੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੁੰ ਨਾਮ ਤੇਨੀ ਮਠਿਮਾ ਯੂਯ ਜ ਮੀਟੀ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਆਯਵਾਨ ਨੇ ਜ ਪ੍ਰਾਸ ਥਾਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਉਪਰ ਸਦਾਯ ਠੁੰ ਡੁਰਯਾਨ ਥਏ ਜਾਠਿ ਠੁੰ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੇਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਸ਼ਿਵ ਅਨੇ ਯੀਯਾ ਯਥਾ ਵੇਵੀ ਪਯਾ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੇ ਸ਼ੀਘਰਾ ਝਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਵਯੰ ਜ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੁੰ ਰੂਪ ਏ ॥੬॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨਾ ਗੁਯਾਠੀ ਨੁੰ ਮੂਲ੍ਯ ਨ ਥਏ ਸ਼ਕੇ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਯਥਾਂ ਜ ਗੁਯਾਠੀ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੀ ਅੰਦਰ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਕਯੋ ਮਨੁਖ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੀ ਝਿਠਗੀ ਨੀ ਭੇਦ ਪਾਮੀ ਸ਼ਕੇ ਏ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੀ ਸਾਮੇ ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਨਮੀਨੇ ਨੇ ਰਠੇਵੁੰ ਐ ਜ ਯਰਾਯਰ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਜਰੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੀ ਮਠਿਮਾ ਨੀ ਅਠਥੀ ਅਖ਼ਰ ਪਯਾ ਵਯਾਵੀ ਨ ਸ਼ਕਾਯ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯਥਾਂ ਜ ਝੀਵੀ ਮਾਟੇ ਪੂਯ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨਾ ਊਂਘਾ ਭੁਵਨ ਨੋ ਅੰਦਾਯ ਕੋਝਾ ਕਗਾਡੀ ਚੜੇ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਤੇਨਾ ਮਨਨੀ ਉਘ ਸਿਥਿ ਨੇ ਤੋ ਫੁਕਤ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯ ਯਾਝੀ ਚੜੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨਾ ਗੁਝੋਨੀ ਕੋਏ ਸੀਮਾ ਨਥੀ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸਦਾਯ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨਾ ਧਰਝੋ ਮਾਂ ਪੜਯੋ ਰਏ ॥੭॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਆਘਾ ਯਗਤਨੇ ਯਨਾਵਵਾ ਵਾਯੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਸਦਾਯ ਭੁਵਿਤ ਏ ਝਯਾਰੇਯ ਯਨਮ ਮਰਝਾਨਾ ਝੇਰਮਾਂ ਨਥੀ ਆਵਤੋ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਮੁਕਿਤਨੀ ਰਾਏ ਯਤਾਵਵਾ ਵਾਯੋ ਉਘ ਆਘਾਤਿਮਿਕ ਭੁਵਨ ਏਵਾਵਾਯੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯ ਪੂਰ੍ਯੋ ਏ, ਤੇ ਯਥੀ ਯੋਯਨਾ ਯਨਾਵਵਾ ਵਾਯੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਅਨਾਥੋ ਨੋ ਨਾਥ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯਥਾਂਨੀ ਸਭਾਧਤਾ ਕਰੇ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਸਾਰਾ ਏਯਾਵਾ ਵਾਯਾ ਯਗਤਮਾਂ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਥੀ ਫੁਕਤ ਪੋਤਾਨੋ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਤੋ ਪ੍ਰਤਯਕੁ ਸਵਯੰ ਏਸ਼ਰ ਏ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕੋਏ ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯ ਕਰੀ ਚੜੇ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਅਰੁਣਿਆਨੀ ਯਥਾਂ ਭੁਵੋਨੋ ਮਾਕਿਕ ਏ ॥੮॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕੋ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਯੇ ਛੁਦਯਮਾਂ ਨਾਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ ਏ

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਯੇਅੰ ਘਖਾਮਾਂ ਭਗਵਾਨਨੇ ਵਯਗੀਨੇ ਜੁਯੇ ਏ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਅਨੇ ਯੇ ਏਰੇਕ ਕ੍ਸ਼ਯੋ ਗੁਰੁਨੇ ਆਏਰ ਆਪੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਯ ਅਸਯਮਾਂ ਅਸਪ੍ਰੁਯ ਰਫੀ ਫਕੇ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਘਖਾਂ ਯ ਜੁਵੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮਾਂਥੀ
ਤਾਰੀ ਕੇ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਏੀ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘਨੀ ਜੁਯਨੇ ਘੋਟੁੰ ਅਏਤੁ ਪਯ ਨਥੀ

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਯੇ ਮਾਯਸ ਮਾਯਸ ਸਏਯ ਪੋਤਾਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਅਕਾਯ ਪੁਰਘ ਨਾ ਏਰੰਨ ਨੀ ਤਮਜ਼ਾ ਰਾਘੇ ਏ

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਯੇ ਪਰਾਏ ਸ੍ਰੀ ਨੀ ਯੁਵਾਨੀ ਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਆਂਘੋਥੀ ਨਥੀ ਜੋਤਾ

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਭਯਾ ਮਨੁਘੀਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਏ ਅਨੇ ਸੰਤ ਕੋਫੀਨੀ ਸੰਗਤਿਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਘੇ ਏ

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਯੇ ਕਾਨਥੀ ਕੋਏਨੀ ਪਯਾ ਨਿੰਦਾ ਨਥੀ ਸਾਂਭਯਤਾ

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਪਰੰਤੁ ਘਖਾਂਥੀ ਵਘਾਰੇ ਪੋਤਾਨੇ ਘਰਾਘ ਸਮਯੇ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਯੇ ਗੁਰੁਨੀ ਮਫੇਰਘਾਨੀ ਥੀ ਮਨਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਥੀ ਫੂਰ ਰਫੀ ਫਕੇ ਏ

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਅਨੇ ਯੇਨਾ ਮਨ ਨੀ ਵਾਸਨਾ ਮਨਮਾਂਥੀ ਟੂਟੀ ਜਾਯ ਏ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਯੇ ਪੋਤਾਨੀ ਏਨ੍ਦ੍ਰਯੋਨੇ ਵਫਮਾਂ ਰਾਘੀਨੇ ਕਾਮ ਆਏਕ ਪਾਂਯ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਘਯੇਕੋ ਰਫੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਯੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਕਰੋਫੀਮਾਂ ਪਯਾ ਯੇਵਾ ਕੋਏ ਵਿਰਕਾ ਮਨੁਘ ਨੇ ਅਸਪ੍ਰੁਯ ਕਫੀ ਫਕਾਯ ॥੧॥

ਬੈਸਨੋ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਸਾਧੁੰ ਵੈਭਵ ਤੇ ਜ ਏ ਝੇਨਾ ਉਪਰ ਪ੍ਰਲੁ ਪੋਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਾਯ ਏ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਝੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਮਾਯਾ ਨਾ ਅਸਰਥੀ ਯੇਦਾਗ ਏ

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਝੇ ਖਰਮਨਾ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਆ ਕਾਮੀਨਾ ਝਯਨੀ ਏਝਾ ਨਥੀ ਰਾਘਤੀ

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਤੇ ਜ ਸਾਧੋ ਵੈਭਵ ਏ ਤੇ ਵੈਭਵ ਨੋ ਖਰਮ ਪਝਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਏ

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਅਨੇ ਕੀਏ ਪਝਾ ਝਯਨੀ ਏਝਾ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਝੇ ਮਨੁਖ ਧਿਆਨ ਭਕਿਤ ਅਨੇ ਕੀਰਤਨਮਾਂ ਜ ਮਸਤ ਰਛੇ ਏ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਝੇਨਾ ਮਨ ਅਨੇ ਤਨਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਸਮਰਝ ਆਵੀਨੇ ਵਸੀ ਗਯੁੰ ਏ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਝੇ ਘਥਾ ਜ ਝੁਵੀ ਉਪਰ ਏਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਝੇ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਨਾਮ ਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਸਿਥਰ ਰਾਘੇ ਏ ਅਨੇ ਘੀਝਾ ਕੀਕੀਨੀ ਪਾਸੇ ਪਝਾ ਨਾਮ ਜਪਾਵੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਐਵੀ ਵੈਭਵ ਉਘ ਸਥਾਨਨੇ ਛਾਂਸਕ ਕਰੇ ਏ ॥੨॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਵਾਨ ਨੋ ਅਸਥੀ ਉਪਾਸਕ ਤੇ ਏ ਝੇਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਭਗਵਾਨਨੀ ਭਕਿਤ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਏ

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਨੇ ਤੇ ਘਥਾਂ ਘੁਰਾ ਕਾਮ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਟ੍ਯਾਗੀ ਏ ਏ

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਝੇਨਾ ਮਨਮਾਂਥੀ ਘਥੋ ਜ ਵਛੇਮ ਮਟੀ ਝਾਯ ਏ

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਝੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਘਥੀ ਝਾਯਾਐ ਮੋਝੁਏ ਝਾਝੀਨੇ ਪੂਝੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੇਵੈ ॥

ਝੇ ਗੁਰੁ ਘਰਝੀਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਰਛੀਨੇ ਪਾਪਨਾ ਮੇਕ ਮਨਮਾਂਥੀ ਛੁਰ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਤੇ ભગવાન ભક્તની બુદ્ધિ, સર્વોચ્ચ બને છે

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

જે નિત્ય પ્રેમ અને ભક્તિથી ભગવાનનું સ્મરણ કરે છે

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

જે પ્રભુને ના પ્રેમમાં પોતાનું મન અને તન હુરબાન કરી દે છે

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

જે પ્રભુના ચરણોને પોતાના હૃદયમાં વસાવી લે છે

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! એવા ભક્તો ભગવાનને પામી લે છે ॥3॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

સાચਾ ਪંડિત તે છે જે પોતાના મનને શિક્ષા આપે છે

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

અને પ્રભુના નામને પોતાના મનની અંદર શોધ કરે છે

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

જે રામ નામ નો રસ પીવે છે

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

તે પંડિત ના ઉપદેશ થી આખાય સંસારને આધ્યાત્મિક જીવન પ્રાપ્ત થાય છે

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

તે અકਾਲ પુરખ ની મહિમા ની વાતો પોતાના હૃદયમાં વસાવે છે

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

તે પંડਿત ફરીથી જન્ਮ ਮરણના ફેરામાં નથી આવતો

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

જે વેદ પુરાણ શ્રુતિ બધા જ ધર્મ પુસ્તકો ના મૂળ પ્રભુને સમજે છે

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲ ॥

જે એ જાણે છે કે આ આખું દ્રશ્યમાન જગતઅદ્રશ્ય પ્રભુ ના આશરે છે

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

જે બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય વૈશ્ય અને શૂਦ્ર ચારੇ જાતિઓને શિક્ષા આપે છે

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! તે પંડિત ની સામે અમે સદાય નતમસ્તક છીએ ॥4॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਰੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੇਉ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਮੁਨਾਮ ਆ ਯਥਾ ਜ ਮੰਤ੍ਰੀਨੋ ਮੂਯ ਮੰਤ੍ਰ ਏ ਅਨੇ ਯਥਾ ਜ ਜ਼ਾਨਨੋ ਏਤਾ ਏ; ਆਸ਼੍ਰਯ ਕ੍ਸ਼ਤ੍ਰਿਯ
ਵੈਸ਼ਯ ਅਨੇ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਯਾਰੇਯ ਜਾਤਿਯੋਮਾਂਥੀ ਕੀਠ ਪਯ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਮੁਨਾ ਨਾਮਨੋ ਜਾਪ ਕਰੀਨੇ ਜੀਠ ਵੇ

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਯੇ ਯੇ ਮਨੁਖ ਨਾਮ ਜਪੇ ਏ ਤੇਨੀ ਯਿਏਗੀ ਓਂਯੀ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਪਯ ਕੀਠ ਵਿਰਵਾ ਮਨੁਖ ਜ ਨੀ ਸੰਤੋ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਣੀਨੇ ਤੇਨੇ ਛਾਂਸਕ ਕਰੀ ਸਕੇ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਮੁ ਨੀ ਮਏਰ ਤੇਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਟਕਾਵੀ ਏ ਏ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਆਤਮਾ ਮੂਖ ਪਥਰ ਗਮੇ ਤੇਵਾ ਏਕਨਾ ਮਨੁਖ ਡੀਯ ਪਯ ਯਥਾਂਨੇ ਪ੍ਰਮੁ ਤਾਰੀ ਏ ਏ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਮੁਨੁ ਨਾਮ ਯਥਾਂ ਜ ਰੀਗੋ ਨੀ ਏਵਾ ਏ

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਪ੍ਰਮੁਨਾ ਗੁਯਗਾਨ ਗਾਵਾਥੀ ਸੀਯਾਯ ਅਨੇ ਸੁਯ ਮਯੇ ਏ

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਪਯ ਆ ਨਾਮ ਕੀਠ ਯੀਯੁ ਰੀਤੇ ਅਥਵਾ ਕੀਠ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਥੀ ਕਰਵਾਥੀ ਨਥੀ ਮਯਤੁੰ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਆ ਨਾਮ ਤੇ ਮਨੁਖੀਨੇ ਜ ਮਯੇ ਏ ਯੇਨਾ ਯਾਯਮਾਂ ਪ੍ਰਮੁਨੀ ਮਏਰਯਾਨੀ ਕਯੀ ਡੀਯ ਏ
॥੫॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਯੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਅਕਾਕ ਪੁਰਯ ਵਸੇ ਏ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਨੁੰ ਨਾਮ ਸਾਯਾ ਅਰਥਮਾਂ 'ਰਾਮਦਾਸ' ਪ੍ਰਮੁਨੀ ਸੇਵਕ ਏ

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਤੇਨੇ ਸਰਵ ਕਯਾਪੀ ਪ੍ਰਮੁ ਏਯਾਠ ਜਾਯ ਏ

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਏਸੀਨਾ ਏਸ ਡੀਵਾਨਾ ਸਵਯਾਵ ਥੀ ਤੇਯੇ ਪ੍ਰਮੁਨੇ ਪਾਮੀ ਕੀਥਾ ਏ

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਸਏਯ ਪ੍ਰਮੁਨੇ ਨਯੁਕਥੀ ਜਾਯੇ ਏ

ਸੇ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤੇ ਸੇਵਕ ਏਰਯਾਰਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਸੇਵਕ ਉਪਰ ਛੰਮੇਸ਼ਾਪੋਤੇ ਪਛਾ ਤੇਨੀ ਝੁਪਾ ਆਪੇ ਏ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਅਨੇ ਤੇ ਸੇਵਕਨੇ ਸਾਧੀ ਸਮਝ ਆਵੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਆਪਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮਾਂ ਰਛੇਵਾ ਏਤਾਂ ਪਛਾ ਅੰਦਰਥੀ ਤੇ ਨਿਮੌਣੀ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਐਵਾ ਜ਼ੁਵਨਨੀ ਯੁਕ੍ਤਿਥੀ ਤੇ ਸਾਧਾ ਅਰਥਮਾਂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਨੀ ਯਾਯ ਏ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਰਯੁ ਨੇ ਮਨਮਾਂ ਮੀਠੀ ਕਰੀਨੇ ਮਾਨੇ ਏ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤੇ ਜ਼ੁਵਨਾ ਜ਼ੁਵ ਮੁਕਤ ਕਛੇਵਾਯ ਏ

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਤੇਨੇ ਮਾਟੇ ਯੁਸ਼ੀ ਅਥਵਾ ਗਮ ਐਕ ਸਮਾਨ ਏ

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਤੇਨੇ ਸਦਾ ਆਨੰਦਮਾਂ ਯ ਰਛੇ ਏ ਕਾਰਯ ਤੇ ਤੇਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਧਰਯੋਨੋ ਵਿਯੋਗ ਨਥੀ

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਸੀਨੁ ਅਨੇ ਮਾਟੀ ਪਛਾ ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਮਾਟੇ ਐਕ ਯਰਾਯਰ ਏ

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਅਮ੍ਰਿਤ ਅਨੇ ਕੁਝੁ ਯੇਰ ਪਛਾ ਤੇਨੇ ਮਾਟੇ ਐਕ ਸਰਯੁ ਏ

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕੀਏ ਤੇਨੀ ਸਾਥੇ ਆਏਰ ਨੀ ਵਛੇਵਾਰ ਕਰੇ ਅਥਵਾ ਅਛੰਕਾਰਨੀ ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਮਾਟੇ ਐਕ ਸਮਾਨ ਏ

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਕੰਗਾਲ ਅਨੇ ਸ਼ਛੇਨਸ਼ਾਛ ਪਛਾ ਤੇਨੀ ਨਯਰਮਾਂ ਐਕ ਯਰਾਯਰ ਏ

ਜੇ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਯੇ ਕਾਂਏ ਪਛਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਤੇਨਾ ਮਾਟੇ ਯਿਏਗੀਨੀ ਸਾਧੀ ਰਸ਼ੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਜ਼ੁਵਿਤ ਛੀਵਾ ਏਤਾਂ ਪਛਾ ਮੁਕਤ ਕਛੇਵਾਯ ਏ ॥੭॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥

ਯਥੀ ਯਯਾਐ ਅਕਾਲ ਪੁਰਯ ਯ ਏ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ਯੇ ਯੇ ਯਾਯਾਯੇ ਤੇ ਯੁਯਨੇ ਰਾਯੇ ਯੇ ਤੇਵੁੰ ਯ ਤੇਨੁੰ ਨਾਮ ਪਤੀ ਯਾਯ ਯੇ

ਆਯੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥

ਪੁਰੁ ਸੁਵਯਮ ਯ ਯਥੁੰ ਕਰਵਾਨੀ ਤਾਕਾਤ ਰਾਯੇ ਯੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

ਯੇ ਪੁਰੁ ਨੇ ਸਾਨੰ ਥਾਗੇ ਯੇ ਤੇ ਯ ਥਾਯ ਯੇ

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ਯਿਯਗੀਨੀ ਅਨੰਤ ਥਯੇਰੋ ਯਨੀਨੇ ਅਕਾਥ ਪੂਰਕ ਯੁਯ ਯ ਯਥੀ ਯਾਯਾਯੇ ਮੋਯੁਯ ਯੇ

ਲਯੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਅਕਾਥ ਪੁਰਯਨੀ ਰਮਤ ਨੁ ਵਯੰਨ ਨਥੀ ਥਯੰ ਯਕਤੁੰ

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਨੀ ਯੁਯਿਯੁ ਤੇ ਆਯੇ ਯੇ ਤੇਵੀ ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਯੁਯਨੀ ਅੰਯਰ ਥਾਯ ਯੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸ ॥

ਅਕਾਥ ਪੁਰਯ ਸੁਵਯੰ ਯਥੁੰ ਯ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਯੇ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਪੁਰੁ ਸਯਾ ਮਯੇਰ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਯੇ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਯੇ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਯੇ ਨਾਨਕ! ਯੁਯ ਤੇਨੇ ਸਯਾ ਸੁਮਰਯਾ ਕਰੀਨੇ ਯੂਥਨੀ ਯੇਮ ਯੀਥੇਥਾ ਰਯੇ ਯੇ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਯੋਕ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਥੀਕੀ ਪੁਰੁਨਾ ਗੁਯਾ ਨਾ ਵਯਾਯਾ ਕਰੇ ਯੇ ਪਰੰਤੁ ਤੇਨਾ ਗੁਯੀ ਅਨੰਤ ਯੇ

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਯਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਯੇ ਨਾਨਕ! ਆ ਆਯੀਯੇ ਸੁਯਿ ਪੁਰੁਯੇ ਕੇਟਥੀਯੇ ਪੁਕਾਰੇ ਅਨੇ ਕੇਟਥੀਯ ਰੀਤੇ ਯਨਾਥੇਥੀ ਯੇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਯਪਯੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਯੇ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਪੁਰੁਨੀ ਰਯੇਥੀ ਆ ਯੁਨਿਯਾਮਾਂ ਕੇਟਥਾਂਯ ਕਰੋਤੋ ਥੀਕੀ ਪੁਯਾਰੀ ਯੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਅਨੇ ਕੇਟਥਾਂਯ ਕਰੋਤੋ ਥਾਮਿੰਕ ਰੀਤਿ-ਰਿਵਾਯ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਯੇ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਥੋਕੋ ਤੀਰਥੀਨਾ ਵਾਸੀ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਅਨੇ ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਜਗਤਥੀ ਫੂਰ ਜਠਨੇ ਜੰਗਲੀਮਾਂ ਫੁਰੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਜ਼ੁਵ ਵੇਦਨੇ ਸਾਂਭਯੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਅਨੇ ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਮੋਟਾ ਮੋਟਾ ਤਪਸਵੀ ਘਨੇਥਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਮਨੁਖ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਈਸ਼ਰਨੁ ਧਿਆਨ ਖਰੀਨੇ ਯੇਠਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇ ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਮਨੁਖ ਕਵਿਯੋਨੀ ਰਯੇਥੀ ਕਵਿਤਾ ਉਪਰ ਵਿਧਾਰ ਕਰੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕੋਟਿਕਾੰਧਕਰੋਤੋ ਥੋਕੋ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਿਤਯ ਨਵਾ ਨਾਮਨੁ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਪਯਾ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਨੋ ਕੋਠਿ ਪਯਾ ਅੰਤੁ ਜ ਪਾਮੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਤਾ ॥੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਆ ਜਗਤਨੀ ਰਯਨਾ ਮਾਂ ਕਰੋਤੋ ਅਠੰਕਾਰੀ ਜ਼ੁਵ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕਰੋਤੋ ਥੋਕੋ ਛੇ ਫੁਰਜ਼ਾਨਾ ਜਾਛਿਥ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕਰੋਤੋ ਮਨੁਖ ਕੰਝੂਸ ਅਨੇ ਪਥਰ ਫਿਥ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਅਨੇ ਕੋਟਿਕਾੰਧ ਕਰੋਤੋ ਅੰਦਰਥੀ ਵੰਧਿਤ ਏ ਜੇ ਕੋਠਨਾ ਫੁ:ਘ ਜੋਠਨੇ ਕਯਾਰੇਯ ਪਥਯਤਾ ਨਥੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕਰੋਤੋ ਥੋਕੋ ਘੀਜਾਨੁ ਖਨ ਘੋਰੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਤੋ ਘੀਜਾਨੀ ਨਿੰਠਾ ਕਰੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੂਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕਰੋਤੋ ਥੋਕੋ ਖਨ ਕਮਾਵਾ ਮਾਟੇ ਮਠੇਨਤ ਮਾਂ ਥਾਗੇਥਾ ਏ

કઠી કૈટિ પરદેસ કૂમારિ ॥

અને કેટલાય કરોડ બીજા દેશોમાં ભટકી રહ્યા છે

જિતુ જિતુ લાવહુ તિતુ તિતુ લગના ॥

હે પ્રભુ! જેને જેને તું વ્યસ્તતામાં રાખે છે તે જીવ તેમજ લાગેલો છે

નાનક કરતે કી જાનૈ કરતા રચના ॥૨॥

હે નાનક! કર્તાર ની રચના નો ભેદ ફક્ત કર્તાર જ જાણે છે ॥૨॥

કઠી કૈટિ સિય જતી જૈગી ॥

આ સૃષ્ટિની રચનામાં કરોડો સિધ્ધો છે અને કામને વશ રાખવાવાળા કેટલાં જોગી છે

કઠી કૈટિ રાજે રસ ભૈગી ॥

અને કરોડો રસ ભોગવાવાળા રાજાઓ છે

કઠી કૈટિ પંખી સરપ ઉપાદે ॥

કરોડો પક્ષી અને સાપ પ્રભુએ પેદા કર્યા છે

કઠી કૈટિ પાથર બિરખ નિપજાદે ॥

અને કરોડો પથ્થરો અને વૃક્ષો ઉગાડ્યાં છે

કઠી કૈટિ પવન પાઠી ષૈમંતર ॥

કરોડો હવા પાણી અને આગ છે

કઠી કૈટિ દેસ ડૂ મંડલ ॥

કરોડો દેશ અને કરોડો પૃથ્વી છે

કઠી કૈટિ સસીઅર સુર નખજજડૂ ॥

કેટલાય કરોડ ચંદ્ર અને સૂર્ય અને તારા છે

કઠી કૈટિ દેવ દાનવ દિંદુ સિરિ હડૂ ॥

કરોડો દેવતાઓ અને ઈન્દ્ર છે જેના માથા ઉપર છત્ર છે

સગલ સમગી અપનૈ સુતિ ધારૈ ॥

આ બધાં જ જીવ જંતુ અને પદાર્થોપ્રભુએ પોતાના હુકમ સૂત્રની અંદર પરોવેલા છે

નાનક જિસુ જિસુ ઢાવૈ તિસુ તિસુ નિસતારૈ ॥૩॥

હે નાનક! જે પ્રભુનેગમે છે તેને જ પ્રભુ તારી લે છે ॥૩॥

કઠી કૈટિ રાજસ તામસ સાતક ॥

કરોડો જીવ માયા ના ત્રણ ગુણ રજસ તમસ અને સત્વમાં જ છે

કઠી કૈટિ ષેદ પુરાન સિમિતિ અરુ સાસત ॥

કરોડો લોકો વેદ પુરાણ શ્રુતિ અને શાસ્ત્ર વાંચવા વાળા છે

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਸਮੁਦ੍ਰਮਾਂ ਕਰੋਡੀ ਰੁਕ ਪੇਦਾ ਥਯੇਵਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਅਨੇ ਕੋਟਿਕਾਯ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਭੁਵਯੰਤੁ ਘਨਾਵੀ ਫੀਖਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਵਾਂਘੀ ਉੰਮਰਵਾਯਾ ਪੇਦਾ ਥਯਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਕਰੋਡੀ ਸੀਨਾਨਾ ਮੇਰੁ ਪਰਵੰਤ ਘਨੀ ਗਯਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖਜਕ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਕਰੋਡੀ ਧਕੁ ਕ੍ਰਿਜ਼ਰ ਅਨੇ ਰਾਕੁਸ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਕ੍ਰੁਤਪ੍ਰੇਤ, ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਡੁਕੁਕਰ ਅਨੇ ਸਿੰਛ ਏ

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਆ ਘਖਾਂਨੀ ਨਭੁਕ ਪਯਾ ਏ ਅਨੇ ਦੂਰ ਪਯਾ ਏ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁ ਘਖੀ ਯਯਾਯੇ ਵਯਾਪਕ ਪਯਾ ਏ ਅਨੇ ਨਿਰੋਪ ਪਯਾ ਏ ॥੪॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਪਾਤਾਲਮਾਂ ਵਸਵਾਵਾਯਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਨਰਕ ਅਨੇ ਸੁਰਗਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਪੇਦਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਮਰੀ ਯਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਕੋਟਵੀ ਯੋਨਿਯੋਮਾਂ ਕਟਕੀ ਰਘਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਕੋਠਾਂ ਕੋਠਾਂ ਯਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਡੀ ਕੋਵਾ ਏ ਯੇ ਯਾਵਾਨੇ ਮਾਟੇ ਮਠੇਨਤ ਕਰੇ ਏ ਅਨੇ ਥਾਕੀਨੇ ਤੂਟੀ ਯਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕਰੋਡੀ ਭੁਵ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਧਨਵਾਨ ਘਨਾਵਯਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਅਨੇ ਕਰੋਡੋ ਐਵਾ ਏ ਜੇਨੇ ਮਾਯਾ ਨੀ ਧਿੰਤਾ ਵਾਗੇਵੀ ਏ

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਯਾ ਤੇ ਏਏ ਏ ਤੇ ਜ਼ੁਵੀ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂ ਰਾਖੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਏਰੇਕ ਵਾਤ ਪ੍ਰਭੁਐ ਪੋਤਾਨਾ ਛਾਥਮਾਂ ਯ ਰਾਖੀ ਏ ॥੫॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਆ ਰਯਨਾਮਾਂ ਕਰੋਡੋ ਜ਼ੁਵ ਵੈਰਾਗੀ ਏ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਯੇ ਵੀਕੋ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਅਕਾਵ ਪੁਰਯਨੀ ਸਾਥੇ ਯ ਜੋਡਾਏਵਾ ਰਏ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਖੇਜੰਤੇ ॥

ਕਰੋਡੋ ਵੀਕੋ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਸ਼ੀਥੇ ਏ

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਏਰ ਅਕਾਵ ਪੁਰਯ ਨੇ ਸ਼ੀਥੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸ ॥

ਕਰੋਡੋ ਜ਼ੁਵੀ ਨੇ ਪ੍ਰਯਨਾ ਏਰ੍ਸ਼ਨੀ ਤਮਜ਼ਾ ਵਾਗੀ ਰਏ ਏ

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਤੇਮਨੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਕਰੋਡੋ ਮਨੁਖੁ ਸਤ੍ਸੰਗੁ ਮਾਂਗੇ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਤੇਮਨੇ ਅਕਾਵ ਪੁਰਯਨੀ ਸਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਖਸੰਨ ॥

ਯੇਨੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੰ ਮਏਰਯਾਨ ਥਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖੁ ਸਦਾ ਲਾਯੁਸ਼ਾਯੀ ਏ ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਧਰਤੀਨਾ ਨਵ ਘੰਡ, ਯਾਰ ਯੂਯਾ ਥੀ ਕਰੋਡੋ ਜ਼ੁਵ ਉਤਪਜ ਥਯਾ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਯਥਾਂ ਯ ਆਕਾਸ਼ ਔਸ਼ਾਂਡਮਾਂ ਕਰੋਡੋ ਜ਼ੁਵ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕਰੋਤੀ ਪਾੜੀ ਪੇਦਾ ਥਠ ਰਹਾ ਏ

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਕੇਟਕੀਯ ਰੀਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਜਗਤਨੀ ਰਯਨਾ ਕਰੀ ਏ

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੂਏ ਕੇਟਕੀਯੇ ਵਾਰ ਜਗਤਨੀ ਰਯਨਾ ਕਰੀ ਏ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਅਨੇ ਪਈ ਤੇ ਸਦਾਯ ਏਕ ਸਵਯਮ ਜ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂਏ ਕੇਟਕਾਯ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਕਰੋਤੀ ਜੁਵਨਨੇ ਪੇਦਾ ਕਰ੍ਯਾ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੂਏ ਪੇਦਾ ਥਠਨੇ ਪਈ ਪ੍ਰਭੂਮਾਂ ਵੀਨ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੁ ਅੰਤੁ ਕੀਠ ਪਯਾ ਨਥੀ ਜਾਯਾਤਾ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਯੇਵੋ ਏਕ ਸਵਯਮ ਜ ਏ ॥੭॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਆ ਜਗਤਨੀ ਰਯਨਾ ਮਾਂ ਕਰੋਤੀ ਜੁਵ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਸੇਵਕ ਏ

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਤੇਮਨੀ ਆਤਮਾਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕਰੋਤੀ ਜੁਵ ਜਗਤ ਨੀ ਅਸਥਿਯਤ ਅਕਾਥ ਪ੍ਰਰਯ ਨੇ ਮਾਨੇ ਏ

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਯੇ ਸਦਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਏਕ ਜ ਰੀਤੇਯਥੀ ਜਾਯਾਏ ਜੁਏ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਕਰੋਤੀ ਵੀਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਨੋ ਆਨੰਦ ਵੇ ਏ

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਤੇ ਜੰਮ ਮਰਯਾ ਰਛਿਤ ਥਠਨੇ ਸਦਾਯ ਜੁਵੇ ਏ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕਰੋਤੀ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੂਨਾਮ ਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਯ ਏ

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਮਾਂ ਸੁਖਮਾਂ ਅਤੀਵ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਰਹੇ ਏ

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਭਕਤੀਨੇ ਯਾਦ ਰਾਯੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਕਾਰਣ ਤੇ ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਭਕਤ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਘਾਰਾ ਭੋਯ ਏ ॥੮॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਆ ਆਯਾਯ ਜਗਤਨੂੰ ਮੂਠ ਕਾਰਣ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜ ਏ ਕੋਠ ਘੀਜੁੰ ਨਥੀ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਏ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਕੁਰਘਾਨ ਜਾਓਂ ਏ ਜੇ ਜਲਮਾਂ ਥਲ ਮਾਂ ਅਨੇ ਖਰਤੀਨਾ ਤਥ ਉਪਰ ਐਟਵੇ ਤੇ
ਆਕਾਸ਼ਮਾਂ ਭਾਜਰ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਘਠੁੰ ਜ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਏ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਅਨੇ ਜ਼ੁਬੀਨੇ ਕਾਮ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਵਾਮਾਂ ਪਯਾ ਸਮਰਥ ਏ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਆਂਘਨਾ ਪਥਕਾਰਾਮਾਂ ਜਗਤਨੇ ਪੇਠਾ ਕਰੀਨੇ ਨਾਸ਼ ਪਯਾ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ ਏ

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਤੇਨੀ ਤਾਕਾਤਨੀ ਕੋਠ ਜ ਸੀਮਾ ਨਥੀ

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਸ੍ਰੀਣੇ ਪੋਤਾਨਾ ਫੁਕਮਮਾਂ ਪੇਠਾ ਕਰੀਨੇ ਅਘਰ ਟਕਾਵੀਨੇ ਰਾਯੇਵੀ ਏ

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜਗਤ ਤੇਨਾ ਫੁਕਮਮਾਂ ਪੇਠਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਫੁਕਮਮਾਂ ਵੀਨ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਹੁਕਮੇ ਉਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਭੀਯਾ ਅਨੇ ਨੀਯਾ ਵੀਕੀ ਪਯਾ ਤੇਨਾ ਫੁਕਮਮਾਂ ਏ

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਯੇਵ ਤੇਨਾ ਫੁਕਮਮਾਂ ਜ ਥਠ ਰਘਾ ਏ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪੋਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿભਾ ਨੂੰ ਕਾਮ ਕਰੀ ਕਰੀਨੇ ਪੋਤੇ ਜੋਠ ਰਹਿਓ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਘਬਾਂ ਯ ਭੁਵੀਮਾਂ ਵਯਾਪਕ ਏ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਠੀਕ ਵਾਗੇ ਤੋ ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਉਘ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਆਪੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਅਨੇ ਪਥਰ ਏਕਨੇ ਵਾਯਾਨੇ ਪਝ ਪਾਰ ਵਗਾਡੀ ਏ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਈਠੇ ਤੋ ਸ਼ਾਸ ਵਗਰ ਪਝ ਪ੍ਰਾਥੀਨੇ ਮੋਤਥੀ ਘਯਾਵੀਨੇ ਰਾਖੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਤੇਨੀ ਮਏਰਘਾਨੀ ਡੋਯ ਤੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਏਰਘਾਨੀ ਨਾ ਗੁਝ ਗਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਜੋ ਅਕਾਠ ਪੁਰਘ ਨੀ ਮੰਝਰੀ ਡੋਯ ਤੋ ਘਰਾਘ ਘਾਠ ਘਠਨ ਵਾਯਾ ਨੇ ਪਝ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਘਯਾਵੀ ਵੇ ਏ

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਯੇ ਕਾਂਠ ਪਝ ਕਰੇ ਏ ਪੋਤਾਨੀ ਸਵਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਯ ਕਰੇ ਏ

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤੇ ਯ ਵੀਕ ਪਰਵੀਕ ਨੀ ਮਾਠਿਕ ਏ

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਤੇ ਘਘਾਨਾਂ ਏਕ ਨੇ ਯਾਝਾਵਾ ਵਾਯੋ ਏ ਤੇ ਪੋਤੇ ਯ ਯਗਤਨੀ ਰਮਤ ਰਮੀ ਰਹਿਓ ਏ

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨੇ ਜੋਠਨੇ ਘੁਸ ਘਾਯ ਏ ਯੇ ਤੇਨੇ ਸਾਰੰ ਵਾਗੇ ਏ ਤੇ ਯ ਕਾਮ ਤੇ ਕਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਨਾ ਯੇਵੀ ਘੀਯੋ ਕੀਠ ਯ ਏਘਾਤੀ ਨਥੀ ॥੨॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਮਾਝਸਨੇ ਯਰਾ ਪ੍ਰਠੀ ਤੇ ਤਾਰਾ ਪੋਤਾਨਾਥੀ ਕਯੁੰ ਕਾਮ ਘਠ ਯਾਯ ਏ?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਰੰ ਵਾਗੇ ਏ ਤੇ ਯ ਭੁਵ ਪਾਸੇ ਤੇ ਕਰਾਵੇ ਏ

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

ਜੋ ਮਨੁਖਨਾ ਡਾਥਮਾਂ ਡੋਯ ਤੋ ਘਘੀ ਘੇ ਵਸਤੁ ਉਪਰ ਤੇ ਕਘਯੋ ਕਰੀ ਵੇ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

ਪੜਾ ਪ੍ਰਲੁਐ ਪ੍ਰਲੁ ਤੇ ਜ ਕਰੇ ਏ ਜੇ ਤੇਨੇ ਗਮੇ ਏ

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਮੂਯੰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਯੋ ਮਨੁਖ ਮਾਯਾਮਾਂ ਝੁਯੀ ਗਯੋ ਏ

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਭੋਯ ਤੋ ਪੋਤੇ ਜ ਤੇਨਾਥੀ ਯਯੇਕੋ ਰਛੇ

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਪੜਾ ਤੇਨੁੰ ਮਨ ਖੁਲਾਵਾਮਾਂ ਖੁਲਾਯੇਕੁੰ ਏ

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਮਾਯਾ ਮਾਟੇ ਥਏਨੇ ਏਯੋਯ ਏਯਾਯੋਮਾਂ ਏਠੋਏ ਏ ਆਂਯਨਾ ਪਕਕਾਰਾਮਾਂ ਯਾਰੇ ਕੋਰ ਏਠਯਾਗ ਕਰੇ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਨੀ ਮਛੇਰ ਜੇ ਜੇ ਮਨੁਖਯਨੇ ਮਯੋ ਤੇ ਤੇ ਮਨੁਖਯਨੇ ਤੇ ਪੋਤਾਨੀ ਯਕਿਤ ਯਕੁ ਏ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖਯਨਾਮਮਾਂ ਅਠੋਯ ਰਛੇ ਏ ॥੩॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਕੁਯਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁ ਕੀਡੀ ਜੇਵਾ ਮਨੁਖਯਨੇ ਰਾਯ ਆਪੀ ਏ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਗਰੀਯੋ ਓਪਰ ਮਛੇਰ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਏ

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖਯਮਾਂ ਕੀਏ ਗੁਯ ਨਥੀ ਏਯਾਤੋ

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤੇਨੇ ਤੇ ਏਕ ਪਯਮਾਂ ਏਯੋ ਏਯਾਯੋਮਾਂ ਯਮਕਾਵੀ ਏ ਏ

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖਯ ਓਪਰ ਜਗਤਨੋ ਮਾਕਿਕ ਪ੍ਰਲੁ ਪੋਤਾਨੀ ਯਕੁਯਿਸ਼ ਕਰੇ ਏ

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਤੇਨਾ ਕਮੀਨਾ ਕੇਯ ਨਥੀ ਗਯਾਤਾ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਆ ਜ਼ੋਯਨ ਅਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਯਥੁੰ ਜ ਤੇ ਪ੍ਰਲੁਐ ਆਪੇਕੀ ਪ੍ਰੰਯੋ ਏ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਏਰੇਕ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਯਾਪਕ ਪ੍ਰਲੁਨੋ ਜ ਜਕਵੋ ਏ

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਆ ਜਗਤਨੀ ਰਚਨਾ ਤੇਝੇ ਪੋਤੇ ਜ ਰਚੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਪੋਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੇ ਪੋਤੇ ਜ ਜੋਠ ਨੇ ਯੁਝ ਥਏ ਰਹੀ ਏ ॥੪॥

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਆ ਜ਼ੁਵਨੀ ਤਾਕਾਤ ਤੇਨਾ ਪੋਤਾਨਾ ਛਾਥਮਾਂ ਨਥੀ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

ਘਬਾਂ ਜ ਜ਼ੁਵੀ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਘਬੁੰ ਕਰਾਵਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਏ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਘਿਯਾਰੀ ਜ਼ੁਵ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਫੁਕਮਮਾਂ ਯਾਥਵਾਵਾਯੋ ਏ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਕਾਰਝ ਤੇ ਥਾਯ ਏ ਐ ਜ ਜੇ ਪ੍ਰਲੁ ਨੇ ਗਮੇ ਏ

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯਮ ਡਯਾਰੇ ਊਂਯਾਮਾਂ ਡਯਾਰੇਕ ਨੀਯਾਮਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਡਯਾਰੇਕ ਚਿੰਤਾਮਾਂ ਡੀਯ ਏ ਡਯਾਰੇਕ ਯੁਝੀ ਨੀ ਮੋਯ ਮਾਂ ਫਸਤੀ ਫੇਘਾਯ ਏ

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਡਯਾਰੇਕ ਘੀਜਾਨੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਯਾਰਵਾਨੀ ਵਯਵਫਾਰ ਘਨਾਵੀਨੇ ਘੇਠੀ ਏ

ਕਬਹੂ ਉਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਡਯਾਰੇਕਯੁਝੀ ਨਾ ਕਾਰਝੋ ਆਕਾਸ਼ਮਾਂ ਊਂਯੇ ਚਡੇ ਏ; ਡਯਾਰੇਕ ਚਿੰਤਾਨੇ ਕਾਰਝੋ ਪਾਤਾਯਮਾਂ ਪਡੀ ਜਾਯ ਏ

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਡਯਾਰੇਕ ਤੇ ਪੋਤੇ ਜ ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਵਿਯਾਰ ਕਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਜ਼ੁਵਨੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਮੇਯਵਵਾ ਵਾਯੋ ਤੇ ਪੋਤੇ ਜ ਏ ॥੫॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਜ਼ੁਵੀਮਾਂ ਵਯਾਪਕ ਥਏ ਨੇ ਡਯਾਰੇਕ ਤੇਟਥਾਯ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਨਾਯ ਕਰੀ ਰਹੀ ਏ

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਡਯਾਰੇਕ ਫਿਵਸ-ਰਾਤ ਸੂਤੀ ਜ ਰਏ ਏ

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਡਯਾਰੇਕ ਡੀਘਮਾਂ ਆਵੀਨੇ ਯੂਘ ਜ ਡਰਾਮਝੀ ਵਾਗੇ ਏ

ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੇਤ ਰਵਾਲ ॥

ਝਾਰੋਕ ਭੁਵੋਨਾ ਧਰਥੀਨੀ ਖੂਠ ਘਨੀਨੇ ਰਛੇ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਝਾਰੋਕ ਮੋਟੋ ਰਾਜਾ ਘਨੀ ਘੇਸੇ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਝਾਰੋਕ ਐਕ ਨੀਘੀ ਜਾਤਿਨਾ ਸਿਘਾਰੀਨੋ ਵੇਸ਼ ਖਰੀ ਕੇ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਝਾਰੋਕ ਘਣਨਾਮ ਕਰਾਵੇ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਝਾਰੋਕ ਪੋਤਾਨਾ ਵਘਾਘਾ ਕਰਾਵੇ ਓ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਭੁਵ ਤੇਵੀ ਜ ਰੀਤੇ ਭੁਵਨ ਵਯੀਤ ਕਰੇ ਓ ਜੇਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਾਵੇ ਓ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਠੇ ਨਾਨਕ !ਕੋਓ ਵਿਰਵਾ ਮਨੁਖੁ ਗੁਰੁਨੀ ਝੁਪਾਥੀ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਥਾ ਕਰੇ ਓ ॥੬॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਜਾਨੁ ॥

ਸਰਵ ਵਘਾਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਝਾਰੋਕ ਪੰਡਿਤ ਘਨੀਨੇ ਘੀਜਾ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੀ ਰਘੋ ਭੋਘ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਝਾਰੋਕ ਮੌਨੀ ਸਾਧੁ ਘਨੀਨੇ ਸਮਾਧਿ ਕਗਾਡੀਨੇ ਘੇਠੋ ਭੋਘ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਝਾਰੋਕ ਤੀਰਥਨਾ ਡਿਨਾਰੇ ਸਨਾਨ ਕਰੀ ਰਘੋ ਭੋਘ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਝਾਰੋਕ ਸਿਧੋ ਅਨੇ ਸਾਧਕ ਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਮੋਠਾਥੀ ਜ਼ਾਨਨੀ ਵਾਤੋ ਕਰੇ ਓ

ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਝਾਰੋਕ ਕੀਡੀ, ਭਾਥੀ, ਪਤੰਗਿਯੁੰ ਐਵਾ ਭੁਵ ਘਨੀਨੇ ਰਛੇ ਓ

ਅਨਿਕ ਜੇਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਪੋਤੇ ਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਐ ਭੁਮਮਾਂ ਨਾਘੇਵਾ ਤੇਟਵੀਘ ਯੋਨਿਘੋਮਾਂ ਕਟਕੇ ਓ

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਘਛੁ ਰੂਪਿਘਾ ਨੀ ਜੇਮ ਤੇਟਵੀਘ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਰੂਪ ਏਘਾਡੇ ਓ

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਗਮੇ ਓ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤੇ ਭੁਵੋਨੇ ਨਘਾਵੇ ਓ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਤੇ ਜ ਥਾਯ ਏ ਜੇ ਤੇ ਮਾਕਿਕਨੇ ਠੀਕ ਥਾਗੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਨਾ ਜੇਵੀ ਘੀਜੀ ਕੀਓ ਜ ਨਥੀ ॥੭॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਘਾਰੇ ਕਘਾਰੇਧ ਪਘਾ ਪ੍ਰਥੁ ਨੀ ਅੰਸ਼ ਆ ਜ਼ੁਵ ਸਤ੍ਸੰਗਮਾਂ ਪਠੀਏ ਏ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਤੀ ਤੇ ਸਥਾਨ ਪਰਥੀ ਪਾਏ ਨਥੀ ਆਵਤੀ

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਕਾਰਘ ਤੇ ਤੇਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਥੁਨਾ ਜ਼ਾਨਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਓ ਜਾਧ ਏ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਅਨੇ ਤੇ ਜ਼ਾਨਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਯੀ ਛਾਕਤ ਨੀ ਨਾਸ਼ ਨਥੀ ਛੀਤੀ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

ਜੇ ਮਨੁਘਨਾ ਤਨ ਪ੍ਰਥੁਨਾ ਨਾਮਮਾਂ ਅਨੇ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਰੰਗਾਓਨੇ ਰਏ ਏ

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਤੇ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਥੁਨੀ ਛਯੂਰੀ ਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

ਤੀ ਜੇਵਾ ਪਾਘੀਮਾਂ ਪਾਘੀ ਆਵੀਨੇ ਮਯੇ ਏ

ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸੰਗਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਤੇਵੀ ਜ ਸਤ੍ਸੰਗ ਮਾਂ ਜਓਨੇ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਥੁ ਨੀ ਜਯੋਤਿ ਮਾਂ ਵੀਨ ਥਓ ਜਾਧ ਏ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਤੇਨਾ ਜੰਮ ਮਰਘਨਾ ਡੇਰਾ ਸਮਾਸ ਥਓ ਜਾਧ ਏ ਪ੍ਰਥੁ ਧਰਘੀਮਾਂ ਤੇਨੇ ਠੇਕਾਘੁੰ ਮਯੀ ਜਾਧ ਏ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਏ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਥੁਨੇ ਸਦਾਧ ਕੁਰਘਾਨ ਥਓ ਜਾਓ ਏ ॥੮॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੀਕ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਗਰੀਘ ਸਵਠਾਵਵਾਯੀ ਮਨੁਘ ਅਛੰਕਾਰ ਫੂਰ ਕਰੀਨੇ ਅਨੇ ਵਿਨਮਰਛੀਨੇ ਸੁਘੀ ਰਏ ਏ

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਪਘਾ ਏ ਨਾਨਕ! ਮੀਟਾ ਮੀਟਾ ਅਛੰਕਾਰੀ ਮਨੁਘ ਅਛੰਕਾਰਮਾਂ ਗਯੀ ਜਾਧ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਨਾ ਮਨਮਾਂ ਰਾਜਯਨੁੰ ਗੁਮਾਨ ਏ

ਸੇ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਤੇ ਨਰਕਮਾਂ ਪੜਵਾਨੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ

ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨੇ ਯੂਯ ਯ ਸੁੰਦਰ ਸਮਯੇ ਏ

ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਤੇ ਵਿਛਾਨੋ ਕੀਤੋ ਭੋਯ ਏ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਯੇ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨੇ ਯੂਯ ਯ ਗਯਯਨਾ ਕਾਮ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਕਛੇਵਡਾਵੇ ਏ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਤੇ ਸਫਾ ਪੇਫਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਮਰੇ ਏ ਕੇਟਕੀ ਯੋਨਿਮਾਂ ਆਟਕਤੋ ਝਰੇ ਏ

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਧਨ ਅਨੇ ਯਮੀਨੀ ਮਾਲਿਕੀਨੋ ਅਠੰਕਾਰ ਕਰੇ ਏ

ਸੇ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਤੇ ਮੂਰਖ ਏ ਅਨੇ ਅਜ਼ਾਨੀ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਮਛੇਰ ਕਰੀਨੇ ਯੇ ਮਨੁਖਨਾ ਫਿਕਰਮਾਂ ਗਰੀਯੀ ਨੋ ਸਵਭਾਵ ਈਸ਼ਰ ਨਾਯੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਆ ਯਿਛਗੀਮਾਂ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਯਯੇਕੀ ਰਛੇ ਏ ਅਨੇ ਪਰਕੀਕਮਾਂ ਸੁਖ ਪਾਮੇ ਏ
॥੧॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਮਨੁਖ ਧਨਵਾਨ ਥਏਨੇ ਗੁਮਾਨ ਕਰੇ ਏ

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਪਯਾ ਤੇਨਾ ਅੰਤ ਸਮਯੇ ਕੀਠ ਤਫ ਆਰਨੀ ਵਸਤੁ ਪਯਾ ਤੇਨੀ ਸਾਥੇ ਨਥੀ ਯਤੀ

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਘਯਾਂ ਘਯਾਂ ਕਛਕਰੋ ਅਨੇ ਮਨੁਖ ਉਪਰ ਮਾਯਾਸ ਆਸ਼ਾ ਕਗਾਤੀਨੇ ਰਾਯੇ ਏ

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪਯਾ ਥੋਤੀ ਕਯਾ ਮਾਂ ਤੇਨੋ ਵਿਨਾਸ ਥਏ ਯਯ ਏ

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਅਨੇ ਤੇਮਾਂਥੀ ਕੀਓ ਪਯਾ ਤੇਨੋ ਸਭਾਯਕ ਨਥੀ ਯਨਤੀ

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਪਯਾ ਅੰਤ ਸਮਯੇ ਐਕ ਖ਼ਾਸਮਾਂ ਯਯੀਨੇ ਰਾਯ ਥਓ ਯਾਯ ਓ

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸ ਪੀਤੇ ਐਟਵੀ ਅਛੰਕਾਰੀ ਥਓ ਯਾਯ ਓ ਤੇ ਤੇ ਕੀਓ ਨੀ ਪਯਾ ਪਰਵਾ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਸਢਗੁਰੁ ਨੀ ਢਯਾਥੀ ਯੇਨੋ ਅਛੰਕਾਰ ਢੂਰ ਥਾਯ ਓ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਢਗੁਰੁ ਨੀ ਢਯਾਥੀ ਯੇਨੋ ਅਛੰਕਾਰ ਢੂਰ ਥਾਯ ਓ

ਸੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖਪ੍ਰਯੁਨੀ ਢਰਗਾਛਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਥਾਯ ਓ ॥੨॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਯੀ ਕੀਓ ਮਨੁਖ ਕਰੀਤੀ ਧਾਮਿਕ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨੇ ਤੇਨੋ ਅਛੰਕਾਰ ਪਯਾ ਕਰੇ

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਤੀ ਤੇ ਯਥਾਂ ਯ ਕਾਮ ਵਯਰਥ ਥਓ ਯਾਯ ਓ ਤੇ ਯਥਾਂ ਕਾਮ ਥੀ ਤੇ ਥਾਕੀ ਯਾਯ ਓ

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨੇਕੀ ਤਪ ਅਨੇ ਸਾਧਨਾ ਕਰੀਨੇ ਯੀ ਤੇਨੁ ਗੁਮਾਨ ਕਰੇ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਤੀ ਤੇ ਪਯਾ ਨਰਕ ਅਨੇ ਸਵਰਗ ਮਾਂ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪੇਢਾ ਥਾਯ ਓ ਕਯਾਰੇਕ ਸੁਯ ਅਨੇ ਕਯਾਰੇਕ ਢੂ:ਯ ਭੀਗਵੇ ਓ

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕਰੀਨੇ ਪਯਾ ਯੀ ਛੁਢਯ ਨਰਮ ਨ ਥਾਯ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਤੀ ਯਤਾਵੀ ਤੇ ਐਵੀ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਯੁਨਾ ਢਰਯਾਰਮਾਂ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਛੀਯੀ ਯਛੇ?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਪੀਤੇ ਪੀਤਾਨੇ ਨੇਕ ਕਛੇਵਡਾਵੇ ਓ

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਨੇਕੀਤੇਨੀ ਨਯੁਕ ਪਯਾ ਨਥੀ ਢੁਟਕਤੀ

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਯਨੁ ਮਨ ਯਥਾਨਾਂ ਯਰਯੀਨੀ ਧੂਯ ਯੇਵੁ ਥਓ ਯਾਯ ਓ

ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਇ ॥੩॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖੀ ਸੀਮਾ ਸੁੰਦਰ ਥਠ ਜਾਯ ਏ ॥੩॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਮਨੁਖ ਜਯਾਂ ਸੁਖੀ ਐਵੁੰ ਸਮਝੇ ਏ ਤੇ ਮਾਰਾਥੀ ਕੰਠਕ ਥਠ ਸਕਸ਼ੇ

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇਨੇ ਕੀਠ ਜ ਸੁਖੁ ਨਥੀ ਮਯੁੰ

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇ ਸਮਝੇ ਏ ਤੇ ਠੁੰ ਮਾਰਾ ਘੁਠ ਉਪਰ ਕੰਠਕ ਕਰੀ ਸਕੁੰ ਏ

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇਨਾ ਅਠੰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਝੇ ਤੇ ਧੀਨਿਮਾਂ ਲਟਕਤੀ ਝਰੇ ਏ

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜਯਾਂ ਸੁਖੀ ਮਨੁਖ ਕੀਠਨੀ ਵੇਰੀ ਅਨੇ ਕੀਠਨੇ ਸਿਰ ਸਮਝੇ ਏ

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਤਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇਨੁੰ ਮਨ ਠੇਕਾਝੇ ਨਥੀ ਆਵੁੰ

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਜਯਾਂ ਸੁਖੀ ਮਾਝਾਸ ਮਾਧਾਨਾ ਮੋਠਮਾਂ ਗਰਕ ਥਠ ਨੇ ਰਠੇ ਏ

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਤਯਾਂ ਸੁਖੀ ਤੇਨੇ ਖਰਮਰਾਝ ਠੰਡ ਏਤਾ ਰਠੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਮਾਧਾਨਾ ਘੰਧਨ ਪਰਸੁ ਨੀ ਮਠੇਰ ਥੀ ਠੂਟੇ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਮਨੁਖੀ ਅਠੰਕਾਰ ਗੁਰੁਨੀ ਝੁਪਾ ਮਾਂ ਜ ਘੁਤਮ ਥਾਯ ਏ ॥੪॥

ਸਰਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਮਨੁਖ ਠਯਾਰੋ ਰੂਪਿਧਾ ਕਮਾਯ ਏ ਤੀ ਠਾਘੋ ਰੂਪਿਧਾਨੀ ਮਾਟੇ ਠੀਠੀਨੇ ਠੀਠੇ ਏ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਾਧਾ ਜਮਾ ਕਰਤੀ ਜ ਜਾਯ ਏ ਪਝਾ ਠੁੰਮ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਮਾਧਾਨੀ ਅਨੇਕ ਮੋਝ ਮਨਾਵੇ ਏ ਪਝਾ ਠੈਯੇ ਧਰ ਪਤ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਠੀਠੀ ਨੀ ਪਾਠਠ ਠੀਠੇ ਏ ਅਨੇ ਘੁੰਘੁ ਜ ਠੁੰਘੀ ਥਾਯ ਏ

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

જો અંદર સંતોષ ન હોય તો કોઈ પણ મનુષ્ય તૃપ્ત ન થઈ શકે

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

તેવી રીતે સંતોષ હીન મનુષ્ય બધા જ કામની ઇચ્છાઓ વ્યર્થ છે જેવી રીતે સપનાનો કોઈ વાલ નથી હોતો

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

પ્રભુના નામ ની મોજ માં જ બધા સુખ છે

ਬਡਭਾਰੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ

અને આ સુખ કોઈ પણ મોટા ભાગ્યશાળી ને જ મળે છે

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

જે પ્રભુ પોતે જ બધું જ કરે છે અને જીવો પાસે કરાવવા સમર્થ છે

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

હે નાનક!તે પ્રભુનું સદા સ્મરણ કર ॥૫॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰુ ॥

પ્રભુ પોતે જ બધું કરવાની યોગ્ય છે અને જીવો પાસે કરાવવા માટે સમર્થ છે

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

વિચાર કરીને જોઈ લે આ જીવના હાથમાં કંઈ જ નથી

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

પ્રભુ જેવી નજર તે મનુષ્ય ઉપર કરે છે તે તેવો જ બની જાય છે

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

તે પ્રભુ સ્વયં જ છે

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

જે કાંઈ પણ તેને બનાવ્યું છે તે તેને તેણે પોતાની મોજ માં બનાવ્યું છે

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

બધાં જીવોના અંગેઅંગમાં તે જ છે અને બધાં થી અલગ પણ તે જ છે

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

તે બધું જ સમજે છે જુએ છે અને ઓળખે છે

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

પ્રભુ સ્વયં જ એક છે અને સ્વયં અનેક રૂપ ધારણ કરી રહેલા છે

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

તે ન તો ક્યારેય મરે છે અને ન તેનો વિનાશ છે તે ન તો પેદા થાય છે

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਸਿਖਰ ਰਠੇ ਏ ॥੬॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਤੇ ਸਵਯੰ ਜ ਸਿਖਾ ਆਪੇ ਏ ਅਨੇ ਸਵਯੰ ਜ ਤੇ ਸਿਖਾਯਾਨੇ ਸਮਝੇ ਏ

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਜਗਤਨੀ ਫਰੇਕ ਵਸਤੁ ਤੇਯੇ ਯਨਾਵੇਠੀ ਏ

ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਪੋਤਾਨੀ ਵਿਸਤਾਰ ਤੇਯੇ ਯੁਫ ਜ ਯਨਾਯੀ ਏ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਆ ਯਥੁੰ ਤੇਯੇ ਜ ਤੀ ਯਨਾਵੇਠੁੰ ਏ

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਯਤਾਠੀ ਤੇਨਾਥੀ ਅਥਗ ਕਾਂਓ ਡੀਓ ਸ਼ਕੇ ਯਚੰ?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਫਰੇਕ ਜਗਯਾਏ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤੇ ਜ ਮੀਯੁਫ ਏ

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਯੇਥ ਪੋਤੇ ਜ ਕਰਵਾ ਥਾਯਕ ਏ

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ਅਨੰਤ ਰੰਗੀਨਾ ਫੇਯਾਡੀ ਕਰੇ ਏ

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਰਿ ॥

ਜ਼ੁਠਨਾ ਮਨੀ ਅੰਦਰ ਸਵਯੰ ਵਸੇ ਏ ਜ਼ੁਠਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਵਸਾਵੀਨੇ ਯੇਠੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇਨੁੰ ਮੂਲਖ ਝਾਰੇਯ ਨ ਯਤਾਵੀ ਸ਼ਕਾਯ ॥੭॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਯਥਾਂਨੀ ਮਾਥਿਕ ਪ੍ਰਭੂ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਕਾਯਮ ਰਠੇਵਾ ਵਾਯੀ ਏ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ਗੁਰਨੀ ਮਠੇਰਯਾਨੀਥੀ ਕੀਓ ਵਿਰਥਾਏ ਜ ਆ ਵਾਤ ਕਠੀ ਏ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਯੇ ਕਾਂਓ ਪਯਾ ਤੇਨੇ ਯਨਾਯੁੰ ਏ ਤੇ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਏ ਅਥੂਚੰ ਨਥੀ

ਕੋਟਿ ਮਯੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ਆ ਵਾਤ ਕਰੋਡਮਾਂਥੀ ਕੀਓ ਵਿਰਥਾ ਏ ਜ ਆ ਵਾਤ ਜਾਯੀ ਏ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ਫੇ ਅતੰਤ ਸੁੰਦਰ ਅਨੰਤ ਅਨੇ ਯੋਮਿਸਾਥ ਪ੍ਰਭੂ!

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ਤਾਰੇ ਰੂਪ ਕੇਟਕੁ ਸੁੰਦਰ, ਅਨੰਤ, ਅਨੁਪਮ ਏ

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ਤਾਰੀ ਯੋਕੀ ਕੇਟਕੀ ਸੁਫੁ ਅਨੇ ਮੀਠੀ ਏ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੂਣ ਬਖਜਯਾਣੀ ॥

ਅਨੇ ਭੁਭ ਤੇਨੇ ਉਘਾਰਝਾ ਕਰੀ ਰਈ ਏ; ਫਰੇਕ ਸ਼ਰੀਰਨਾ ਕਾਨੋ ਫ਼ਾਰਾ ਸਾਂਭਯੀ ਸ਼ਕਾਯ ਏ ਫਰੇਕ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਤੁੰ ਯੁਫੁ ਝ ਯੋਕੀ ਰਘੋ ਏ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ਤੁੰ ਸੁਫੁ ਅਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਏ ਝਏਝ

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਐਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਨਾਮਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿਨੇ ਮਨਮਾਂ ਝਪਤੋ ਰਫੇ ॥੮॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਝੇ ਮਨੁਘ ਸੰਤੋਨੀ ਸ਼ਰਝਾ ਪਫੇ ਏ ਤੇ ਮਾਯਾਨਾ ਘੰਘਨਥੀ ਘਯੀ ਝਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਪਝਾ ਫੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤੋਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੇ ਵਾਰੇਵਾਰ ਪੇਫਾ ਥਵੁੰ ਪਫੇ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਫੀ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮਨੁਘਨੁੰ ਭੁਠਨ ਵਧਥ ਝ ਨੀਕਯੀ ਝਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਫੁਟੈ ॥

ਕਾਰਝਾ ਤੇ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਯਮ ਥੀ ਘਯੀ ਨਥੀ ਸ਼ਕਤਾ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਘਘਾ ਝ ਸੁਘਨੋ ਨਾਸ਼ ਥਏ ਝਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਅਨੇ ਮਨੁਘ ਫੁਝਨਾ ਨਰਕਮਾਂ ਪਫੀ ਝਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮਨੁਘਨੀ ਘੁਫਿਫਿ ਮੇਵੀ ਥਏ ਝਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਅਨੇ ਜਗਤਮਾਂ ਮਨੁਖ ਨੀ ਸੋਭਾ ਥੀ ਤੇ ਵੰਧਿਤ ਰਹੀ ਜਾਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਹੁਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤ ਜੇਨੀ ਖਿੱਕਾਰੇ ਏ ਤੇ ਮਨੁਖ ਨੀ ਕੋਠਿ ਪਾਏ ਮਨੁਖ ਸਫਾਯਤਾ ਨਥੀ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਤੇ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਹੁਦਯ ਗੰਢੁ ਥਠਿ ਜਾਏ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਪਾਏ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੰਤੋ ਪੋਤੇ ਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤੋ

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸੰਤ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਨਿੰਦਕ ਪਾਏ ਪਾਪੋਥੀ ਘਰੀ ਜਾਏ ॥੧॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਨਿੰਦਕਨੋ ਚਠੇਰੋ ਘਰ ਥਠਿ ਜਾਏ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਨਿੰਦਕ ਘਰੀ ਜਗ੍ਯਾਏ ਕਾਗਡਾਨੀ ਜੇਮ ਕਾਂ ਕਾਂ ਕਰੇ ਏ ਨਿੰਦਾਨਾ ਵਧਨ ਘੋਲਤੋ ਫ਼ਰੇ ਏ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਘੋਟਾ ਸਵਭਾਵਵਾਠੋ ਘਰੀ ਜਾਏ ਅਨੇ ਮਨੁਖ ਸਾਪ ਨੀ ਯੋਨੀ ਮਾਂ ਪਡੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਕ੍ਰਿਮਿ ਵਗੇਰੇ ਨਾਨੀ ਯੋਨੀ ਮਾਂ ਘਟਕਤੋ ਰਠੇ ਏ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਨੇ ਕਾਰਣੇ ਨਿੰਦਕ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨੀ ਆਗਮਾਂਸਠਗਤੋ ਰਠੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਨੇ ਕਾਰਣੇ ਫ਼ਰੇਕ ਮਨੁਖ ਫ਼ਰੇਕ ਨੇ ਫ਼ਗੋ ਫ਼ੇਤੋ ਫ਼ਰੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਘਰੁੰ ਜ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਠ ਥਠਿ ਜਾਏ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਥੀ ਨਿੰਦਕ ਮਠਾ ਨੀਚ ਘਰੀ ਜਾਏ

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਠਾ ਨੇ ਕੋਠਿ ਆਸ਼ਰੋ ਨਥੀ ਰਠੇਤੋ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਸੰਤ ਨੇ ਗਮੇ ਤੇ ਨਿੰਦਕ ਨੇ ਪਛਾ ਯੁਘ ਜ ਸਾਰੀ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਪਛੋਯਾਡੀ ਏ ਏ
॥੨॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯੋ ਸਦਾਯ ਅਤਿ ਮਾਂ ਰਭੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਐਕ ਕੁਛਾ ਪਛਾ ਪੋਤਾਨੋ ਅਤ੍ਯਾਯਾਰੀ ਸਵਭਾਵ ਨਥੀ ਓਡਤੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਯੁਘ ਜ ਮੋਟੋ ਜੁਥਮੀ ਘਨੀ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਈਸ਼ਰ ਫ਼ਾਰਾ ਤੇਨੇ ਬਿਕਕਾਰ ਮਯੋ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਰਾਜਯ ਥੀ ਵੰਧਿਤ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਸਦਾਯ ਦੁ:ਖੀ ਅਨੇ ਆਤੁਰ ਰਭੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯੋ ਨੇ ਘਖਾ ਜ ਰੋਗ ਵਯਾਪੀ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਸੁਖਨਾ ਸ਼੍ਰੋਤਥੀ ਸਦਾਯ ਅਯਗ ਰਭੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵੀਐ ਯੁਘ ਜ ਘਰਾਘ ਕਾਰਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਸੰਤੋ ਨੇ ਗਮੇ ਤੇ ਨਿੰਦਕਨੇ ਪਛਾ ਨਿੰਦਾ ਮਾਂਥੀ ਓਟਕਾਰੋ ਮਯੀ ਸਕੇ ॥੩॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤੋ ਨੋ ਨਿੰਦਕ ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਮੇਠਾ ਮਨਵਾਯੋ ਭੋਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਐਟਥੇ ਤੋ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਡਯਾਰੇਯ ਸਯਯਨ ਨਥੀ ਘਨੀ ਸਕਤੀ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਰੈ ॥

ਅੰਤ ਸਮਯਮਾਂ ਸੰਤੋਨਾ ਨਿੰਦਕਨੇ ਘਮਰਾਯ ਪਾਸੇਥੀ ਸਯਾ ਮਯੋ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਅਨੇ ਘਖਾ ਜ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਯੋ ਨੋ ਸਾਥ ਓਡੀ ਨੇ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਯੂਘ ਜ ਅਛੰਕਾਰੀ ਅਨੇ ਅਕੁਸ ਵਾਯੋ ਯਨੀ ਜਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਅਨੇ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਯਰਾਘ ਕਾਰੀ ਕਰੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਆ ਯਥਾਂ ਅਵਗੁਯੋਨੀ ਸਾਥੇਪੇਦਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਮਰਤਾ ਰਛੇ ਏ

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਅਨੇ ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਨੇ ਕਾਰਯੋ ਸੁਯੋਥੀ ਵੰਧਿਤ ਰਛੀ ਜਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੇ ਸੰਤਾਨੋ ਫ਼ੁਰਾ ਕੀਠ ਸਠਾਰੋ ਨਥੀ ਮਯਤੀ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਪਯਾ ਛਾ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਸੰਤ ਏਯੋ ਤੀ ਤੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਨਿੰਦਕਨੇ ਮੇਯਵੀ ਕੇ ਏ ॥੪॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੂੰ ਕੀਠ ਕਾਮ ਪੂਰੰ ਨਥੀ ਥਤੁੰ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੂੰ ਕਾਮ ਵਯੋ ਅਥੂਰੰ ਰਛੀ ਜਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨਾ ਨਿੰਦਕਨੇ ਜੰਗਲੀਮਾਂ ਠੇਰਾਨ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੇਰਸਤਾਥੀ ਅਯਗ ਥਏਨੇ ਉਝੜਿ ਜਾਯਾਮਾਂ ਮਾਂ ਨਾਯੀ ਏਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥

ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਅੰਦਰਥੀ ਸਾਯੀ ਝਿੰਦਗੀਥੀ ਜੇ ਮਨੁਯ ਨੋ ਆਧਾਰ ਏ ਤੇਨਾਥੀ ਯਾਕੀ ਠੀਯ ਏ

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪ੍ਰਾਯਾ ਵਗਰ ਮਠੁੰ ਸਾਯ ਯਨੀ ਜਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਨਾ ਨਿੰਦਕ ਨੀ ਸਾਰੀ ਕਮਾਯੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਯੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਵਾਯੀ ਕੀਠ ਪਾਕੁਕੀ ਨੀਵ ਨਥੀ ਠੀਤੀ

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਧੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਪੋਤੇ ਜ ਨਿੰਦਾ ਨੀ ਕਮਾਯੀ ਕਰੀਨੇ ਪੋਤੇ ਜ ਤੇਨੁੰ ਯਰਾਯ ਝੁਯ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨੇ ਕੀਠ ਯੀਯੋ ਮਨੁਯ ਯਯਾਵੀ ਨਥੀ ਸਕਤੀ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਪਛਾ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤ ਯਾਛੇ ਤੋ ਨਿੰਦਕਨੇ ਨਿੰਦਾਨਾ ਸਵਭਾਵਥੀ ਘਯਾਵੀ ਸਕੇ ਏ ॥੫॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਐਵੀ ਰੀਤੇ ਘੀਸੋ ਪਾਡੀਨੇ ਰਤੇ ਏ

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਪਾਘੀ ਵਗਰ ਮਾਘਵੀ ਤੜਪੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਤ੍ਰਿਝਾਨੋ ਮਾਰ ਘਾਯ ਏ ਅਨੇ ਝਯਾਰੇਯ ਸੰਤੁਏ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧੂਪੈ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਆਗਮਾਂ ਈਘਘਥੀ ਤ੍ਰਿਸਿ ਨਥੀ ਛੋਤੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤ ਨੀ ਨਿੰਦਾ ਨੇ ਝਾਰਝੋਤੇਨੀ ਈਥਾ ਝਯਾਰੇਯ ਆਓਠੀ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਜਿਉ ਬੁਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਰੇਲਾ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਅੰਦਰਥੀ ਘਯੇਥੀ ਤਥ ਨਾ ਓਡਨੇ ਘੇਤਰਮਾਂ ਝੋਠ ਪਘਾ ਪੂਓਤੁੰ ਨਥੀ ਅਨੇ ਪੜ੍ਹਯੁੰ ਰਛੇ ਏ
ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਪਘਾ ਐਝਥੀ ਯਾਂ ਪੜ੍ਹਯੋ ਰਛੇ ਏ ਝੋਠ ਤੇਨੀ ਨਯੁਝਕ ਪਘਾ ਨਥੀ ਯਤੁੰ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਧਰਮਛੀਨ ਥਠ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਸਦਾਯ ਘੋਟੁੰ ਘੋਥੇ ਏ

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਪਛੇਥੀ ਯ ਨਿੰਦਾ ਯਯਾਰੇ ਤੇ ਝਰੇ ਓਤੇਨਾ ਝਯਾ ਸਵਰੂਪ ਤੇਨੀ ਸਵਭਾਵ ਪਛੇਥੇਥੀ ਯ ਨਿੰਦਾ ਝਰਵਾਨੀ
ਥਠ ਯਾਯ ਓਅਨੇ ਆ ਸਵਭਾਵਨੇ ਝਾਰਝੋ ਘਿਯਾਰੋ ਝਰੇ ਤੋ ਪਘਾ ਯੁੰ ਝਰੇ?

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਮਾਥਿਝਨੀ ਯੋ ਮਰਯੁ ਛੋਯ ਤੋ ਤੇਨੇ ਠੀਝ ਥਾਯੋ ਤੇ ਯ ਥਾਯ ਏ ॥੬॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜੁ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤੋਨੀ ਨਿੰਦਾ ਝਰਵਾ ਵਾਯੋ ਘੁਝ ਥਠ ਯਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕਨੇ ਪ੍ਰਥੁਨਾ ਝਰਘਾਰਮਾਂ ਸਯਾ ਮਯੋ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਆਤੁਰ ਰਛੇ ਏ ਅਨੇ ਰੁਤੋ ਅਨੇ ਸਿਸਝਤੋ ਰਛੇ ਏ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨੋ ਨਿੰਦਕ ਨ ਤੋ ਤੇ ਯੁਵਿਤ ਛੋਯ ਏ ਅਨੇ ਨ ਤੇ ਮਰੇਥੀ ਛੋਯ ਏ

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤਨਾ ਨਿੰਦਕ ਨੀ ਆਸਾ ਡੁਆਰੇਧ ਪੂਰੀ ਨਖੀ ਥਤੀ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤਨੀ ਨਿੰਦਕ ਜਗਤਮਾਂਥੀ ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਜ ਧਾਲ੍ਯੋ ਜਾਧ ਓ

ਸੰਤ ਕੈ ਦੇਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸ਼ਟੈ ਕੋਇ ॥

ਐਟਕਾ ਮਾਟੇ ਸੰਤੀਨੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯੋ ਮਨੁਖ ਆ ਤਰਸਥੀ ਯਧੀ ਨਖੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਯੋਵੋ ਮਨੁਖਨੀ ਨੀਤਿ ਓਧ ਓ ਤੇਵੋ ਤੇਨੋ ਸਵਲਾਵ ਯਨੀ ਜਾਧ ਓ

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਪਛੇਵਾਂ ਕਰੇਵੀ ਯੂਰੀ ਕਮਾਓ ਲੇਗੀ ਕਰੀਨੇ ਸਵਲਾਵ ਨਾ ਫੁਲ ਨੇ ਕੋਓ ਸਿਟਾਵੀ ਨਖੀ ਸ਼ਕਤੁੰ

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਆ ਲੇਖਨੇ ਤੇ ਸਾਧੋ ਪੁਲੁ ਜਾਯੋ ਓ ॥੭॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਯਧਾ ਜ ਯੁਵ ਜੰਤੁ ਤੇ ਪੁਲੁਨਾ ਓ ਤੇ ਜ ਯਧੁੰ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਓ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਤੇ ਪੁਲੁਨੀ ਸਾਮੇ ਮਾਧੁੰ ਨਮਾਵੋ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਦਿਵਸ-ਰਾਤ ਪੁਲੁਨਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਕਰੋ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਦਰੇਕ ਕੁਯਾ ਤੇਨੀ ਧਾਏ ਨੇ ਸਾਥੇ ਰਾਯੋ

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਜਗਤਮਾਂ ਦਰੇਕ ਯੇਥ ਤੇਨੀ ਜ ਧਵਾਵੇਵੀ ਧਾਲ ਓ

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

ਪੁਲੁ ਆ ਯੁਵਨੇ ਯੋਵੋ ਯਨਾਵੇ ਓ ਤੇਵੋ ਜ ਦਰੇਕ ਯੁਵ ਯਨੀ ਜਾਧ ਓ

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਜਗਤਰੂਪੀ ਪੋਤਾਨੀ ਯੇਥ ਪੋਤੇ ਜ ਕਰਵਾਮਾਂ ਸਮਰਥ ਓ

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਤੇਨੇ ਯੀਯੁੰ ਕੋਯਾ ਸਵਾਏ ਆਪੀ ਸ਼ਕੇ?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਯੋ ਯੋ ਯੁਵ ਉਪਰ ਮਛੇਰ ਕਰੇ ਓ ਤੇ ਤੇ ਯੁਵਨੇ ਪੋਤਾਨੁੰ ਨਾਮ ਯਛੇ ਓ

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਯੂਯ ਜ ਆਗਯਸ਼ਾਯੀ ਥਓ ਜਾਯ ਓ ॥੮॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਫੇ ਆਮਾ ਮਾਝਾਸੀ! ਯਤੁਰਾਏਨੇ ਯਾਗੇ ਅਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੇ

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਏਕ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਆਸ਼ਾ ਮਨਮਾਂ ਰਾਯੋ ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਦੁ:ਖ ਵਛੇਮ ਅਨੇ ਡਰ ਫੂਰ ਥਓ ਜਾਯ ਓ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਕੀਓ ਪਝਾ ਮਨੁਖ ਨੀ ਆਸ਼ਾਰੀ ਘਿਲਫੁਲ ਵਯਰਥ ਸਮਝ

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਏਕ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਜ ਆਧਾਂ ਜ਼ੁਵੀਨੇ ਆਪਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਥ ਓ

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਤੇ ਜੀ ਆਪੇ ਤੀ ਮਨੁਖ ਟ੍ਰਸ ਥਓ ਜਾਯ ਓ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਅਨੇ ਘੀਝ ਵਾਰ ਤੇਨੇ ਆਯ ਫਯੋਯੀ ਨਥੀ ਕੇਤੀ

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਆਪਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਯੁਫ ਜ ਜ਼ੁਵਨੇ ਮਾਰੇ ਓ ਅਥਵਾ ਪਾਲਨ-ਪੀਥਝਾ ਕਰੇ ਓ

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਕੰਓਪਝਾ ਨਸ਼ਰਨਾ ਆਥਮਾਂ ਨਥੀ

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਏਟਕੇ ਤੇ ਮਾਲਿਕ ਨਾ ਫੁਕਮਨੇ ਜੇ ਸਮਝੇ ਓ ਤੇ ਸੁਯੀ ਥਾਯ ਓ

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਤੇਨੁੰ ਨਾਮ ਫਰ ਫ਼ਾਝਾ ਯਾਫ ਕਰ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਸਫਾਯ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੇ ਆਕਿਤਫ਼ਾਰਾ ਸਮਰਝਾ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਨਾਮ ਜਪਵਾ ਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਝਿਫਗੀਨਾ ਸਫ਼ਰਮਾਂ ਝਯਾਰੇਯ ਰੁਕਾਵਟ ਨਥੀ ਆਵਤੀ ॥੧॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕਰ

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਛੇ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਆ ਸਾਧੋ ਵਯਭਾਰ ਕਰ

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਭੁਖਥੀ ਮੀਠਾ ਨਾਮਨੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀ

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

ਤੀ ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਯਨੇ ਸਦਾਯ ਸੁਖੀ ਕਰੀ ਕੇ

ਨੈਨਹੁ ਖੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਆਂਘੋਥੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾ ਜਗਤ ਨੀ ਤਮਾਸ਼ੀ ਜੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਭਲਾ ਕੋਠੀਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਸਿਖਰ ਥਠਨੇ ਰਛੇ ਤੇਥੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਗੇਰੇਨੀ ਮੋਛ ਮਟੀ ਜਾਯ ਏ

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਪਗਥੀ ਈਸ਼ਰਨਾ ਰਸਤਾ ਉਪਰ ਯਾਥ

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਤੁੰ ਰਤੀ ਮਾਤ੍ਰ ਪਯਾ ਜਪੀਸ਼ ਤੀ ਪਯਾ ਪਾਪ ਧੀਵਾਈਯਸ਼ੇ

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਭਾਥੀ ਥੀ, ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਰਾਛ ਮਾਂ ਜਵਾਨੁੰ ਕਾਮ ਕਰ ਅਨੇ ਕਾਨਥੀ ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਸਾਂਭਯ

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਫਰਘਾਰਮਾਂ ਸੁਖੀ ਥਠ ਜਾਯ ਏ ॥੨॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਜਗਤਮਾਂ ਘ੍ਰਘ ਜ ਭਾਗਯਸ਼ਾਠੀ ਭੀਯ ਏ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਜ ਗੁਯ ਗਾਯ ਏ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਯੇ ਰਾਮਨਾਮਨੀ ਜਾਪ ਸਦਾਯ ਕਰੇ ਏ

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਯੇ ਸੰਤੁਏ ਏ ਯੇ ਐਕ ਅਕਾਲ ਤੇ ਮਨੁਖ ਜਗਤਮਾਂ ਧਨਵਾਨ ਏ ਪੁਰਖ ਨਾ ਨਾਮ ਨੁੰ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਏ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਯੇ ਭਲਾ ਕੋਠੀ ਮਨਥੀ ਅਨੇ ਮੁਖਥੀ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਉਘ੍ਘਾਰਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਤੇਮਨੇ ਸਦਾਯ ਸੁਖੀ ਆਈ

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਦੀ ਯਦਾਯੇ ਆਯੋ ਏ

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਤੇ ਆ ਕੀਠਮਾਂ ਅਨੇ ਪਰਕੀਠਮਾਂ ਭੁਵਨ ਨਾ ਸਫ਼ਰ ਨੀ ਸਮਝ ਤੇਨੇ ਆਵੀ ਆਯ ਏ

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਨੁ ਮਨ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਮਾਂ ਵਸੀ ਆਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਯੋ ਕੀਠਾ ਏ ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਨੇ ਗੁਰੂਨੀ ਫ਼ੁਪਾਠੀ ਪੋਤਾਨੀ ਆਤਮੀ ਸਮਝ ਆਵੀ ਆਯ ਏ

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਏ ਆਈ ਕੋ ਤੇ ਤੇਨੀ ਚੁਝਾ ਮਟੀ ਆਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਯੇ ਪਰਮਾਤਮਾਨਾ ਘਾਰਾ ਸਤਸੰਗਮਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਤੇ ਯਠਾ ਯ ਰੋਗੀਠੀ ਯਦੀ ਆਯ ਏ

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਯਾਨੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਫ਼ਰਰੋਯ ਪ੍ਰਭੂ ਨੁ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਏ

ਗਿਰੁਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਗ੍ਰਹਠੀਮਾਂ ਰਠੀਨੇ ਪਯ ਨਿਰੋਪ ਰਠੇ ਏ

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਪਈ ਯੇ ਮਨੁਖਨੀ ਆਸਾ ਏਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਉਪਰ ਏ

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਤੇਨੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀ ਫ਼ਾਂਸੀ ਕਾਪਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਯਨਮ ਅਨੇ ਮਰਯਾਨਾ ਚੁਛਮਾਂਠੀ ਯਦੀ ਆਯ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਯਵਾਨੀ ਤਮਝਾ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖਨੇ ਕੀਠ ਫ਼ੁਯ ਪਾਸੇ ਨਠੀ ਆਵਨੁ ॥੪॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਿਯੇ ਫਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਮਾਂ ਸਦਾਯ ਯਾਦ ਰਛੇ ਏ

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

ਤੇ ਸੰਤ ਏ, ਸੁਖੀ ਏ ਤੇ ਖ਼ਿਆਰੇਯ ਗਯਰਾਤਾ ਨਥੀ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਿਯੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੋਤਾਨੀ ਮਛੇਰਯਾਨੀ ਕਰੇ ਏ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਯਤਾਯੋ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਤੇ ਸੇਵਕ ਨੇ ਯੀਯੋ ਤੇਯੋ ਡਰ ਛੋਏ ਫ਼ਕੇ?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯੇਯੋ ਏ ਤੇਯੋ ਯ ਤੇਨੇ ਫ਼ੇਯਾਏ ਗਯੋ ਏ ਯੇਯੀ ਰੀਤੇ ਤੇ ਸਾਯੇ ਮਾਂ ਯ ਏ

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਪੋਤਾਨੀ ਰਯੇਯੀ ਫ਼ੁਨਿਯਾ ਮਾਂ ਸਵਯੰ ਤੇ ਵਯਾਪਕ ਏ

ਸੇਯਤ ਸੇਯਤ ਸੇਯਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਨਿਯ ਵਿਯਾਰ ਕਰੀਨੇ ਸਫ਼ੁਯਤਾ ਮਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੁਨੀ ਫ਼ੁਪਾਥੀ ਯਥੀ ਯ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਸਮਯਮਾਂ ਯਾਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਮਨੇ ਯਥੀ ਯ ਵਸਤੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰੰਯ ਮੂਯ ਰੂਪਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਰੰਗ ਫ਼ੇਯਾਏ ਰਫ਼ੁਯੋ ਏ .ਯਾ ਫ਼ੇਯਾਤੀ ਸੰਸਾਰ ਪਯਾ ਸਵਯੰ ਤੇਯ ਏ ਯਨੇ ਯਥਾਂ ਯ ਨੀ ਯਂਫ਼ਰ ਵਯਾਪਕ ਯਯੀਤਿ ਪਯਾ ਤੇ ਪੀਤੇ ਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਬੁਲੁ ॥੫॥

ਫ਼ੇ ਨਾਨਕ! ਮਾਰੀ ਉਪਰ ਗੁਰੁਨੀ ਮਛੇਰ ਥਏ ਏ ਫ਼ਵੇ ਫ਼ੁੰ ਯਗਤਨੇ ਤੇਨਾ ਸਾਯਾ ਸਵਰੂਪਮਾਂ ਯੀਏ ਫ਼ਕੁੰ ਫ਼ੁੰ ॥੫॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਨ ਤੀ ਕੰਏ ਯ ਪੇਫ਼ਾ ਥਯੁੰ ਏ ਯਨੇ ਨ ਕੰਏ ਮਰੇ ਏ

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਯਾ ਯਨਮ-ਮਰਯਾ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਯੇਯ ਕਰੀ ਰਫ਼ਾ ਏ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਪੇਫ਼ਾ ਥਵੁੰ ਮਰਵੁੰ ਫ਼ੇਯਾਏ ਯਾਯ ਏ ਯਨੇ ਨਥੀ ਫ਼ੇਯਾਤੁੰ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਯਾ ਯਾਯਾ ਸੰਸਾਰਨੇ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਪੋਤਾਨਾ ਫ਼ੁਕਮਮਾਂ ਯਾਯਵਾਯਾਯੀ ਯਨਾਯੀ ਫ਼ੀਥੀ ਏ

ਆਯੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਯਥਾ ਯ ਯੁਯੀਮਾਂ ਤੇਵਯ ਤੇ ਯੁਫ਼ ਏ

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਨੇਕ ਰੀਤੇ ਜਗਤને ਘਨਾਵੀ, ਘਨਾਵੀਨੇ ਨਾਸ਼ ਪਯਾ ਕਰੀ ਢੀਘੋ ਏ

ਅਥਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਏ ਤੇਨੋ ਡੁਆਰੇਯ ਨਾਸ਼ ਨਥੀ ਥਤੋ

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਆਘਾ ਘ੍ਰਮਾਂਡਨੀ ਰਯਨਾ ਪਯਾ ਤੇਯੋ ਸਵਯੰਨੇ ਜ ਰਯੇਵੀ ਏ

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਤੇ ਵਯਾਪਕ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੋ ਕੋਓ ਭੇਢ ਨਥੀ ਪਾਮੀ ਸਕਯਾ ਤੇਨੂੰ ਵਯੰਨ ਨਥੀ ਥਓ ਸਕਤੂੰ

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਤੇ ਸਵਯਮ ਪੋਤਾਨੋ ਜਾਪ ਕਰਾਵੇ ਤੋ ਜ ਜ਼ੁਵ ਜਾਪ ਕਰੀ ਸਕੇ ॥੬॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੇਭਾਵੰਤ ॥

ਜੇ ਥੋਕੋ ਅੇ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਅੋਯਾਘੀ ਥੀਘਾ ਏ ਤੇ ਸੋਭਾ ਵਾਯਾ ਥਓ ਗਯਾ ਏ

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਆਘੁੰ ਜਗਤ ਤੇਮਨਾ ਉਪਏਸ਼ੋਥੀ ਘਯੀ ਜਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਓਰਿ ਨਾ ਭਕਤੋ ਘਘਾ ਜ ਜ਼ੁਵੋਨੇ ਘਯਾਵਵਾ ਨੀ ਵਾਯਕਾਤ ਘਰਾਵੇ ਏ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਭਗਵਾਨਨਾ ਸੇਵਕੋ ਘਘਾਯਨਾ ਢੁਘ ਢੂਰ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਏ

ਆਧੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸੇਵਕੋਨੇ ਢੁਪਾਯੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤੇ ਜ ਪੋਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਮੇਯਵੀ ਵੇ ਏ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸਢਗੁਰੁ ਨਾ ਸਘੋ ਪਾਤੇਵਾ ਢੂਥਨੀ ਜੇਮ ਘੀਥੀ ਓਠੇ ਏ

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਰੈ ॥

ਤੇ ਮਨੁਘ ਜ ਤੇ ਸੇਵਕੋਨੀ ਸੇਵਾਮਾਂ ਵਾਗੇਵਾ ਰਏ ਏ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਰੈ ॥

ਜੇਨੀ ਉਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾਨੀ ਢੁਪਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਭਾਗਯਸ਼ਾਯੀ ਏ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਪਯਾ ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਪੋਤੇ ਜ ਮਏਰ ਕਰੇ ਏ ਤੇ ਸੇਵਕ ਨਾਮ ਜਪਵਾਥੀ ਅਡੋਵ ਅਵਸਥਾ ਡਾਸਿਥ ਕਰੀ ਵੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਥੋਕੋ ਨੇ ਘੂਘ ਜ ਓਯਾ ਮਨੁਘ ਸਮਯ ॥੭॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਯੇ ਕੰਠ ਪਯਾ ਕਰੇ ਏ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮੰਜੂਰੀਮਾਂ ਰਣੀਨੇ ਯ ਕਰੇ ਏ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਸੇਵਕ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਛਜੂਰੀ ਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਸਫਲ ਯ ਯੇ ਕੰਠ ਪਯਾ ਥਾਯ ਏ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮਰਯੁ ਯ ਯਾਏ ਏ

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਅਨੇ ਘਬੁੰ ਯ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਤੇ ਆਯਾਯੇ ਏ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਸੇਵਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਕਰੇਕੁੰ ਘਬੁੰ ਯ ਮੀਠੁੰ ਵਾਗੇ ਏ

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਕਾਰਯਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਵੰ ਵ੍ਯਾਪਕ ਏ ਅਨੇ ਤੇਆਯੋ ਯ ਤੇਨੇ ਨਯਰ ਪਯਾ ਆਵੇ ਏ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਥੀ ਤੇ ਸੇਵਕੀ ਪੇਫਾ ਥਯਾ ਏ ਤੇਮਾਂ ਯ ਤੇ ਵੀਨ ਰਫੇ ਏ

ਉਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ਤੇ ਸੁਯਨੋ ਘਯਾਨੋ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਤੇਨੋ ਫਰਯਯੋ ਪਯਾ ਤੇਮਨੋ ਯ ਏ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

ਸੇਵਕੀਨੇ ਸਨ੍ਯਾਨ ਆਪੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤੇ ਪੀਤਾਨੀ ਯ ਸਨ੍ਯਾਨ ਆਪੇ ਏ ਕਾਰਯਾ ਤੇ ਸੇਵਕ ਨੁੰ ਸਨ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਸਨ੍ਯਾਨ ਏ

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਸੇਵਕੀਨੇ ਏਕਰੂਪ ਸਮਯੋ ॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਘਬੀ ਯ ਸ਼ਕਿਤਆਯੋ ਨੀ ਸਾਥੇ ਪੂਰ੍ਯ ਏ ਘਬਾ ਯੁਵੀਨਾ ਫੁ:ਘਫਫ ਯਾਏ ਏ

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਏਵਾ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੀਨੇ ਵਿਕਾਰੀਥੀ ਘਬੀ ਸ਼ਕਾਯ ਏ ਤੇਨੇ ਠੁੰ ਸਫਾਯ ਕੁਰਯਾਨ ਥਏ ਯਠੁੰ ਠੁੰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਫੀ ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਫਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥

ਘਬਾਂ ਯੁਵੀਨੇ ਪਾਵਨ ਪੀਥਯਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤੇ ਯ ਏ

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਤੇ ਜਾਤੇ ਜ ਘਖਾ ਮਾਝਾਸੀਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰਾਯੇ ਏ

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਲੂ ਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਘਖਾਨੀ ਰੋਜ਼ਰੋਟੀ ਨੀ ਫ਼ਿਕਰ ਏ

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤੇ ਤੇਨਾ ਫ਼ਰਘਾਰਮਾਂਥੀ ਕੋਏ ਪਯਾ ਜ਼ੁਵ ਨਾ ਉਮੀਫ਼ ਨਥੀ ਜਤੀ

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਫੇ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਸਫ਼ਾਯ ਪ੍ਰਲੂਨੀ ਜਾਪ ਕਰ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਤੇ ਨਾਸ਼ ਰਫ਼ਿਤ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਪੋਤਾਨਾ ਜੇਵੀ ਫ਼ਕਤ ਏਕ ਜ ਏ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਾਝੀ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਯਤਨੀਥੀ ਕਰੇਵੁੰ ਕੋਏਪਯਾ ਕਾਮ ਸਫ਼ਯ ਨਥੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਜੀ ਕੋਏ ਪ੍ਰਾਝੀ ਸੀ ਵਾਰ ਏਯੇ ਤੀ ਪਯਾ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਲੂ ਵਗਰ ਕੋਏ ਘੀਜ਼ੁ ਵਸਤੁ ਅਸਫ਼ਮਾਂ ਤਨੇ ਕਾਮ ਨਫ਼ੀ ਥਾਗੇ

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਏਕ ਪ੍ਰਲੂਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪੀਸ਼ ਤੀ ਗਤਿ ਥਸ਼ੇ ॥੧॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੇਰੈ ॥

ਕੋਏ ਵਯਕਿਤ ਰੂਪਵਾਨ ਫ਼ੀਯ ਤੀ ਤੇ ਰੂਪਨੀ ਗੁਮਾਨ ਨ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਰੈ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਆਘਾ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਪ੍ਰਲੂਨੀ ਜ ਜਯੋਤਿ ਸੁਸ਼ੀਮਿਤ ਏ

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨਵਾਨ ਥਏਨੇ ਸੁੰ ਕੋਏ ਮਨੁਖ ਅਫ਼ਕਾਰ ਕਰੇ ਏ?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਜਯਾਰੇ ਤੇ ਘਠੁੰ ਜ ਧਨ ਤੇ ਪ੍ਰਲੂਨੂੰ ਜ ਫ਼ੀਘੇਵੁੰ ਏ

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੀ ਕੋਏ ਮਨੁਖ ਪੋਤੇ ਪੋਤਾਨੇ ਮੋਟੀ ਸ਼ੂਰਵੀਰ ਕਫ਼ੇਵਡਾਵੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਯਾਵੈ ॥

ਤੀ ਤੇ ਏਵੁੰ ਵਿਯਾਰੀ ਵੇ ਤੇ ਪ੍ਰਲੂਏ ਆਪੇਥੀ ਤਾਕਾਤ ਵਗਰ ਸੁੰ ਤੇ ਫ਼ੀਡੀ ਸ਼ਕਤ?

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

જો કોઈ ધનાઢય હોય અને દાતા બની બેસે

તિસુ દેનહારુ જાનૈ ગાવારુ ॥

તો તે મૂર્ખ તે પ્રભુ ને ઓળખે કે જે બધાં જીવોને દાન દેવા માટે સમર્થ છે

જિસુ ગુર પૂસાદિ ટૂટૈ રઉ રેગુ ॥

જેનો અહંકાર રૂપી રોગ ગુરુની કૃપા માં દૂર થઈ ગયો છે

નાનક સૈ જનુ સદા અરેગુ ॥૨॥

હે નાનક! તે મનુષ્ય સદાય નિરોગી છે ॥૨॥

જિઉ મંદર કઉ થામૈ ધંમનુ ॥

જેવી રીતે ઘરની છત ને થાંભલા નો સહારો લેવો પડે છે

તિઉ ગુર કા સબદુ મનહિ અસઠંમનુ ॥

તેવી રીતે ગુરુના શબ્દ મનનો સહારો છે

જિઉ પાધાટુ નાવ ચઝિ તરૈ ॥

જેવી રીતે પથ્થર નાવમાં ચડીને નદી પાર કરી લે છે

પૂાની ગુર ચરન લગતુ નિસતરૈ ॥

તેવી રીતે ગુરુના ચરણમાં રહેતો માણસ સંસાર સમુદ્ર તરી જાય છે

જિઉ અંધકાર દીપક પરગાસુ ॥

જેવી રીતે દીપક અંધકાર દૂર કરીને રોશની આપે છે

ગુર દરસનુ દેધિ મનિ હોઈ ષિગાસુ ॥

તેવી જ રીતે ગુરુના દર્શન કરીને મન ખીલી જાય છે નવું પેદા થઈ જાય છે

જિઉ મહા ઉદિઆન મહિ મારગુ પાવૈ ॥

જેવી રીતે કોઈ ધનધોર જંગલમાં ભટકેલા ને રાહ મળી જાય

તિઉ સાધુ સંગિ મિલિ જોતિ પૂગટાવૈ ॥

તેવી રીતે સાધુની સંગત માં બેસીને અકાલ પુરખ ની જ્યોતિ મનુષ્યની અંદર પ્રગટ થઈ જાય છે

તિન સંતન કી ષાઢઉ ધૂરિ ॥

હું તે સંતોના ચરણ ની ધૂળ માંગું છું

નાનક કી હરિ લેચા પૂરિ ॥૩॥

હે પ્રભુ! નાનકની આ ઈચ્છા પૂરી કરી દે ॥૩॥

મન મૂરખ કાહે ષિલલાઈઐ ॥

હે મૂર્ખ મન! દુખ મળવાથી શા માટે યીસો પાડે છે?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਤੇ ਵਾਕੇਵਾ ਪਛੇਕਾਂਨਾ ਘੀਯ ਨਾ ਝੁਯ ਘਾਵਾ ਯ ਪਡੇ ਓ

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਵਾਵਾਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤੇ ਯ ਓ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਐਟਕੇ ਘੀਯਾਨੀ ਆਸ਼ਰੀ ਓਡੀਨੇ ਤੁੰ ਤੇਨੇ ਯ ਯਾਏ ਕਰ

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਯੇ ਕਾਂਓ ਪਯ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਓ ਤੇਨੇ ਯ ਸੁਖੁ ਸਮਯ

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਏ ਅਯਾਯਾ ਮਾਨਵ! ਯਾ ਮਾਟੇ ਤੁੰ ਲੂਕੀ ਪਡੇਕੀ ਝਰੇ ਓ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

ਘਤਾਵ ਕਓ ਵਸਤੁ ਤਾਰੀ ਸਾਥੇ ਆਵੀ ਏਤੀ?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

ਏ ਕੀਕੀ ਪਤੰਗਿਯਾ! ਤੁੰ ਮਾਯਾਨਾ ਸਵਾਏਮਾਂ ਮਸਤ ਥਓ ਰਘੀ ਓ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਏਏਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਯਪ ਕਰ

ਨਾਨਕੁ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਤੁੰ ਏਯਯਤ ਸਾਥੇ ਪਰਕੀਕ ਵਾਯਾ ਘਰਮਾਂ ਯਓ ਯਕੀਯ ॥੪॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਏ ਆਓ! ਯੇ ਸਾਮਾਨ ਘਰੀਏਵਾ ਮਾਟੇ ਤੁੰ ਆ ਯਗਤਮਾਂ ਆਯੀ ਓ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤੇ ਰਾਮਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸੰਤੀਨਾ ਘਰਮਾਂ ਮਯੇ ਓ

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਲਿ ॥

ਐਟਕੇ ਅਛੰਕਾਰ ਓਡੀ ਏ ਅਨੇ ਮਨਨੇ ਘਏਕ ਸਾਮਾਨ ਘਰੀਏ ਵੇ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਨੇ ਏਏਯਮਾਂ ਪਾਰਘੀ ਵੇ

ਲਾਦਿ ਖੇਪੁ ਸੰਤਹੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਅਨੇ ਰਾਮਨਾਮਨੀ ਆ ਸਾਮਾਨ ਓਪਾਡੀਨੇ ਸੰਤੀਨੀ ਸਾਥੇ ਯਾਕੀ ਨੀਕਯ

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਮਾਯਾਨਾ ਘੀਯ ਘਘਾ ਘੰਘਾ ਓਡੀ ਏ

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੇਇ ॥

ਯੋ ਤੁੰ ਉਖਮ ਕਰੀਸ਼ ਤੋ ਘਖਾਂ ਯ ਯੁਵ ਤਨੇ ਸ਼ਾਘਾਸ਼ੀ ਆਪਸ਼ੇ

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਫੁਰਘਾਰਮਾਂ ਪਝਾ ਤਾਰੰ ਨਾਮ ਉਯਯਵਯ ਥਯ ਯਸ਼ੇ

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਪਝਾ ਆ ਵੇਪਾਰ ਤੋ ਕੋਯ ਵਿਰਕੋ ਯ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਆਵੋ ਵੇਪਾਰੀਘੀਯ ਉਪਰ ਫੰਮੇਸ਼ਾ ਕੁਰਘਾਨ ਯਯ ਓ ॥੫॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਘੀਉ ॥

ਫੇ ਆਯ! ਸਾਧੁ ਯਨੋਨਾ ਪਗ ਘੋਯ ਘੋਯਨੇ ਐ ਯਯਨੇ ਪੀ ਵੇ

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਸਾਧੁ ਯਨੋ ਉਪਰ ਪੋਤਾਨੁੰ ਯੁਵਨ ਕੁਰਘਾਨ ਕਰੀ ਫੇ

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗੁਰੁਘਰਝਾਨੀ ਰਯ ਥੀ ਸਨਾਨ ਕਰੀ ਵੇ

ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸਾਧੁ ਉਪਰ ਕੁਰਘਾਨ ਥਯ ਯਾ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨੀ ਸੇਵਾ ਕੋਯ ਆਯਸ਼ਾਯੀ ਨੇ ਯ ਮਯੇ ਓ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸੰਤਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਯ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਮਫਿਮਾ ਕਰੀ ਸ਼ਕਾਯ ਓ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥

ਸੰਤ ਆਘਯਾਤਿਮਕ ਯੁਵਨ ਨੀ ਰਾਫ ਮਾਂ ਆਵਤੀ ਮੁਸ਼ਕੇਵੀਯਥੀ ਘਯਾਵੀ ਵੇ ਓ

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਗੁਝਾ ਗਾਯਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰੁਤਨੋ ਸਵਾਫ ਵੇਤੋ ਰਫੇ ਓ

ਓਟ ਗਰੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘ ਨੇ ਮਨੁਘਐ ਸੰਤੋ ਨੋ ਆਸ਼ਰੋ ਵੀਘੋ ਓ ਤੇ ਸੰਤੋਨਾ ਫੁਰਘਾਰ ਉਪਰ ਕੁਰਘਾਨ ਥਯ ਗਯੋ ਓ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਘਧੁੰ ਯ ਸੁਘ ਪ੍ਰਾਮ ਥਯ ਗਧੁੰ ਓ ॥੬॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮਰੇਵਾਨੇ ਪਝਾ ਯੁਵਤਾ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ ਓ

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ભૂખ્યા ને પણ આશરો આપી શકે છે

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

બધਾਂ જ બજાનો તે માલિકની નજર માં છે

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

પણ જીવ પોતાના પહેલાના કરેલા કર્મોના ફળ ભોગવે છે

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

બધું જ તે પ્રભુનું છે અને તે બધું જ કરવાને માટે સમર્થ છે

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

તેના વગર બીજું કોઈ હતું નહીં, છે પણ નહીં અને થશે પણ નહીં

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

હે લોકો! હંમેશા દિવસ-રાત પ્રભુને યાદ કરો

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

બધા જ કર્મો થી આ કર્મ ઊંચું અને સ્વચ્છ છે

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

પ્રભુ જે મનુષ્ય ઉપર મહેર કરીને તેનું નામ બક્ષે છે

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

હે નાનક! તે મનુષ્ય શુદ્ધ અને પવિત્ર થઇ જાય છે ॥੭॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

જે મનુષ્યના મનમાં સદગુરુની શ્રદ્ધા થઇ ગઇ છે

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

તેના ચિત્તમાં પ્રભુ સ્થિર થઇ જાય છે

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥

તે મનુષ્ય આખા જગતમાં ભક્ત કહેવાય છે

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਹੋਇ ॥

જેના હૃદયમાં એક પ્રભુ જ વસે છે

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

તેની સાચી જીંદગી અને જિંદગી નો હેતુ એક સમાન છે

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

સાચા પ્રભુ તેના દિલમાં છે અને પ્રભુનું નામ જ તે મોઢાથી ઉચ્ચારણ કરે છે

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ਼ਨੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਧਾ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਰੰਗਮਾਂ ਰੰਗਾਏਵੀ ਛੋਧ ਏ ਐਟਵੇ ਤੀ ਆਯਾਐਯਗਤਮਾਂ ਤੇਨੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਯ ਏਯਾਧ ਏ

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਯ ਘੋਖੀ ਯਯਾਐ ਮੋਯੁਏ ਏਯਾਧ ਏ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਯ ਘੋਖੀ ਪਥਾਰੀ ਏਯਾਧ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ਼ਨੇ ਐ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਨੇ ਸਦਾਯ ਸਿਥਰ ਰਏਵਾ ਵਾਯੀ ਸਮਯੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ਼ ਸਦਾਯ ਤੇ ਸਿਥਰ ਰਏਵਾ ਵਾਯੀ ਮਾਂ ਵੀਨ ਥਏ ਯਾਧ ਏ ॥੮॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਨ ਕੀਏ ਰੂਪ ਏ, ਨ ਯਿਞਏ, ਨ ਯਛ ਅਨੇ ਨ ਕੀਏ ਰੰਗ ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾਨਾ ਟ੍ਰਾਯ ਗੁਣੀਥੀ
ਘੋਏ ਏ

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਯ ਤੇ ਮਨੁਖ਼ ਨੇ ਸਮਯਾਏ ਏ ਯੇਨੀ ਉਪਰ ਤੇ ਪੀਤੇ ਮਏਰਯਾਨ ਥਏ ਯਾਧ ਏ
॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ਏ ਆਏ! ਪੀਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਪਰੀਵੀਨੇ ਰਾਖ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਘਥਾਂ ਯ ਯੁਵੀ ਨੀ ਅੰਦਰ ਐਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਯ ਵਯਾਪਕ ਏ

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੇਇ ॥

ਤੇਨਾਥੀ ਘਾਏਰ ਘੀਯੀ ਕੀਏ ਯ ਯੁਵ ਨਥੀ ਕੀਏ ਵਸਤੁ ਨਥੀ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਐਕ ਆਗਵਾਨ ਘਥਾ ਵਯੈ ਵਯਾਪਕ ਏ

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਤੇ ਘੁਏ ਯ ਯੁਵੀਨਾ ਏਏਯਨੇ ਆਯਯਵਾ ਵਾਯੀ ਅਨੇ ਯਾਯਾਵਾਵਾਯੀ ਏ

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਘੁਯ ਯ ਗੰਭੀਰ ਅਨੇ ਊਂਡਾ ਏ ਸਮਯਦਾਰ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਫੇ ਪਰਘ੍ਰਿ ਪ੍ਰਭੂ! ਘਖਾਂ ਥੀ ਮੋਟੋ ਮਾਕਿਛ! ਭੁਵੀਨੋ ਪਾਕਨਛਾਰ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਏਯਾ ਨਾ ਘਯਾਨਾ ਏਯਾ ਨੁੰ ਘਰ ਅਨੇ ਘਕੁਯਾ ਛਾਰ

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਤਾਰਾ ਸਾਧੁਘੀਨਾ ਘਰਯੋਮਾਂ ਪਝੁਯੋ ਰਛੁੰ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕਨਾ ਮਨਮਾਂ ਘਾ ਤਮਯੁ ਏ ॥੧॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਵੀਨਾ ਮਨ ਨੀ ਏਘਯਾਘੋ ਪੂਰੀ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਘਰਯਾ ਗਯੇਵਾ ਨੀ ਸਛਾਯਤਾ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਥ ਏ

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰੁ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਯੇ ਤੇਯੋ ਭੁਵੀਨਾ ਛਾਥਮਾਂ ਕਘੀ ਏਯੁੰ ਏ ਤੇ ਯ ਥਾਯ ਏ ਯੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਘਾਂਘ ਝਰਕਵਾ ਯੇਟਕੀ ਸਮਯ
ਯਗਤਨਾ ਪਾਕਨ ਪੋਥਯਾ ਅਨੇ ਨਾਝ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਕਾਝੀ ਏ ਤੇਨੋ ਏਘਾਯੇਕੀ ਕੇਏ ਕੀਏ ਘੀਯੋ ਭੁਵ
ਨਥੀ ਯਾਯਾਤੀ

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਘਰਮਾਂ ਸਏਯ ਘਾਨੰਏ ਅਨੇ ਘੁਝੀ ਏ

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਯਗਤਨਾ ਘਖਾਂ ਯ ਪਏਥ ਥੇਨਾ ਘਰਮਾਂ ਮੋਯੁਏ ਛੋਯ ਏ

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਰਾਯਾਘੀਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਯ ਰਾਯਾ ਏ ਯੋਗੀਘੀਮਾਂ ਤੇ ਯੋਗੀ ਏ

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਤਪਸਵੀਘੀ ਮਾਂ ਸਵਯਮ ਯ ਮੋਟੋ ਤਪਸਵੀ ਏ ਅਨੇ ਗੁਏਥਮਾਂ ਤੇ ਸਵਯੰ ਗੁਏਥ ਏ

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਯਕੁਤ ਯਨੋਘੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੀ ਕਰੀਨੇ ਸੁਘ ਪਾਮੀ ਕੀਯੁੰ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਕੀਏਪਯਾ ਭੁਵ ਤੇ ਅਕਾਕ ਪੁਰਘ ਨੋ ਅੰਤ ਨਥੀ ਪਾਮੀ ਝਕੁਯੋ ॥੨॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੂਨੋ ਯਗਤਰੂਪੀ ਘੇਕਨੋ ਅੰਏਯੋ ਕੀਏ ਨਥੀ ਕਗਾਡੀ ਝਕੁਤੀ

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਤੇਨੇ ਝੀਧੀ ਝੀਧੀਨੇ ਘਘਾ ਏਵਤਾਘੋ ਪਯਾ ਥਾਕੀ ਗਯਾ ਏ

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ਕਾਰણ ਤੇ ਪਿਤਾਨੋ ਜਨਮ ਪੁੱਤਰ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਜਾਈ ਸ਼ਕੇ?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਯੇਮ ਮਾਯਾਨੋ ਮਯਾਕੀ ਦੋਰਾਮਾਂ ਪਰੋਵੇਕਾ ਭੀਯ ਏ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਆਯੀ ਰਯਨਾ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਪੀਤਾਨਾ
ਭੁਕਮ ਰੂਪੀ ਦੋਰਾਮਾਂ ਪਰੋਵੀ ਈਥੀ ਏ

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਯੇ ਕੋਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਮਤਿ ਭੰਯੀ ਸਮਯ ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਸਾਥੇਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਡੀ ਨੇ ਫਾਨ ਆਪੇ ਏ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਤੇ ਯ ਸੇਵਕ ਅਨੇ ਫਾਸ ਤੇਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ, ਪਰੰਤੂ ਯੇ ਮਾਯਾਨਾ ਟਰਯ ਗੁਯੋ ਫੁਰ੍ਗੰਥ, ਸ਼ਕਿਤ
ਅਨੇ ਪੁਯਯਮਾਂਭਟਕੇ ਏ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਤੇ ਪੇਫਾ ਥਤਾਂ ਯ ਰਫੇ ਏ ਅਨੇ ਮਰਤਾ ਰਫੇ ਏ ਅਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਯਗਤਮਾਂ ਆਵੇ ਏ ਅਨੇ ਯਾਯ ਏ

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਭਗਵਾਨ ਆ ਯਥੀ ਉਚ ਅਨੇ ਨੀਚੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਥਿਤਮਾਂ ਰਫੇ ਏ

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਯੇਵੀ ਯੁਫਿਫੁ ਅਨੇ ਮਤਿ ਤੇ ਆਪੇ ਏ ਯੁਵ ਤੇਵੀ ਯ ਸਮਯ ਵਾਯੋ ਯਨੀ ਯਾਯ ਏ ॥੩॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਫੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਤਾਰਾਕੋਟਕਾਯਰੂਪਰੰਗ ਏ

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਤੇਮਯੋ ਖਾਰੇਕਾ ਖਯਾ ਫੇਯਾਵ ਏ, ਅਨੇ ਓਤਾਂ ਤੇ ਤੇਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਨੋ ਏਕ ਯ ਏ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਸੰਯ ਰੀਤੇ, ਤੇਯੋ ਪੀਤੇ ਤੇਮਨਾ ਯਫ਼ਾਂਡ ਵਧਾਰਯ ਏ.

ਪੂਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਪਰੰਤੂ ਫਯੁ ਪਯਾ, ਤੇ ਸ਼ਾਸ਼ਿਤ ਏ ਅਨੇ ਏਕਮਾਤ੍ਰ ਸਯੰਕ ਏ

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਕੋਟਕਾਯ ਤਮਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਕਵਾਰਮਾਂ ਕਰੀ ਫੇ ਏ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਤੇ ਪੂਰ੍ਯ ਪੁਰੁਖ ਯਥੀ ਯਯਾਯੇ ਵਯਾਪਕ ਏ

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਯਗਤਨੀ ਰਯਨਾ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਕੋਟਕੀਯੇ ਰੀਤੇ ਰਯੀ ਏ

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਪੀਤਾਨੀ ਮਫਿਮਾ ਨੁੰ ਮੂਲਯ ਤੇ ਪੀਤੇਯ ਯਾਯੋ ਏ

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਘਬਾਂ ਜ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਜ਼ ਓ ਘਬੀ ਜ਼ਯਾਯੇ ਤੇ ਜ਼ ਓ

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਤਾਰੋ ਏਸ਼ ਤਾਰੰ ਨਾਮ ਜਪੀ ਜਪੀਨੇ ਜ਼ੁਵੇ ਓ ॥੪॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਘਬਾਂ ਜ਼ ਜ਼ੁਵ ਜੰਤੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਨਾ ਆਸ਼ਰੇ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਜਗਤਨਾ ਘਬਾ ਜ਼ ਫਿਰਿਸ਼ਾ ਪਝਾ ਪ੍ਰਭੂਯੇ ਜ਼ ਟਕਾਵੀਨੇ ਰਾਘੇਵਾ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਵੇਏ ਪੁਰਾਝਾ ਸ੍ਰਮ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਜ਼ ਆਧਾਰੇ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਜ਼ਾਨਨੀ ਵਾਤੀ ਸਾਂਘਯੀਨੇ ਤੇਨੀ ਸਾਥੇ ਫੁਏਯਨੇ ਜ਼ੋਡੀਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੀ ਜ਼ ਆਸ਼ਰੋ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਘਬਾਂ ਜ਼ ਆਕਾਸ਼ ਪਾਤਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਆਸ਼ਰੇ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਘਬਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਆਧਾਰੇ ਓ

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਤ੍ਰਯੇਯ ਥੋਡਮਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੇ ਜ਼ ਘਬੁੰ ਟਕਾਵੀ ਰਾਘੇਕੁੰ ਓ

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਜ਼ੁਵ ਪ੍ਰਭੂ ਨੀ ਸਾਥੇ ਜ਼ੋਡਾਓਨੇ ਤੇਨੁੰ ਨਾਮ ਡਾਨਥੀ ਸਾਂਘਯੀਨੇ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਘਬੀ ਸ਼ਡੇ ਓ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੇਨਾ ਉਪਰ ਮਏਰ ਡਰੇ ਓ ਤੇਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਨਾਮਨੀ ਸਾਥੇ ਜ਼ੋਡੀ ਵੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਮਾਯਾਨੀ ਅਸਰਥੀ ਉਪਰ ਯੋਥਾ ਤਥ ਉਪਰ ਪਛੋਂਯੀਨੇ ਉਯ ਅਵਸਥਾਨੇ ਪ੍ਰਾਮ ਡਰੇ ਓ ॥੫॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਰੂਪ ਅਨੇ ਠੇਕਾਝੁੰ ਸਏਯ ਸ੍ਰਿਥਰ ਰਏਵਾ ਵਾਯੁੰ ਓ

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਡੇਵਯ ਤੇ ਜ਼ ਸਰਵ ਵ੍ਯਾਪਕ ਪ੍ਰਭੂ ਘਬਾਯਨਾ ਉਪਰ ਆਸ਼ੀਵਾਏ ਵਰਸਾਵੇ ਓ

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਜੇ ਸਏਯ ਅਟਥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਨੀ ਵਾਝੀ ਘਬਾਂ ਜ਼ੁਵੋਮਾਂ ਵਸੇਵੀ ਓ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਘਬਾ ਜ਼ੁਵੋ ਨੀ ਅੰਏਰ ਥੀ ਘੋਵੀ ਰਘੋ ਓ

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਤੇਨੂੰ ਡਾਮ ਪੜਾ ਅਟਕ ਓ ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਰਯਨਾ ਸੰਪੂਰ੍ਣਾ ਓ ਅਧੂਰੀ ਨਥੀ

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਯੇ ਘਖਾਨਾਂ ਮੂਯ ਰੂਪਮਾਂ ਸਦਾਯ ਓ ਯੇਨੂੰ ਪੇਦਾ ਡੀਵੁੰ ਪੜਾ ਸੰਪੂਰ੍ਣਾ ਓ

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਤੇਨੀ ਘਕ੍ਸ਼ਿਸ ਡੰਮੇਸ਼ਾ ਰਛੇ ਓ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮਛਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਰਯੋ ਓ

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਯੇ ਯੋਵਨੇ ਆ ਮਰਯੋ ਸਮਯ ਆਵੀ ਯਾਯ ਓ ਤੇਨੇ ਤੇਨੀ ਮੰਯੂਰੀ ਪੂਰ੍ਣਾ ਰੀਤੇ ਸੁਘਣਾਯੀ ਯਾਗੇ ਓ

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾਯ ਸ੍ਵਿਥਰ ਰਛੇਵਾ ਵਾਯਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਸੁਘ ਡਾਤਾ ਓ

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਯੋਵਨੇ ਆ ਅਟਕ ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਸਾਥੇ ਤੇ ਮੇਯਵੀ ਆਪੇ ਓ ॥੬॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਉਪਦੇਸ਼ ਅਨੇ ਗੁਰੁਨੀ ਸੂਯਨਾ ਡੰਮੇਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਸਾਯੀ ਓ.

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਯੇਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਥਯ ਯਾਯ ਓ ਤੇ ਪੜਾ ਯਨਮ ਮਰਯਾ ਨਾ ਝੇਰਾਮਾਂਥੀ ਮੁਕ੍ਤ ਥਯ ਯਾਯ ਓ

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਯੀ ਡੀਓ ਮਨੁਘ ਨੇ ਸਦਾਯ ਸ੍ਵਿਥਰ ਰਛੇਵਾਵਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਸਾਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਥਯ ਯਾਯ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤੀ ਤੇਨੂੰ ਨਾਮ ਯਪੀਨੇ ਤੇ ਉਘ ਅਵਸਥਾਨੇ ਛਾਂਸਕ ਕਰੀ ਕੇ ਓ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤੇ ਸਦਾਯ ਡਾਯਮ ਰਛੇਵਾ ਵਾਯਾ ਓ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਤੇਨਾ ਪੇਦਾ ਕਰੇਕੁੰ ਯਗਤ ਪੜਾ ਸਾਯੇ ਯ ਅਸ੍ਵਿਤ੍ਵ ਵਾਯੁੰ ਓ ਮਿਥਯਾ ਨਥੀ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤਾਨੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੇ ਮਯਾਓ ਪੀਤੇ ਯ ਯਾਯੋ ਓ

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਯੇ ਆ ਯਗਤ ਘਨਾਵ੍ਯੁੰ ਓ ਤੇ ਪੀਤੇ ਤੇਨੇ ਘਨਾਵਵਾ ਵਾਯੋ ਓ

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਡੀਓ ਘੀਯੁ ਆ ਯਗਤ ਨੀ ਯਯਾਥ ਰਾਯਵਾ ਵਾਯੋ ਪੜਾ ਨਥੀ.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਕ੍ਰਤਾਰਨੀ ਪ੍ਰਤਿਘਾਨੀ ਅੰਛਾਯੋ ਤੇਯੋ ਪੇਦਾ ਕਰੇਕੋ ਮਾਯਾਸ ਨਥੀ ਕਗਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਜ ਥਾਯ ਓ ਜੇ ਪ੍ਰਲੁ ਨੇ ਪਸੰਦ ਆਵੇ ਓ ॥੭॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਮੋਟਾਠਨੇਸਮਯਾ ਓ ਤੇਨੇ ਤੇਨੇ ਤੇਨੀ ਆਨੰਦ ਮਯੀ ਓ ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਨੇ ਜੀਠਨੇ
ਤੇ ਯੂਯ ਜ ਫੇਰਾਨ ਅਨੇ ਆਸ਼ਚਰਯ ਯਕਿਤ ਥਓ ਗਯਾ ਓ

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਜੇਠੇ ਈਸ਼ਵਰਨੇ ਸਮਯੋ ਵੀਘਾਂ ਤੇਨੇ ਤੇਨੀ ਸਵਾਦ ਆਵੀ ਗਯੀ

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਫਾਸ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਮਸਤ ਰਫੇ ਓ

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਅਨੇ ਸਦਗੁਰੁ ਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੀ ਮਫੇਰ ਥੀ ਤੇ ਨਾਮਨੀ ਪਦਾਰਥ ਛਾਂਸਿਥ ਕਰੀ ਵੇ ਓ

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਤੇ ਸੇਵਕ ਯੁਫ ਜ ਨਾਮ ਨੁੰ ਫਾਨ ਕਰੇ ਓ ਅਨੇ ਜ਼ੁਵੀ ਨਾ ਫੁ:ਯ ਫੁਰ ਕਰੇ ਓ

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਤੇਮਨੀ ਸੰਗਤਿ ਥੀ ਜਗਤਨਾ ਜ਼ੁਵੀਨਾ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਫ਼ਰੀ ਜਾਯ ਓ

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਐਵਾ ਸੇਵਕੀ ਯੂਯ ਜ ਆਯਸ਼ਾਠੀ ਫੀਯ ਓ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਤੇਮਨੀ ਸੰਗਤਿਮਾਂ ਜੀਠਾਠਨੇ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖਨੀ ਸਾਥੇ ਸੰਘੰਘ ਜੀਠਾਠ ਜਾਯ ਓ

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਗੁਞਗਾਨ ਗਾਯ ਓ ਅਨੇ ਮਛਿਮਾ ਕਰੇ ਓ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਸਦਗੁਰੁਨੀ ਫੁਪਾਥੀ ਤੇ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਨੁੰ ਫੁਠ ਪ੍ਰਾਸ ਕਰੀ ਵੇ ਓ ॥੮॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਸ਼ਰੁਆਤਥੀ ਜ ਅਸਤਿਤਵਮਾਂ ਓ ਯੁਗੀਨਾ ਸ਼ਰੁਆਤਥੀ ਜ ਮੋਯੁਫ ਓ

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਅਥਾਰੇ ਪਞ ਮੋਯੁਫ ਓ ਅਨੇ ਆਵਿਘਮਾਂ ਪਞ ਮੋਯੁਫ ਰਫੇਸ਼ੇ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਫਪਫੀ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਪ੍ਰભੂਨਾ ਧਰਝਾ ਸਦਾਯ ਸਿਥਰ ਏ ਧਰਝੀਨੇ ਸਪਸ਼ੀ ਨੇ ਸੇਵਕ ਪਝਾ ਅਟਕ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਪ੍ਰભੂਨੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਵੀ ਏ ਕਾਯਮਨੁੰ ਕਾਰਯ ਏ

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਪ੍ਰભੂਨਾ ਦਰਸਨ ਏਕ ਕਰਮ ਏ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਨਾ ਜਨਮ ਮਰਝਾ ਨਾ ਝੇਰਾ ਟਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਨਾਮ ਅਟਕ ਏ ਸਮਰਝਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਪਝਾ ਸਿਥਰ ਏ

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਸਦਾਯ ਅਸਿਤਿਵਮਾਂ ਏ

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਗੁਝਾ ਰੂਪ ਏ ਸਵਯੰ ਗੁਝਾ ਪੇਦਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ ਏ

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਠੇਮਾਨ ਮਠਿਮਾਨਾ ਸ਼ਯ ਕਾਯਮ ਰਠੇ ਏ ਸ਼ਯਨੇ ਧਾਰਝਾ ਕਰਵਾਵਾਯੀ ਪਝਾ ਸਿਥਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਸਾਥੇ ਸੰਘੰਘ ਯੋੜਵਾਨਾ ਕਰਮ ਥੀ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਧਸ਼ ਸਾਂਯਯਵਾ ਵਾਯਾ ਨਾ ਪਝਾ ਕਰਮ ਉਯਯ ਘਨੇ ਏ

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੁ ਅਸਿਤਿਵ ਸਮਯਵਾ ਵਾਯਾ ਅਨੇ ਤੇਮਨੇ ਰਯੇਕੁੰ ਯਗਤ ਪਝਾ ਫਸ਼ਟੀ ਵਾਯੁੰ ਏਯਾਯ ਏ ਯੇਮਿਥਯਾ ਨਥੀ ਵਾਗੁੰ

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਸਿਥਰ ਰਠੇਵਾ ਵਾਯੀ ਏ ॥੧॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਯੇ ਮਨੁਥਯੇ ਅਟਕ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਫਸ਼ਟੀ ਨੇ ਸਦਾਯ ਮਨਮਾਂ ਸਿਥਰ ਰਾਯੇਵੀ ਏ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਤੇਝੇ ਘਥੁੰ ਯ ਕਰਵਾ ਵਾਯੀ ਅਨੇ ਕਰਾਵਵਾ ਵਾਯਾ ਯਗਤਨਾ ਮੂਯਨੇ ਆਯਯੀ ਵੀਧੀ ਏ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ॥

ਯੇ ਮਨੁਥਯਨਾ ਫੁਏਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਫਸ਼ਟੀ ਨੀ ਸ਼ਯੁ ਘੰਘਾਏ ਗਏ ਏ

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਤੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਸਾਯੁੰ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਥਏ ਗਯੀ ਏ

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਯਗਤਨਾ ਘਖਾ ਜ 52 ਰਫਿਤ ਥਠਨੇ ਨੀ52 ਥਠਨੇ ਵਸੇ ਓ

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਤੇ ਸਦਾਯ ਤੇ ਪ੍ਰਲੁਮਾਂ ਫੀਨ ਰਠੇ ਓ ਯੇਯੇ ਤੇਨੇ ਪੇਠਾ ਕਰੇਫੀ ਓ

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ਯੇਵੀ ਰੀਤੇ ਐਕ ਵਸਤੁ ਫਠਨੇ ਘੀਯੁ ਵਸਤੁ ਮਾਂ ਮੇਯਵੀ ਠੇਵਾਮਾਂ ਆਵੇ ਤੀ ਘੇ ਮਾਂ ਕੀਠ ਫੁਰਕ ਨਥੀ
ਰਠੀ ਯਤੀਤੇਵੀ ਯ ਰੀਤੇ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਯਰਯੋਮਾਂ ਫੀਨ ਥਠ ਯਾਯ ਓ ਤੇਵੀ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਲੁਥੀ ਅਯਗ
ਨਥੀ ਕਠੇਵਾਤੀ

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਪਯ ਆ ਵਿਯਾਰਨੇ ਵਿਯਾਰਵਾ ਵਾਯਾ ਕੀਠ ਵਿਰਫਾ ਯ ਸਮਯੇ ਓ

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਯੇ ਯੁਵ ਪ੍ਰਲੁ ਮਾਂ ਮਯੀ ਯਾਯ ਓ ਤੇ ਤੇਨੀ ਸਾਥੇ ਐਕਰੂਪ ਥਠ ਯਾਯ ਓ ॥੨॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਆਯਾ ਮਾਂ ਯਾਥੇ ਓ

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਅਨੇ ਸਦਾਯ ਤੇਨੀ ਪੂਯਾ ਕਰਤੀ ਰਠੇ ਓ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਫਘਤਾ ਨੀ ਸੇਵਕ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਤੇਨੀ ਠਸਤੀਨੀ ਘੁਠੁ ਰਠੇ ਓ

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਯਾਰੇ ਯ ਤੀ ਤੇਨੁ ਯੁਵਨ ਸਵਝ ਅਨੇ ਮਯਾਠਾ ਵਾਯੁ ਠੀਯ ਓ

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸੇਵਕ ਮਾਫਿਕ ਪ੍ਰਲੁਨੇ ਠਰ ਠਯਾ ਪੀਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਓ ਐਵੁ ਯਾਯੇ ਓ

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਨਾ ਸੇਵਕ ਠਮੇਸ਼ਾਂ ਨਾਮਨਾ ਪ੍ਰੇਮਥੀ ਰੰਗਾਥੇਫਾ ਓ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਮੀਯ ਮਾਂ ਰਠੇ ਓ

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਪੀਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਨੁ ਸਦਾਯ ਪਾਫਨ ਪੀਠਯਮਾਂ ਕਰਵਾਮਾਂ ਸਮਥਠੇ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਪਯ ਸੇਵਕ ਤੇ ਯਮਨੁਖ ਘਨੀ ਠਕੇ ਯੇਨੀ ਉਪਰ ਪ੍ਰਲੁ ਪੀਤੇ ਮਠੇਰਘਾਨੀ ਕਰੇ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਐਵਾ ਪ੍ਰਲੁਨੇ ਠਰ ਵਕਤ ਯਾਠ ਰਾਘਵਾ ਯੀਠਐ ॥੩॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਨੇ ਪੜਦਾਈ ਫਾਂਤੇ ਏ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਥਾਯ ਅਵਧ ਰਾਖੇ ਏ

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਨੇ ਸਨਮਾਨ ਯਕਸ਼ੇ ਏ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਪਾਸੇ ਪੋਤਾਨੁ ਨਾਮ ਜਪਾਵੇ ਏ

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਨੀ ਈਯਤ ਪੋਤੇ ਜ ਰਾਖੇ ਏ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੇਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ਅਨੇ ਤੇਮਨੇ ਉਘ ਅਵਥਾ ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਮਛਾਨਤਾਨੀ ਨੀ ਕੀਏ ਅੰਦਾਯੋ ਨਥੀ ਥਗਾਡੀ ਸਕਤਾ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਕੀਏ ਮਨੁਖ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਸੇਵਕ ਨੀ ਘਰਾਘਰੀ ਨ ਕਰੀ ਸਕੇ

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੈ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਸੇਵਕ ਜੇਥੀ ਪਯਾ ਉੰਯੋ ਭੀਯ ਏ

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਜੇਥੇ ਪ੍ਰਭੂਏ ਪੋਤਾਨੀ ਸੇਵਾਮਾਂ ਥਗਾਡੀ ਫੀਥੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

ਪਯਾ ਡੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਸੇਵਕ ਆਪਾ ਜਗਤਮਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਥਾਯ ਏ॥੪॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਜੇ ਥਗਵਾਨ ਤੇਮਨੀ ਸਕਿਤਨੇ ਯੂਘ ਜ ਨਾਨਾ ਕੀਡੀਨੀ ਜੇਮ ਨਘਯਾ ਮਨੁਖਮਾਂ ਨਾਖੇ ਏ,

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਤੇ ਨਾਨਕਡੀ ਕੀਡੀ ਥਾਯੋ-ਕਰੋਡੀ ਥਕਰੋ ਨੇ ਰਾਘ ਕਰੀ ਡੇ ਏ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜੇ ਜ਼ੁਵਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜ਼ੁਵਨ ਆਪਵਾ ਈਯੇ ਏ

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਤੇਨੇ ਤੇ ਪੋਤਾਨਾ ਆਸ਼ੀਵਾਇ ਆਪੇ ਏ

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਨੁਖ ਤੇਟਥਾਯ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਪ੍ਰਯਤਨੀ ਕਰੇ ਏ

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਪਘਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਾਯਤਾ ਨ ਕਰੇ ਤੀ ਤੇਨੂੰ ਕਾਮ ਕਾਮ ਵਧਰਥ ਜਾਯ ਏ

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਵਗਰ ਜ਼ੁਬਾਨੇ ਨ ਕੋਈ ਮਾਰੀ ਚੁਕੇ ਏ ਨ ਰਾਖੀ ਚੁਕੇ ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਯੇਵਡੁ ਘੀਝੁੰ ਕੋਈ ਯ ਨਥੀ ਘਖਾ
ਯ ਜ਼ੁਬਾ ਨਾ ਰਖਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਏ

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਤੂੰ ਚਾ ਮਾਟੇ ਏਯਯਾਯ ਕਰੇ ਏ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਅਥਯ ਅਨੇ ਆਸ਼ਚਰਯਯਨਕ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸਮਰਘਾ ਕਰ ॥੫॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਏ ਆਈ! ਘਣੀ ਘਣੀ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸਮਰਘਾ ਕਰ

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਅਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਨੇ ਆ ਮਨਨੇ ਅਨੇ ਚਾਰੀਰਿਕ ਏਙ੍ਰਿਯੀਨੇ ਤ੍ਰਿਸ ਕਰੀ ਕੇ

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂ ਨਾ ਅਨੁਘਾਯੀਯੀਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਰਣ ਪ੍ਰਾਸ ਥਈ ਗਯੁੰ ਏ

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਤੇਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਵਾਯ ਘੀਝੁੰ ਕੰਓ ਯ ਏਯਾਤੁੰ ਨਥੀ

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੇ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਤੇਨਾ ਮਾਟੇ, ਗੁਰੂਨੂੰ ਨਾਮ ਯ ਸਾਯੁੰ ਘਨ ਅਨੇ ਸਾਯੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਏ

ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਤੇਨੀ ਆਰਾਮ ਅਨੇ ਸਾਥੀ ਏ

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘ ਨਾਮਨਾ ਸਵਾਏਮਾਂ ਤ੍ਰਿਸ ਥਈ ਗਯੀ

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਤੇਨਾ ਮਨ ਅਨੇ ਤਨ ਕੇਵਯ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਮ ਮਾਂ ਯੋਡਾਯੇਕਾ ਰਏ ਏ

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਊਠਤਾ ਯੇਸਤਾਂ ਸੁਤਾ ਯਾਗਤਾ ਘਘੀ ਯ ਸਮਯ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਨਾਮ ਸਮਰਘਾ ਕਰੇ ਏ, ਏ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ
ਨਾਮਨੂੰ ਸਮਰਘਾ ਤੇ ਸੇਵਕੀਨੀ ਆਠਾਰ ਠੀਯ ਏ ॥੬॥

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਏਵਸ-ਰਾਤ ਪੀਤਾਨੀ ਜ਼ੁਭਥੀ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਘਾਗਾਨ ਗਾਯ

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਮਠਿਮਾਨੀ ਆ ਘਠਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਏ ਪੀਤਾਨਾ ਸੇਵਕੀ ਪਰ ਯ ਕਰੇਕੀ ਏ

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਸੇਵਕ ਅੰਦਰਥੀ ਐਕ ਉਤਸਾਹਥੀ ਭਕਿਤਿ ਕਰੇ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸਾਥੇ ਜੋਡਾਯੇਵੀ ਰਠੇ ਏ

ਜੇ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਅਨੇ ਜੇ ਕੰਠ ਥਠ ਰਹੁੰ ਏ ਤੇ ਤੇਨੀ ਮਰਯੋ ਜ ਆਯੋ ਏ ਸੇਵਕ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਔਯਯੀ ਕੇ ਏ

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਤੇਵਾ ਸੇਵਕਨੀ ਕਠ ਮਛਿਮਾ ਤਮਨੇ ਯਤਾਵੁੰ?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਠੁੰ ਤੀ ਤੇ ਸੇਵਕਨੋ ਐਕ ਪਯਾ ਗੁਯਾ ਵਯੰਨਿ ਕਰੀ ਸ਼ਕੁੰ ਤੇਮ ਨਥੀ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

ਆਠੇ ਪਭੋਰ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਭਯੂਰੀ ਮਾਂ ਜ ਵਸੇ ਏ; ਠੇ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਰੀਤੇ ਪਾਤ੍ਰਤਾ ਖਰਾਵੇ ਏ.
॥੧੭॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਠੇ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਜੇ ਮਨੁਖ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਭਯੂਰੀ ਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਤੇਮਨੀ ਸ਼ਰਯਾ ਪਡੀਨੇ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਤਨ ਮਨ ਤੇਮਨੇ ਡੁਰਯਾਨ ਕਰੀ ਏ

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਭਗਵਾਨਨੇ ਮਾਨ੍ਯਤਾ ਆਪਨਾਰ ਭਕਿਤ, ਯਥੀ ਵਸਤੁਔਨੋ ਸਭਾਯਕ ਯਨੇ ਏ.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਯਥਾ ਜ ਪਦਾਰਥ ਕੇਵਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਠੇ ਮਨ! ਤੇਨੀ ਸ਼ਰਯਾ ਪਡੀ ਨੇ ਤੁੰ ਯਥੁੰ ਜ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਿ ਕਰੀ ਸ਼ਕੀਸ਼

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਤੇਨਾ ਏਰ੍ਯਨਥੀ ਤਾਰਾਂ ਯਥਾਂ ਜ ਪਾਪ ਫੂਰ ਥਠ ਜਸ਼ੇ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਯਤੁਰਾਠ ਯਾਗੀ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਸੇਵਕ ਨੀ ਸੇਵਾਮਾਂ ਕਾਗੀ ਜਾ

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਤੇ ਸੰਤ ਜਨੋਨਾ ਪਗ ਨੀ ਪੂਜਾ ਸਦਾਯ ਕਰ; ਠੇ ਨਾਨਕ! ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਜਗਤਮਾਂ ਤਾਰੰ
ਆਵਵਾਨੁੰ ਅਨੇ ਜਵਾਨੁੰ ਨਠੀ ਥਾਯ ॥੮॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਯੇਨੇ ਸਦਾਯ ਸਿਖਰ ਅਨੇ ਵਧਾਪਤ ਪੁਰਖੁ ਨੇ ਆਯੋਯੀ ਵੀਖਾ ਏ ਤੇਨੁ ਨਾਮ ਸਦਗੁਰੁ ਏ

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਰਈਨੇ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਯਥੀ ਫ਼ਕਾਯ ਏ ਐਟਵੇ ਤੁੰ ਪਝ ਗੁਰੁਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਰਈਨੇ ਅਤਾਥ ਪੁਰਖੁ ਨਾ ਗੁਝ ਗਾ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਰਖਾ ਕਰੇ ਏ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਉਪਰ ਸਦਾਯ ਫ਼ਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕਨੀ ਯਰਾਯ ਯੁਫ਼ਿ ਨਾ ਮੇਯਨੇ ਫ਼ੁਰ ਕਰੀ ਫ਼ੇ ਏ

ਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਕਾਰਝਾ ਏ ਸੇਵਕ ਪੋਤਾਨਾ ਸਦਗੁਰੁਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਫ਼ੁਰਾ ਪੁਰਖੁਨੁ ਨਾਮ ਸਮਰਝਾ ਕਰਤੀ ਰਏ ਏ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕਨੀ ਮਾਯਾਨਾ ਘੰਘਨ ਕਾਪੀ ਨਾਯੇ ਏ

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਅਨੇ ਗੁਰੁਨਾ ਸੇਵਕਨਾ ਵਿਕਾਰੋ ਫ਼ੁਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਕਾਰਝਾਕੇ ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਅਨੇ ਪੁਰਖੁਨਾ ਨਾਮ ਧਨ ਆਪੇ ਏ

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਰੇ ॥

ਅਨੇ ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਸਦਗੁਰੁ ਸੇਵਕਨੇ ਯੂਯ ਯ ਆਯਯਾਯੀ ਯਨਾਵੀ ਫ਼ੇ ਏ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕਨੇ ਥੋਕ ਅਨੇ ਪਰਥੋਕਮਾਂ ਸੈਰ ਕਰਾਯੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸਦਗੁਰੁ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਯਿਫ਼ਯੀਮਾਂ ਯਾਫ਼ ਰਾਯੇ ਏ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਯੇ ਸੇਵਕ ਸਿਖਾ ਮਾਟੇ ਗੁਰੁਨਾ ਘਰਮਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾ ਫ਼ਰਯਾਰ ਮਾਂ ਰਏ ਏ

ਗੁਰੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਅਨੇ ਗੁਰੁਨੀ ਫ਼ੁਕਮਨੇ ਮਨਥੀ ਮਾਨੇ ਏ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਯੇ ਪੋਤਾਨੇ ਮੋਟੋ ਨਥੀ ਏਘਾਸਤੀ ਤੇ ਪੋਤਾਨੀ ਮੋਟਾਓ ਨਥੀ ਏਘਾਸਤੀ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਨਾਮ ਸਦਾਯ ਏਏਘਮਾਂ ਘਿਆਨ ਕਰੀਨੇ ਰਾਘੇ ਏ

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਯੇ ਪੋਤਾਨੂੰ ਮਨ ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਸਾਮੇ ਵੇਘੀ ਏ ਏ ਗੁਰੁਨਾ ਏਵਾਏ ਕਰੀ ਏ ਏ

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਤੇ ਸੇਵਕ ਨਾਂ ਘਘਾਂ ਯ ਕਾਮ ਮੋਟਾ ਘਏ ਯਾਘ ਏ

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਯੇ ਸੇਵਕ ਗੁਰੁਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੀ ਰਏ ਏ ਅਨੇ ਝਯਾਨੀ ਏਝਯਾ ਨਥੀ ਰਾਘਤੀ

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਤੇਨੇ ਮਾਫਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਯੀ ਯਾਘ ਏ

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਯੇਨੀ ਓਪਰ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮਏਰਘਾਨੀ ਘਾਘ ਏ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਸੇਵਕ ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਝਿਕ੍ਯਾ ਕਏ ਝਕੇ ਏ ॥੨॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਯੇ ਸੇਵਕ ਪੋਤਾਨਾ ਸਦਗੁਰੁਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਝਏਫ਼ਾਨੀ ਪੂਝਾ ਰੂਪੇ ਵਿਝਾਸਘਪਾਏ ਏ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਘਾਨੀ ਅਵਝਾਨੇ ਸਮਯੋ ਕੇ ਏ

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪਯਾ ਤੇ ਏ ਯੇਨਾ ਏਏਘਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਨਾਮ ਵਸੇ ਏ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਏ ਘੇਵਾ ਸਦਗੁਰੁ ਨੇ ਕੇਟਕੀਏ ਵਾਰ ਕੁਰਘਾਨ ਯਾਓ ਏ

ਸਰਬ ਨਿਘਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਘਘਾਂ ਘਯਾਨੀ ਨਾ ਅਨੇ ਘਾਫਿਕ ਝਿਏਯੀ ਏਵਾਵਾਯਾ ਏ

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਕਾਰਯਾ ਕੇ ਤੇ ਘਾਠੇਘ ਪਏਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਘਾਨਾ

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸਾਘਾ ਗੁਰੁ ਸਰਵਾਝ ਪ੍ਰਭੁਮਾਂ ਸਮਾਏ ਯਾਘ ਏ ਅਨੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਤੇਮਨਾ ਕਕਤੀਮਾਂ ਵਸੇ ਏ

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਐਕੁ ਯੇ ਏ ਤੇ ਵਾਤ ਲੂਥਵੀ ਜੋਠਐ ਨਠੀ

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਭਯਾਰੋ ਖਤੁਰਾਠ ਥੀ ਆਵਾ ਸਦਗੁਰੁ ਨਥੀ ਮਯਤ।

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਖੜਾ ਯੇ ਲਾਗਥੀ ਤੇ ਮਯੇ ਏ॥੩॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੁਨਾ ਦਰਸਨ ਘਖਾਂ ਯੇ ਫੁਲ ਆਪਵਾ ਵਾਯਾ ਭੀਯ ਏ

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਦਰਸਨ ਕਰੀਨੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ; ਗੁਰੁਨਾ ਖਰਯਾ ਨੇ ਰਯ ਵਠਨੇ ਤੇ ਉਯ ਅਵਸਥਾ ਅਨੇ ਸਵਯ
ਵਯਭਾਰਵਾਯੋ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੁ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਠੀ ਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਏ ਸ਼ਕੇ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਅਨੇ ਅਕਾਥ ਪੁਰਖਨੀ ਦਰਗਾਠਮਾਂ ਪਠੀਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥

ਗੁਰੁਨਾ ਵਯਨ ਸਾਂਲਯੀਨੇ ਤੇਨਾ ਕਾਨ ਟ੍ਰਿਯ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਮਾਂ ਸੰਤੋਖ ਆਵੀ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਆਤਮਾ ਪੀਗਯੀ ਯਾਯ ਏ

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖਯਯਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਪੂਰ੍ਯ ਪੁਰੁਖ ਏ ਤੇਨੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਯਾ ਸਦਾ ਮਾਟੇ ਅਟਥ ਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੇ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਯੇਨੀ ਟਰਫ਼ ਤੇਨੀ ਅਮਰ ਕਰਵਾਵਾਯੀ ਟ੍ਰਿਯ ਪਤੀ ਯਾਯ ਏ, ਤੇ ਸੰਤ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਸਦਗੁਰੁਨਾ ਗੁਯਾ ਅਨੰਤ ਏ ਤੇਨੁ ਮੂਲਯ ਆਂਕੀ ਨ ਸ਼ਕਾਯ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਯੇ ਯੁਯ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਗਯੇ ਏ ਤੇ ਗੁਰੁਨੀ ਸਾਥੇ ਮਯੀ ਯਾਯ ਏ ॥ ੪॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਮਨੁਖਯਨੀ ਯੁਯ ਐਕੁ ਏ ਪਯਾ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਯਾ ਅਨੇਕੁ ਏ

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਪੂਰ੍ਯ ਪੁਰੁਖ ਸਦਾਯ ਸਿਥਰ ਵਯਾਪਕੁ ਏ

ਕਾਹੂ ਬੇਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਮਨੁਖ ਕੋਠ ਘੋਰੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਣੀ ਸੁਖੀ ਨਥੀ ਪਛੋਧੀ ਸਕਤੀ; ਪ੍ਰਭੂ ਪਛੋਧੀ ਪਰੇ ਏ ਵਾਸਨਾ
ਰਹਿਤ ਏ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਮਨੁਖੀਨੀ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਓਢ੍ਰਿਯੋ ਤੇਨਾ ਸੁਖੀ ਪਛੋਧੀ ਨਥੀ ਸਕਤੀ

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਅਕਾਠ ਪੁਰਖ ਨੇ ਕੋਠ ਘੋਰਾਕਨੀ ਜਲ੍ਹਰ ਨਥੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵੇਰ ਰਹਿਤ ਏ ਸੁਖ ਏਵਾਵਾਯਾ ਏ

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕੋਠ ਜ਼ੋਰ ਤੇਨਾ ਗੁਣੀਨੋ ਮੂਲ੍ਯੋਨੇ ਪਾਰਘੀ ਨਥੀ ਸਕਤੀ

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਯਕਤੀ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇ ਏ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਕਮਯ ਸਮਾਨ ਸੁੰਦਰ ਧਰਯੋਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਭੁੰ ਤੇ ਗੁਰੂਨੇ ਮਾਟੇ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਡੁਰਘਾਨ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਗੁਰੂ ਨੀ ਮਠੇਰਥੀ ਆਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੀ ਜਾਪ ਕਰੀ ਸਕੀਏ ਈਏ ॥੫॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਕੋਠ ਵਿਰਠਾ ਮਨੁਖ ਜ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੀ ਸਵਾਏ ਵੇ ਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੇ ਹੋਇ ॥

ਅਨੇ ਜੇ ਵੇ ਏ ਤੇ ਨਾਮਨੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ਏ ਅਨੇ ਅਮਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਤੇਨੀ ਡਯਾਰੇਯ ਨਾਸ ਨਥੀ ਥਤੀ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਜੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਗੁਣੀਨੀ ਘਜਾਨੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭੀਯ ਏ

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਸਦਗੁਰੂ ਆਠੇ ਪਛੋਰ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਸੇਵਕ ਨੇ ਪਯਾ ਆ ਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਆਪੇ ਏ

ਮੇਰ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਮਾਯਾ ਨਾ ਮੋਢਥੀ ਤੇਨੀ ਡਯਾਰੇਯ ਵਗਾਵ ਨਥੀ ਭੀਤੀ

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਤੇ ਸਦਾਯ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਸਿਖਰ ਰਾਯੇ ਏ

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਯੇਨੀ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਫੀਵਾਥੀ ਅਜ਼ਾਨਤਾਨੁ ਅੰਧਾਰੰ ਛਟੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਤੇਨਾਭੁਠਾਵਾਮਾਂ ਅਨੇ ਮੋਹ ਮਾਂ ਆਵੇਠਾ ਮੋਠਨਾ ਕਾਰਯੋ ਆਵੇਠਾ ਫੁ:ਯ ਫੂਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ ॥੬॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਗੁਰੁਨਾ ਪੂਰ੍ਯ ਉਪਦੇਸ਼ਥੀ ਵਿਕਾਰੋਨੀ ਆਗਮਾਂ ਵਸਵਾ ਓਤਾਂਯ ਪ੍ਰਭੁ ਏ ਆਪਯੀ ਅੰਦਰ ਠੰਡਕ ਆਪੀ ਫੀਧੀ ਏ

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਛੇ ਆਏ! ਯਾਰੇਕੋਰ ਸੁਯ ਜ ਸੁਯ ਥਏ ਗਯੁ ਏ ਫੁ:ਯ ਆਗੀ ਗਯੁ ਏ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

ਅਨੇ ਜਨਮ-ਮਰਯਾਨਾ ਫ਼ੇਰਾਮਾਂ ਪੜਵਾਨੀ ਡਰ ਅਨੇ ਫ਼ਿਕਰ ਮਟੀ ਗਯਾ ਏ

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

ਸਦਗੁਰੁ ਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ਥੀ ਜ ਆ ਥਯੁ ਏ

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

ਯਥੋ ਜ ਡਰ ਯਤਮ ਥਏ ਗਯੋ ਏ ਛਵੇ ਨੀਡਰਤਾ ਮਨਮਾਂ ਵਸੀ ਗਏ ਏ

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

ਅਨੇ ਰੋਗੀਨਾ ਨਾਸ਼ ਥਏ ਨੇ ਮਨ ਤੇਨੇ ਲੂਠੀ ਗਯੁ ਏ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਯੇ ਗੁਰੁ ਯਨ੍ਯਾ ਛਤਾ ਤੇਯੋ ਅਮਾਰੀ ਉਪਰ ਫ਼ੁਪਾ ਕਰੀ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਸਤਸੰਗਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਜਾਪ ਕਰੀਨੇ

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

ਅਨੇ ਅਮਾਰਾ ਲੂਠਾਵਾ ਅਨੇ ਆਟਕਾਵ ਸਮਾਸ ਥਏ ਗਯਾ ਏ

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਯਸ਼ ਕਾਨਥੀ ਸਾਂਭਯੀਨੇ ਅਮਨੇ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਯੀ ਗਏ ਏ ॥੭॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਤੁੰ ਸਵਯੰ ਮਾਯਾ ਖ਼ਯ ਗੁਯੋਥੀ ਪਰ ਏ ਤ੍ਰਿਗੁਯੀ ਸੰਸਾਰਨੁ ਰੂਪ ਪਯਾ ਤੁੰ ਪੋਤੇ ਜ ਏ

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੁਏ ਪੋਤਾਨੀ ਤਾਕਾਤ ਕਾਯਮ ਕਰਵਾ ਮਾਟੇ ਆਯਾ ਜਗਤਨੇ ਮੋਛਿਤ ਕਰੀ ਵੀਧੋ ਏ

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਯੇਕੁ ਤਮਾਸ਼ੋ ਸੁਖੰ ਯ ਯਨਾਵੇਕੀ ਓ

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਪੋਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੁੰ ਮੂਖੁ ਪਝਾ ਪੋਤੇ ਯ ਕਰੁੰ ਓ

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਵਾਯ ਤੇਨਾ ਜੇਕੀ ਯੀਯੋ ਕੀਓ ਯ ਨਥੀ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਯਖਾਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੰ ਮੋਯੁਏ ਓ

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਓਤਪ੍ਰੋਤ ਥਏਨੇ ਯਖਾਂ ਯ ਗੁਝਾ ਰੂਪ ਰੰਗਮਾਂ ਯਾਪਕ ਓ

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਥਾਯ ਓ

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰਿਓ ਰਯੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਏ ਪੋਤਾਨੀ ਸੱਤਾ ਆ ਸ੍ਰਿਓਮਾਂ ਸਿਥਰ ਰਾਯੀ ਓ

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਏ ਕੇਟਕੀਯ ਵਾਰ ਆਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਕੁਰਯਾਨ ਯਾਓ ਓ. ॥੮॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਲਯਨ ਵਿਨਾ ਯੀਯੋ ਕੀਓ ਵਸਤੁ ਮਨੁਖੁਨੀ ਸਾਥੇ ਨਥੀ ਜਤੀ ਯਖੀ ਯ ਮਾਯਾ ਜੇ ਮਨੁਖੁ
ਕਮਾਯ ਓ ਜਗਤਮਾਂ ਥੀਯਤੀ ਵਯਤੇਰਾਯੁ ਸਮਾਨ ਥਏ ਯਾਯ ਓ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾ ਨਾਮੁ ਸਮਰਝਾ ਨੀ ਕਮਾਝੀ ਕਰਵੀ ਤੇ ਯ ਸੀਥੀ ਮੋਟੁ ਧਨੁ ਓ ਆ ਯ
ਮਨੁਖੁਨੀ ਸਾਥੁ ਨਿਭਾਵੇ ਓ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸੰਤੋ ਨੇ ਮਯੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਗੁਝੋ ਨੀ ਵਿਧਾਰ ਕਰੋ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੋ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਆਸ਼ਰੀ ਲਯੋ

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਏ ਮਿੱਤ੍ਰ! ਯੀਯਾਯਖਾ ਯ ਉਪਾਯ ਓਤੀ ਏ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਪ੍ਰભੁਨਾ ਕਮਯੋ ਜੇਵਾ ਸੁੰਦਰ ਧਰਯਾਨੇ ਛੁਦਯਮਾਂ ਸ੍ਵਿਰ ਕਰੀ ਏ

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਘੁੰ ਪੀਤੇ ਜ ਕਰੇ ਏ ਅਨੇ ਜ਼ੁਵੀ ਪਾਸੇ ਕਰਾਵਵਾਨੀ ਕ੍ਸਮਤਾ ਰਾਘੇ ਏ

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਰਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸੁੰਦਰ ਪਦਾਰਥ ਸਰਸ ਰੀਤੇ ਸੰਭਾਯੀ ਯੋ

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੇਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਏ ਭਾਯੋ! ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਆ ਧਨ ਸੰਯਿਤ ਕਰੋ ਅਨੇ ਭਾਗਯਸ਼ਾਯੀ ਘਨੋ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤੁ ॥

ਸੰਤੀਨੋ ਆਜ ਪਵਿਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਏ

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪੀਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਆਸਥਾ ਰਾਘੋ

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਆ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਘਥਾ ਜ ਰੋਗ ਮਟੀ ਜਸ਼ੋ ॥੧॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਏ ਮਿਤ੍ਰ! ਜੇ ਧਨਨੀ ਮਾਟੇ ਤੁੰ ਧਾਰੇ ਕੀਰ ਏਠੀ ਰਏ ਏ

ਸੈ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤੇ ਧਨ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਥੀ ਮਯੀ ਜਸ਼ੋ

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤੁ ॥

ਏ ਮਿਤ੍ਰ ਜੇ ਸੁਖਨੀ ਤਨੇ ਸਦਾਯ ਈਝਾ ਰਏਤੀ ਛਤੀ

ਸੈ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਤੇ ਸੁਖ ਸੰਤੀਨੀ ਸੰਗਤਿਮਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਵਾਥੀ ਮਯੇ ਏ

ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜੇ ਸ਼ੋਭਾਨੀ ਪ੍ਰਾਸਿਮਾਟੇ ਤੇਂ ਕਮਾਯੀ ਕਰੀ ਏ

ਸਾ ਸੇਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਤੇ ਸ਼ੋਭਾ ਕਮਾਵਵਾ ਮਾਟੇ ਤੁੰ ਛਰਿਨੀ ਸ਼ਰਯਮਾਂ ਪਤੀ ਜਾ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਜੇ ਅਛੰਕਾਰਨੋ ਰੋਗ ਅਨੇਕ ਰੀਤੇ ਉਪਾਯ ਕਰਵਾਥੀਦੂਰ ਨਥੀ ਥਤੋ

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਯੁ ਲਾਇ ॥

ਤੇ ਰੋਗ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਏਵਾਨਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਥੀ ਮਟੀ ਜਾਯ ਏ

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਆਪੀ ਫੁਨਿਧਾਨੀ ਘੋਸ਼ਾਨੀ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨਾ ਘੋਸ਼ਾਨਾਥੀ ਨਾਨੀ ਓ

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਨਾਮ ਜਪ ਕਰ ਤੇਨਾ ਫਰਘਾਰ ਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਥਓ ਜਓਸ਼ ॥੨॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਓ ਆਓ! ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਵਡੇ ਜਗਾਸ

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਨਾਮਨੀ ਮਠੇਰਘਾਨੀਥੀ ਫਸ਼ੇ ਫਿਸ਼ਾਮਾਂ ਫੋਸ਼ਤਾ ਆ ਮਨਨੇ ਠੇਕਾਘੁੰ ਮਠੀ ਜਸ਼ੇ

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਤੇ ਮਨੁਘਨੇ ਕੋਓ ਮੁਸ਼ਕੇਲੀ ਨਥੀ ਆਵਤੀ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਜੇਨਾ ਫੁਫਘਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵਸੇ ਓ

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਕਠਿਘੁਗ ਗਰਮ ਅਘ੍ਰਿ ਓ ਵਿਕਾਰ ਜ਼ੁਵੀਨੇ ਘਾਠੀ ਰਘੋ ਓ ਪ੍ਰਭੂਨੁ ਨਾਮ ਠੰਡਕ ਆਪੇ ਓ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਸਫਘਾਘ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਨਾਮਨੁੰ ਸਮਰਘਾ ਕਰੋ ਜੇ ਸੁਘ ਅਪਾਵੇ ਓ

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਨਾਮ ਸਮਰਘਾ ਕਰਵਾਥੀ ਓਰ ਫੂਰ ਥਓ ਜਾਘ ਓ ਅਨੇ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਥਓ ਜਾਘ ਓ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਕਾਰਘਾ ਓ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਆਕ੍ਰਿਤ ਥੀ ਆਤਮਾ ਘਮਕੀ ਜਾਘ ਓ

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਜੇ ਸਮਰਘਾ ਕਰੇ ਓ ਤੇਨਾ ਫੁਫਘ ਘਰਮਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭੂ ਆਵੀਨੇ ਵਸੇ ਓ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਤਾਰੰ ਨਾਮ ਜਪਵਾਥੀ ਘਮਰਾਜਨੀ ਫਾਂਸੀ ਕਪਾਓ ਜਾਘ ਓ ॥੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਰਾ ॥

ਜੇ ਮਨੁਘ ਪਰਮਾਤਮਾਨੁੰ ਪਰਘ੍ਰਘਨੁੰ ਘਿਤਨ ਕਰੇ ਓ ਤੇ ਜ ਸਾਘੋ ਮਨੁਘ ਓ

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥

ਪਘਾ ਜੇ ਪੇਫਾ ਥਓਨੇ ਫੁਕ੍ਰ ਮਰੀ ਜਾਘ ਓ ਅਨੇ ਘੰਫਗੀ ਨਥੀ ਕਰਤੋ ਤੇ ਤੋ ਸਾਵ ਕਾਘੋ ਓ

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵ ॥

ਅਠੰਕਾਰ ਤ੍ਘਾਗੀਨੇ ਸਫਘੁਰੁਨੀ ਸ਼ਾਰਘਾ ਪਡੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਸਮਰਘਾ ਕਰਵਾਥੀ ਜਨਮ-ਮਰਘਾ ਨਾ ਘਕ ਸਮਾਸ ਥਓ ਜਾਘ ਓ

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਅਠੰਕਾਰ ਤ੍ਯਾਗੀਨੇ ਗੁਰੂਨੇ ਸ਼ਰਧੇ ਜਾਯ ਏ

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਡੀਮਤੀ ਮਾਨਵ ਜੰਮ ਸਫਲ ਥਓ ਜਾਯ ਏ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਐਟਵੇ ਛੇ ਲਾਓ! ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਆਜ ਪ੍ਰਾਣ ਨੀ ਆਸ਼ਰੀ ਏ

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕੋ ਉਪਾਯ ਕਰਵਾਈ ਤੂੰ ਜੰਮ-ਮਰਯਾਨਾ ਝੇਰਾਮਾਂਥੀ ਘਈ ਨਈਂ ਸਕੇ

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸ਼੍ਰੁਤਿ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਆ ਘਖਾਨੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਵਾਈ ਕੋਓ ਜ ਝਾਯਦੋ ਨਈਂ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨ ਭਗਾਵੀਨੇ ਤੇਵਯ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਜ ਲਕਿਤ ਕਰੋ

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਲਕਿਤ ਕਰੇ ਏ ਤੇਨੇ ਮਨ ਵਾਂਞਿਤ ਝਯ ਮਯੀ ਜਾਯ ਏ ॥੪॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਧਨ ਤਾਰੀ ਸਾਥੇ ਨਈਂ ਜਓ ਸਕੇ

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਛੇ ਮੂਰਖ ਮਨ! ਤੀ ਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਤੇਨੇਕਪੇਟੀਨੇ ਰਾਯੇ ਏ?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਨੇ ਸ੍ਰੀ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ਆਮਾਂਥੀ ਘਤਾਵ ਤੀ, ਡੀਝਾ ਤਾਰੀ ਸਾਥ ਆਪਵਾਨੂੰ ਏ?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਮਾਯਾਨੋ ਆਡੰਘਰ ਰਾਜਯ ਅਨੇ ਰੰਗਰੇਖੀਯਾ ਘਤਾਵ ਤੀ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੂਟਕਾਰ ॥

ਆਮਾਂਥੀ ਡੀਨੀ ਸਾਥੇ ਮੋਛ ਕਰਵਾਈ ਸਦਾਯਨੇ ਮਾਟੇ ਮਾਯਾਥੀ ਮੁਕਿਤ ਮਯੀ ਸਕੇ ਏ?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਘੋਡਾ ਛਾਈ ਰਥ ਨੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਵੀ

ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਆ ਘਘੋ ਜੂਠਾ ਢੇਯਾਡੋ ਏ ਆ ਆਡੰਘਰ ਰਯਵਾ ਵਾਯਾ ਪਝਾ ਵਿਨਾਸ਼ਵਾਨ ਏ

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਮੂਖ ਮਨੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਖੀ ਓਠਯਤੀ ਯੇਯੋ ਆ ਯਥਾ ਪਦਾਰਥ ਆਪ੍ਰਾ ਏ

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਤੁੰ ਨਾਮ ਨੇ ਲੁਥਾਵੀਨੇ ਡੇ ਨਾਨਕ ਏਥੇ ਪਸਤਾਯ ਏ ॥੫॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਡੇ ਅਯਾਯ ਮਨੁਖ! ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਮਤਿ ਕਠ ਵੇ ਤੇਨੀ ਸਿਕਸ਼ਾ ਉਪਰ ਯਾਕ

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਘਯਾਂ ਯ ਸਮਯਦਾਰ ਕੀਡੀ ਪਯਾ ਕਕਿਤਿ ਕਗਰ ਵਿਕਾਰੀਮਾਂ ਯ ਡੂਯੀਨੇ ਰਡੇ ਏ

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਡੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮਨ! ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਕਕਿਤਿ ਕਰ

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਤਾਰੀ ਯੁਢਿਯ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਠ ਯਸ਼ੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਡੇ ਕਾਠ! ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਕਮਠ ਯੇਵਾ ਸੁੰਦਰ ਯਰਯ ਪੀਤਾਨਾ ਮਨਨੀ ਅੰਦਰ ਪਰੀਵੀਨੇ ਰਾਯ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਆਵੀ ਰੀਤੇ ਕੇਟਕਾਯ ਯਨਮੀਨਾਂ ਪਾਪੀਨੀ ਨਾਸ਼ ਥਠ ਯਸ਼ੇ

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਨਾਮ ਤੁੰ ਯੁਢ ਯਪ ਅਨੇ ਯੀਯਾ ਕੀਡੀਨੇ ਯ ਯਪਵਾ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਨਾਮ ਸਾਂਕਠੀਨੇ ਉਯਾਰਯਾ ਕਰੀਨੇ ਅਨੇ ਨਿਰਮਠ ਕ੍ਰਵਢਾਰ ਰਾਯੀਨੇ ਉਯ ਅਵਸਥਾ ਯਨੀ ਯਸ਼ੇ

ਸਾਰ ਡੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨੁੰ ਨਾਮ ਯ ਯਥਾ ਪਦਾਰਥੀਠੀ ਉਤਮ ਪਦਾਰਥ ਏ

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਏਟਕੇ ਡੇ ਨਾਨਕ! ਆਤਿਕ ਅਡੀਕਤਾ ਮਾਂ ਰਡੀਨੇ ਪ੍ਰੇਮਥੀ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾ ॥੬॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

ਡੇ ਕਾਠ! ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਤਾ ਰਡੀਨੇ ਤਾਰਾ ਵਿਕਾਰੀਨੀ ਮੇਕ ਉਤਰੀ ਯਸ਼ੇ

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਅਨੇ ਅਢੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਵਿਖ ਨਾ ਪਥਾਰਾ ਪਯਾ ਮਟੀ ਯਸ਼ੇ

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਯੇਢਿਕਰ ਥਠ ਯਠਸ਼ ਅਨੇ ਸੁਯੀ ਯੁਵਨ ਕ੍ਰਵਤਿਤ ਕਰੀਸ਼

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਓਹ ਖਾੜਾ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰ

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਭੇ ਮਨ! ਘਬੀ ਖਤੁਰਾਓ ਓਡੀ ਟੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਠੰਮੇਸ਼ਾ ਸਾਥ ਨਿਭਾਵਵਾ ਵਾਯੁੰ ਖਨ ਸਤਸੰਗਮਾਂ ਯ ਮਯੇ

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਰਾਸ਼ਿ ਸੰਯਿਤ ਕਰ ਆਯ ਵਯਵਭਾਰ ਕਰ

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਆ ਯੁਵਨਮਾਂ ਸੁਖ ਮਯੇ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਫਰਘਾਰਮਾਂ ਆਫਰ ਮਯੇ

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਘਬਾ ਯ ਯੁਵੀ ਨੀ ਅੰਫਰ ਏਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਯ ਯੀ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਪਰੰਤੁ ਭੇ ਨਾਨਕ! ਆ ਕਾਮ ਤੇ ਯ ਮਨੁਖ ਕਰੀ ਸਕੇ ਓ ਯੇਨਾ ਭਾਯ ਯੁਵੀ ਯਾਯ ਓ ॥੭॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਯਪ

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਭੂਨੁੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰ

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਅਨੇ ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਕੀਰ੍ਤਿ ਕਰ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਭੇ ਮਨ! ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਭੂ ਮਯਵਾਨੀ ਤਮਜ਼ਾ ਰਾਖ

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਏਕ ਪ੍ਰਭੂਨਾਂ ਗੁਯਾਗਾਨ ਮਨਮਾਂ ਅਨੇ ਸ਼ਾਰੀਰਿਕ ਓਢ੍ਰਿਯੀਥੀ ਕਰ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਘਬੀ ਯਯਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਤੇ ਯ ਪੀਤੇ ਓ ਘਬਾ ਯੁਵੀਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯ ਵਸੀ ਰਘੀ ਓ

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਯਗਤਨਾ ਅਨੇਕ ਪਥਾਰਾ ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਭੂ ਏ ਯ ਪਾਥਰੇਵਾ ਓ

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ਏਕ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸਮਰਯਾ ਕਰਵਾਥੀ ਪਾਪੀਨੀ ਨਾਸ਼ ਥਾਯ ਓ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖੇ ਮਨ ਅਨੇ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਯ ਪਰੋਵੀ ਵੀਖਾ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਯੇ ਗੁਰੁਨੀ ਕ੍ਰਪਾਥੀ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਔਯਯੀ ਵੀਖੀ ਏ ॥੮॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਟਕਤਾ ਆਟਕਤਾ ਏ ਤਾਰੀ ਸ਼ਰਯ ਆਵੀ ਪਯੋ ਏ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਨਾਨਕਨੀ ਆ ਵਿਨੰਤੀ ਏ ਤੇ ਮਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਆਕ੍ਰਿਤਮਾਂ ਯੋਤੀ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਯਾਰੀ ਏਸ ਤਾਰਾ ਨਾਮਨੁ ਏਨ ਮਾਂਗੇ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਏਰਿ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੀਨੇ ਤਾਰੇ ਨਾਮ ਆਪੀ ਏ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਸਾਧੁ ਯਨੀਨਾ ਪਗਨੀ ਖੂਯ ਮਾਂਗੁ ਏ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ॥

ਏ ਪਰਬ੍ਰਹਮ! ਮਾਰੀ ਏਯਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਏ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਏ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਓ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਏ ਏਰ ਕ੍ਰਪਾ ਤਨੇ ਯ ਸਮਰਯਾ ਕਰੇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਕਮਯ ਯੇਵਾ ਸੁੰਦਰ ਯਰਯੀ ਸਾਥੇ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਾਗੀ ਰਏ

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਅਨੇ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਆਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤੀ ਰਏ

ਏਕ ਉਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੁ ਨਾਮ ਯ ਏਕ ਯ ਮਾਰੀ ਸਠਾਰੀ ਏ ਅਨੇ ਮਾਰੀ ਆਸ਼ਾਰੀ ਏ

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਠ ਨਾਮ ਮਾਂਗੇ ਏ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਮਠੇਰਯਾਨੀ ਨਜਰਥੀ ਮੋਟੁੰ ਸੁਖ ਘੀਞੁੰ ਕੀਓ ਞ ਨਥੀ

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਕੀਓ ਵਿਰਵਾ ਮਨੁਖਯੇ ਞ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਨਾਮਨੀ ਸਵਾਦ ਯਾਘਵਾ ਮਯੇ ਏ

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਯੇਮਯੇ ਨਾਮ ਰਸਨੀ ਸਵਾਦ ਯਾਘਯੋ ਏ ਤੇ ਮਨੁਖ ਮਾਯਾ ਤਰਝਥੀ ਸੰਤੁਏ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਤੇ ਪੂਰ੍ਣ ਮਨੁਖ ਘਨੀ ਗਯੋ ਏ ਝਯਾਰੇਯ ਮਾਯਾ ਨਾ ਝਯਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਮਾਂ ਤੇ ਭਟਕਤੀ ਨਥੀ

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਨਾ ਸਵਾਦ ਨੀ ਮੀਞ ਮਾਂ ਸਰਾਘੋਰ ਰਠੇ ਏ

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਾਧੁ-ਸੰਤੀ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਠੀਨੇ ਤੇਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਪ੍ਰਾਸ ਕਰਵਾਨੀ ਓਝਯਾ ਪੇਦਾ ਥਓ ਗਓ ਏ

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਅਨੇ ਘਥਾਂ ਞ ਆਸ਼ਰਾ ਓਡੀਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਸ਼ਰਝਮਾਂ ਪਡੇਯੋ ਰਠੇ ਏ

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਤੇਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਓ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਙਰ ਝਯਾ ਤੇਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨੀ ਸਾਥੇਨੀ ਯਗਨ ਯਾਗੀ ਰਠੇ ਏ

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਤੇ ਘੂਘ ਞ ਭਾਯਯਸ਼ਾਯੀ ਥਓ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਸਮਰਝ ਕਰਤੀ ਰਠੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਨਾਮਮਾਂ ਰੰਗਾਓਨੇ ਰਠੇਵਾਮਾਂ ਸੁਖ ਏ ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕਨਾ ਮਨਨੀ ਘਥੀ ਓਝਯਾਘੋ ਪੂਰ੍ਣ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਯਯਾਰੇ ਸੇਵਕ ਪੋਤਾਨਾ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇਥੀ ਓਤਮ ਸ਼ਿਝਝਾ ਪ੍ਰਾਸ ਕਰੇ ਏ. ਮਾਯਾ ਨੀ ਢੋਡ ਸਮਾਸ ਥਓ ਯਾਯ ਏ

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪੋਤਾਨਾ ਆਵਾ ਸੇਵਕ ਓਪਰ ਮਠੇਰਯਾਨੀ ਕਰੇ ਏ

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਅਨੇ ਸੇਵਕ ਨੇ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਘੇ ਏ

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਸੇਵਕની ਮਾਯਾਨੀ ਜੰਗਲ ਤੋਡੀਨੇ ਮੁਕਤ ਕਰੀ ਦੇ ਏ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਤੇਨਾ ਜੰਮ ਮਰਝਨਾ ਧਕ ਨਾ ਦੁਖ ਐਕਦਮ ਘਤਮ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਸੇਵਕ ਨੀ ਈਝਾ ਅਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਸਫਲ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ਤੇਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜ ਘਖੀ ਜਾਯਾਐ ਵਧਾਪਕ ਥਏਕੀ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਅੰਗੇਅੰਗਮਾਂ ਏਯਾਏ ਏ

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜੇ ਮਾਕਿਕਨੀ ਤੇ ਸੇਵਕ ਘਨੇ ਏ ਤੇ ਮਾਕਿਕ ਤੇਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਲੇਯਵੀ ਦੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਲਕਿਤ ਕਰੀਨੇ ਨਾਮਮਾਂ ਸਿਥਰ ਰਏ ਏ ॥੩॥

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਮਨੁਖਘਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਲੂਕੀ ਸਕੇ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਮਏਨਤਨੇ ਵਧਰਥ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਜਵਾ ਦੇ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਮਨੁਖਘਨੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਲੂਕੀ ਸਕੇ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਮਏਨਤਨੇ ਵਧਰਥ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਜਵਾ ਦੇ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਲੂਕੀ ਜਾਏ ਤੇਏ ਘਖੁ ਜ ਆਖੁ ਏ ਜੇ ਜ਼ੁਵੀਨੇ ਝਿਏਗੀ ਨੀ ਆਸ਼ਰੀ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਕਾਰਝ ਤੇ ਵਿਰਥਾ ਮਨੁਖਘਨੇ ਜ ਗੁਰੂ ਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਠੇ ਏ

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਤੇ ਅਕਾਥ ਪੁਰਘ ਤੇਵੀ ਰੀਤੇ ਵੀਸਰੀ ਜਾਏ ਜੇ ਮਾਯਾਨਾ ਝੇਰਥੀ ਘਯਾਵੇ ਏ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਅਨੇ ਤੇਟਥਾਏ ਜੰਮੀਥੀ ਵਿਝੋਗੀ ਥਏਕਾ ਜ਼ੁਵਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਜੋਡੀ ਦੇ ਏ

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਜੇ ਸੇਵਕੀ ਪੂਰ੍ਣ ਗੁਰੂ ਨੀ ਆ ਵਾਤ ਸਮਝਾਏ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇਮਝੇ ਪੋਤਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਝਾ ਕਰੂੰ ਏ ॥੪॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਏ ਸਯਯਨੋ! ਏ ਸੰਤ ਜਨੋ! ਆ ਕਾਮ ਕਰੋ

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਯਾਕੀ ਯਥਾ ਜ ਪ੍ਰਯਾਸ ਓਡੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪੋ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਸਦਾਯ ਸਮਰਝਾ ਕਰੋ ਅਨੇ ਸਮਰਝਾ ਕਰੀਨੇ ਸੁਖ ਛਾਂਸਕ ਕਰੋ

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਨਾਮ ਪੋਤੇ ਜਪੋ ਅਨੇ ਯੀਯਾ ਕੋਕੋ ਪਾਸੇ ਪਝਾ ਜਪਾਵੋ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਭਕਿਤਮਾਂ ਸਨੇਛ ਕਗਾਡੀਨੇ ਆ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤਰੀ ਸਕਾਯ ਏ

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਭਕਿਤ ਵਿਨਾ ਆ ਸ਼ਰੀਰ ਕੋਠ ਜ ਕਾਮਨੂੰ ਨਥੀ

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮਨੋ ਯਾਪ ਕਰਵਾਥੀ ਕਲਿਆਝਾ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਸੁਖ ਮਯੇ ਏ

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

ਨਾਮ ਜਪਵਾਥੀ ਵਿਕਾਰੋਮਾਂ ਦੂਯੀ ਜਾਤਾਯੋ ਨੇ ਆਸ਼ਰੋ ਅਨੇ ਠੇਕਾਯੁੰ ਮਯੇ ਏ

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਯਥਾ ਜ ਦੁਃਖੀਨੋ ਨਾਸ ਥਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਐਟਕੇ ਏ ਨਾਨਕ! ਨਾਮਨੋ ਯਾਪ ਕਰ ਨਾਮ ਜ ਗੁਯੀਨੋ ਯਯਾਨੋ ਏ ॥੫॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਯੇਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੇਦਾ ਥਠ ਜਾਯ ਏ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਪ੍ਰੇਮਨੋ ਸਵਾਏ ਅਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੇਦਾ ਥਠ ਜਾਯ ਏ

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਤੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਅਨੇ ਤਨਮਾਂ ਐਕ ਜ ਈਝਾ ਰਏ ਏ

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਮਨੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਏਨ ਮਯੀ ਜਾਯ ਆਂਯੀਥੀ ਗੁਰੁਨਾ ਏਰ੍ਯਨ ਕਰੀਨੇ ਤੇਨੇ ਸੁਖ ਮਯੇ ਏ

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਗੁਰੁਨਾ ਚਰਝਾ ਧੀਠਨੇ ਤੇਮਨੂੰ ਮਨ ਯੀਥੀ ਓਠੇ ਏ

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਕਤੀਨਾ ਮਨ ਅਨੇ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਵਿਥਰ ਥਓ ਯਯ ਓ

ਬਿਰਲਾ ਕੇਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਪਯਾ ਕੋਓ ਵਿਰਥਾ ਭਾਗਯਸ਼ਾਯੀਨੇ ਤੇਨੀ ਸੰਗਤਿ ਨਸੀਯ ਮਾਂ ਮਯੇ ਓ

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੂ! ਮਛੇਰ ਕਰੀਨੇ ਐਕ ਨਾਮ ਅਮਨੇ ਆਪੀ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਯੇਥੀ ਕਰੀਨੇ ਗੁਰੁਨੀ ਕ੍ਰਪਾਥੀ ਤਾਰੰ ਨਾਮ ਯ ਸ਼ਕੀਯੇ

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾਰੀ ਮਛਿਮਾਨੁੰ ਵਰ੍ਯਨ ਨ ਕਰੀ ਸ਼ਕਾਯ

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਥੀ ਯਯਾਯੇ ਮੋਯੁਏ ਓ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਓ ਯਕਸ਼ਯ ਫਾਰ ਪ੍ਰਭੂ! ਓ ਗਰੀਯੋ ਪਰ ਏਯਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ!

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਓ ਭਕਤਿਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਵਾਵਾਯਾ! ਓ ਸਦਾ ਏਯਾ ਨ ਖਰ!

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਰੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓ ਅਨਾਥਨਾ ਨਾਥ! ਓ ਗੋਵਿੰਦ! ਓ ਗੋਪਾਲ!

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਓ ਯਥਾਂ ਸ਼ਰੀਰੋਨੁੰ ਪਾਲਨ ਪੋਥਯਾ ਕਰਵਾ ਵਾਯਾ!

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

ਓ ਯਥਾਨਾਂ ਆਦਿ ਅਨੇ ਯਥਾਮਾਂ ਵ੍ਯਾਪਕ ਪ੍ਰਭੂ! ਓ ਯਗਤਨਾ ਮੂਯ! ਓ ਕਰਤਾਰ!

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਓ ਭਕਤੀਨੀ ਯਿਏਗੀ ਨਾ ਆਸ਼ਰਾ!

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਯੇ ਯੇ ਮਨੁਯ ਭਕਤਿਭਾਵਥੀ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨਮਾਂ ਤਾਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਵਿਥਰ ਕਰੇ ਓ ਅਨੇ ਤਨੇ ਯਪੇ ਓ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਓ ਯਯ ਓ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ਸੇਵਕਨਾ ਮਨਮਾਂ ਮਨਨੀ ਯਥੀ ਏਯਯਾਯੋ ਪ੍ਰਯਾ ਥਓ ਯਯ ਓ

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

ਅਮੇ ਨੀਯ ਏਯਯੇ ਅਯਾਯਾ ਏਯਯੇ ਅਨੇ ਗੁਯਾ ਫੀਨ ਏਯਯੇ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਵਿਨੰਤੀ ਕਰ ਅਨੇ ਘੋਲ ਛੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ! ਛੇ ਲਗਵਾਨ! ਅਮੇ ਤਾਰੀ ਸ਼ਰਫ਼ ਆਵਿਆ
ਈਐ ॥੭॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

ਤੇਏ ਸਵਰਗ ਅਨੇ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਛਾਸਿਕ ਕਰੀ ਢੀਧੀ ਏ

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ਯੇਏ ਆਂਘ ਨਾ ਪਕਾਰਾ ਯੇਟਵਾ ਸਮਯ ਮਾਟੇ ਪਯਾ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਯਾ ਏ

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁ ਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਮੀਠੀ ਵਾਤੀ ਛੋਯ ਏ ਤੇਨੇ ਅਨੇਕ ਰਾਜਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਅਨੇ
ਮਛਿਮਾ ਮਯੀ ਗਏ ਏ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਤੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁ ਨਾ ਨਾਮ ਨੀ ਕਥਾ ਵਸੀ ਗਏ ਏ

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਤੇਨੇ ਤੀ ਕੇਟਵਾਯ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਲੋਯਨ ਕਪੜਾ ਰਾਗ ਰੰਗ ਛਾਂਸਕ ਥਏ ਗਯਾ

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਐਨੀ ਯੁਝ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਨਾਮਨੀ ਯਾਪ ਛਰ ਸਮਯੇ ਕਰਤੀ ਰਛੇ ਏ

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਤੇਨੁ ਆਯਰਯਾ ਲਕੁੰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਤੇਨੀ ਤੀ ਸ਼ੋਲਾ ਨਿਰਾਯੀ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਤੇ ਧਨਵਾਨ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਪੂਰਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਸੀ ਯਾਯ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਛੇ ਪ੍ਰਲੁ! ਪੋਤਾਨਾ ਸੰਤੀਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਯਯਾ ਆਪੋ

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਸਤ੍ਸੰਗਮਾਂ ਰਛੇਵਾਵਾਯਾਨੇ ਘਖਾਂ ਯ ਸੁਖਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਯੀ ਯਾਯ ਏ ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਕ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਰਛਿਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤ੍ਰਿਗੁਯੀ ਮਾਯਾ ਨੁੰ ਰੂਪ ਪਯਾ ਪੋਤੇ ਯ ਏ ਅਨੇ ਮਾਯਾਨਾ
ਤ੍ਰਯ ਗੁਯੀਥੀ ਪਰ ਪਯਾ ਪੋਤੇ ਯ ਏ ਨਿਰਿਯਾਰ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਸਥਿਰ ਥਯੇਵੀ ਪਯਾ ਤੇ ਯ ਏ

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਛਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਆਯੁੰਯੇ ਯਗਤ ਪ੍ਰਲੁ ਐ ਪੋਤੇ ਰਯੇਕੁੰ ਏ ਅਨੇ ਯਗਤਨਾ ਯੁਵੀ ਮਾਂ ਘੇਸੀ ਨੇ ਪੋਤੇ ਯ
ਪੋਤਾਨੇ ਯਾਛ ਕਰੀ ਰਛੀ ਏ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਜਯਾਰੇ ਜਗਤਨਾ ਜ਼ੁਵੀਨੀ ਕੀਓ ਖਠੇਰੀ ਨਥੀ ਫੇਖਾਤੀ

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੇਤਾ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਪਾਪ ਅਥਵਾ ਪੁਝਯ ਕਯਾ ਜ਼ੁਵਥੀ ਥਓ ਸ਼ਕਤਾ ਭਤਾ?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ਜਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਐ ਪੀਤੇ ਜ ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਸਮਾਧਿ ਕਗਾਡੇਕੀ ਭਤੀ

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕੀਨੀ ਸਾਥੇ ਵੇਰ ਵਿਰੋਧ ਨੀ ਕਮਾਝੀ ਥਤੀ ਭਤੀ

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ਜਯਾਰੇ ਆ ਜਗਤਨਾ ਕੀਓ ਜ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਥੀ ਫੇਖਾਤਾ

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਜਰਾ ਘਟਾਵੀ ਤੇ ਯੁਝੀ ਅਥਵਾ ਚਿੰਤਾ ਕੀਨੇ ਥਤੀ ਭਤੀ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜਯਾਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇਵਯ ਪੀਤੇ ਜ ਪੀਤੇ ਭਤਾ

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਮੋਭ ਝਾਂਥੀ ਭੀਓ ਸ਼ਕੇ ਤ੍ਯਾਰੇ ਖ਼ਮ ਅਨੇ ਲੁਥਾਵਾ ਕੀਨੇ ਥਤਾ ਭਤਾ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਜਗਤਰੂਪੀ ਪੀਤਾਨੀ ਯੇਥ ਪ੍ਰਭੂਐ ਸਵਯੰ ਘਨਾਯੀ ਓ

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਤੇਨਾ ਵਿਨਾ ਆ ਯੇਥ ਨੇ ਘਨਾਵਵਾ ਵਾਯੀ ਘੀਯੀ ਕੀਓ ਜ ਨਥੀ ॥੧॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਮਾਲਿਕ ਮਾਤ੍ਰ ਭਤਾ

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕਭੀ, ਕੀਨੇ ਘੰਘਨਮਾਂ ਫ਼ਸਾਏਕੀ ਅਨੇ ਕੀਨੇ ਮੁਕਤ ਸਮਝਵੀ ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜਯਾਰੇ ਅਗਞਿਤ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭੂ ਐਕ ਸਵਯੰ ਜ ਭਤੀ

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕਭੀ ਨਰਕੀ ਅਨੇ ਸਵਰਗੀਮਾਂ ਆਵਵਾਵਾਯਾ ਕਯਾ ਜ਼ੁਵੀ ਭਤਾ

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਯਾਰੇ ਸੁਖ ਸਵਲਾਵਵਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਨਿਗੁੰਝਾ ਭੁਟਾ

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਯਾਰੇ ਕਠੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਟਾ ਯੁਵੀ ਅਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਟੀ ਮਾਯਾ?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਸਵਯੰ ਪੋਤਾਨੀ ਜਯੋਤ ਜਗਾਵੀਨੇ ਯੇਠਾ ਭੁਟਾ

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਯਾਰੇ ਕੋਝਾ ਨੀਠਰ ਭੁਟੁੰ ਨੇ ਕੋਝਾ ਕੋਨਾਥੀ ਠਰੁੰ ਭੁਟੁੰ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਏ ਪੋਤੇ ਜ ਪੋਤਾਨੀ ਜ ਰਮਤਮਾਂ ਯੇਠਾਡੀ ਓ

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਅਨੰਤ ਪੂਰਵ ਅਗਮ ਅਨੇ ਅਗਭਿੱਤ ਓ. ॥2॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਯਾਰੇ ਅਕਾਯ ਪੂਰਵ ਪੋਤਾਨੀ ਮਸਤੀਮਾਂ ਪੋਤਾਨਾ ਸਵਰੁਪਮਾਂ ਜ ਟਕੀਨੇ ਯੇਠਾ ਭੁਟਾ

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਯਾਰੇ ਕਠੋ ਜਨਮੁੰ ਅਨੇ ਮਰੁੰ ਅਨੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੇਠੁੰ ਭੁਟੁੰ

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਯਾਰੇ ਕਰਨਾਰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਪੋਤੇ ਜ ਭੁਟਾ

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਯਾਰੇ ਕਠੋ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀ ਠਰ ਕੋਨੇ ਥਾਗੀ ਸ਼ਕੇ ਓ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥

ਯਾਰੇ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਯ ਅਨੇ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਵਯੰ ਪੋਤੇ ਜ ਭੁਟਾ

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛਤ ਲੇਖਾ ॥

ਯਾਰੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕੋਨੇ ਥੇਯਨੀ ਡਿਸਾਯ ਪ੍ਰਓ ਸ਼ਕਤਾ ਭੁਟਾ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

ਯਾਰੇ ਮਾਲਿਕ ਮਾਯਾ ਰਭਿਤ ਅਥਾਗ ਅਗੋਚਰ ਸਵਯੰ ਜ ਭੁਟਾ

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

ਤੀ ਕੋਝਾ ਮਾਯਾਨਾ ਘੰਘਨੀਮਾਂਥੀ ਮੁਕਤ ਭੁਟੁੰ ਅਨੇ ਕੋਝਾ ਮਾਯਾਨਾ ਘੰਘਨਮਾਂ ਘੰਘਾਯੇਕੁੰ ਭੁਟੁੰ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਏ ਆਸ਼ਚਰਯਜਨਕਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਪੋਤਾਨਾ ਜੇਵੀ ਓ

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਭੇ ਨਾਨਕ ਪੋਤਾਨੀ ਆਕਾਰ ਏਨੇ ਸਵਯੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰੀਓ ਏ. ॥੩॥

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਯੇ ਅਵਸਥਾਮਾਂ ਭੁਵੀਨਾ ਮਾਭਿਕ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਸਵਯੰ ਯ ਭੁਵਾ

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਤੇ ਮੇਭ ਵਿਨਾਨਾ ਭੁਵਾ ਤੀ ਕਭੀ ਏਨੇ ਕਯੀ ਮੇਭ ਧੀਵਾਨੀ ਭੁਵੀ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਯ੍ਯਾਂ ਨਿਰਮੋਭੀ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਏਨੇ ਨਿਰਵਾਯੁ ਪੁਰਖੁ ਯ ਭੁਵਾ

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਅਭੰਕਾਰ ਏਨੇ ਖਮੰਡ ਕੀਨੇ ਥਵਾਨਾ ਭੁਵਾ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਯ੍ਯਾਂ ਕੇਵਯ ਯਗਤਨਾ ਮਭਿਕ ਪੁਰਖੁਨੁ ਯ ਸਵਰੂਪ ਭੁਵੁੰ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰੁ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਤ੍ਯਾਂ ਕਭੀ ਯੁਯਾਏ ਏਨੇ ਕਪਟ ਕੀਨੇ ਥਾਗੀ ਸ਼ਕਤਾ ਭੁਵਾ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਯਯਾਰੇ ਯਯੋਤਿਰੂਪ ਪੁਰਖੁ ਪੀਤੇ ਯ ਯਯੋਤਿਮਾਂ ਵੀਨ ਭੁਵਾ

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕੀਨੇ ਮਾਯਾਨੀ ਲੂਯ ਥਾਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭੁਵੀ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨਾਰ ਯੁਏ ਯ ਘੁੰ ਕਰਵਾਵਾਯੀ ਏਨੇ ਭੁਵੀ ਪਾਸੇ ਕਰਾਵਨਾਰ ਏ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਭੇ ਨਾਨਕ! ਕਰਨਾਰਨੀ ਅੰਢਾਯੀ ਥਾਗੀ ਸ਼ਕਾਤੀ ਨਥੀ. ॥੪॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਯਯਾਰੇ ਪੁਰਖੁਏ ਪੀਤਾਨੀ ਸੀਭਾ ਪੀਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਯ ਘਨਾਵੀ ਏ

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਤੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਭਾਏ ਕੀਯੁ ਭੁਵਾ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਯਯਾਰੇ ਅਕਾਯ ਪੂਰਵਯ ਸਵਯੰ ਯ ਘਥੀ ਤਾਕਾਤੀਮਾਂ ਸਮਯਏ ਭੁਵਾ

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕ੍ਯਾਂ ਕੀਏ ਵੇਏ ਏਨੇ ਕੁਰਾਨੀ ਨੁੰ ਵਿਯਾਰਤਾ ਭੁਵਾ

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੰ ਯ ਪੋਤਾਨੇ ਯੁਫਮਾਂ ਟਕਾਵੀਨੇ ਯੇਠਾ ਫਤਾ

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਯਾਰੇ ਸੁਕਨ ਅਨੇ ਅਪਸੁਕਨ ਵਿਖੇ ਤੀਯਾ ਵਿਧਾਰਤੁੰ ਫਤੁੰ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਯਾਰੇ ਯੇ ਸੁਖੰ ਉਯ ਆਸਾਨ ਆਪੀਨੇ ਰਫੇ ਓ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਯਾਰੇ ਤਠੋ ਮਕਿਤ ਤੀਯਾ ਫਤੁੰ ਅਨੇ ਸੇਵਤ ਤੀਯਾ ਫਤੁੰ

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਯੁਠੋ ਤਾਰੀ ਗਤਿ ਸ਼ੋਖਤਾ ਫੇਰਾਨ ਥਫ ਨੇ ਆਸ਼ਚਰਯਕਿਤ ਥਫ ਰਫਾ ਓ

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਫੇ ਓ ਤੁੰ ਪੋਤਾਨੀ ਗਤਿ ਸੁਖੰ ਯ ਯਾਯੋ ਓ. ॥5॥

ਜਹ ਅਫਲ ਅਫੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਯੇ ਅਯਯ ਅਓਫ ਅਯੇਫ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਟਕੀ ਰਫਾ ਓ

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਯਾਂ ਤੀਯਨੇ ਮਾਯਾ ਸੁਖੰ ਸ਼ਕੇ ਓ

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੰ ਪੋਤਾਨੇ ਯ ਨਮਸਕਾਰ ਤਰੇ ਓ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਮਾਯਾਨਾ ਤ੍ਰਯਾ ਗੁਯੋਨੀ ਯੇਨਾ ਪਰ ਤੀਯ ਅਸਰ ਥਤੀ ਨਥੀ

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੰ ਪੋਤੇ ਯੇਤ ਯ ਫਤਾ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਯਾਰੇ ਤੀਯਾ ਯੇਫਿਤਰ ਫਤੁੰ ਅਨੇ ਤੀਯੇ ਤੀਯ ਯਿਤਾ ਥਤੀ ਫਤੀ

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਯਾਰੇ ਸੁਖੰ ਪੋਤਾਨੇ ਯ ਤਫੇਵਾਵਾਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤੇ ਯ ਫਤਾ

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਯਾਰੇ ਤੀਯਾ ਯੋਯਤੁੰ ਫਤੁੰ ਅਨੇ ਤੀਯਾ ਸਾਂਯਯਵਾਵਾਯੁੰ ਫਤੁੰ,

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਯਫੁੰ ਉਯਾ ਨੇ ਅਗਯਿਤ ਓ

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

ਫੇ ਨਾਨਕ ਪੋਤਾਨਾ ਸੁਖੀ ਸਵਯੰ ਪੋਤੇ ਜ ਪਛੋਯਵਾਵਾਯਾ ਏ. ॥6॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਜਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂਏ ਸਵਯੰ ਜਗਤਨਾ ਯੋਥਨੀ ਰਯਨਾ ਕਰੀ ਏ

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਨੇ ਮਾਯਾਨਾ ਤ੍ਰਯ ਗੁਯੋਨੇ ਆਧੀਨ ਵਿਸ਼ਨੇ ਯਨਾਯੁੰ

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਆ ਵਾਤ ਯੁਯ ਯਾਥੀ ਫੁਟੀ ਤੇ ਆ ਪਾਪ ਏ ਅਨੇ ਆ ਪੁਯਯ ਏ

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ਤ੍ਯਾਰੇ ਕੋਓ ਜੁਯੋ ਨਰਕੋਨਾ ਭੋਗੀ ਅਨੇ ਕੋਓ ਸ੍ਵਰਗੀ ਏਠਾਵਾਯਾ ਯਨ੍ਯਾ

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਘਰਨਾ ਖੰਘਾ, ਮਾਯਾਨਾ ਯੰਘਨ

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਮਨਮਾਂ ਮੋਓ ਅਨੇ ਅਠੰਕਾਰਨੋ ਭਾਰ

ਦੁਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ੲ੨ ਸੁਖ ਫੁਯ ਮਨ ਅਪਮਾਨ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਜਾਨ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੋਨੁ ਵਯੰਨ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਯੁੰ

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਨਾਟਕ ਰਯੀਨੇ ਸਵਯੰ ਜੋਓ ਰਘੋ ਏ

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ਫੇ ਨਾਨਕ! ਜਯਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆ ਰਮਤਨੇ ਸਮੇਟੇ ਏ ਤ੍ਯਾਰੇ ਏਕਯੇ ਸਵਯੰ ਪੋਤੇ ਜ ਖਏ ਜਾਯ ਏ. ॥7॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਯਾਂ ਅਫ੍ਰਯ ਪ੍ਰਭੂ ਏ ਤ੍ਯਾਂ ਏਨਾ ਭਕਤ ਏ ਜਯਾਂ ਭਕਤ ਏ ਤ੍ਯਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਏ

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਯਥੀ ਜਯਾਯੇ ਸੰਤੀਨੀ ਮਛਿਮਾ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸ਼ਨੇ ਆਧੀਨ ਯਨਾਯੀ ਰਘਾ ਏ

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਯੰਨੇ ਪਛੋਨਾ ਮਛਿਕ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਜ ਏ

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੋਤਾਨੀ ਸੋਭਾ ਸਵਯੰ ਜ ਜਾਯੋਏ

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਯੰ ਯ ਰਮਤ ਰਮੀ ਰਹਾਏ ਅਨੇ ਸੁਖਯੰ ਯ ਐਨੋ ਆਨੰਦ ਕਠ ਰਹਾ ਏ

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਯੰ ਯ ਰਸੀਨੇ ਭੋਗਵਨਾਰ ਨੇ ਸੁਖਯੰ ਯ ਨਿਰੋਪ ਏ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਯੇਨੇ ਐ ਪਸੰਦ ਕਰੇ ਏ ਏਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਨਾਮਮਾਂ ਯੋਡੀ ਏ ਏ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਅਨੇ ਯੇਨੇ ਈਏ ਏਨੇ ਮਾਯਾਨੀ ਰਮਤਮਾਂ ਰਮਾਡੇ ਏ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ ॥

ਏ ਅਗਭਿਤ ਅਥਾਗ ਅਨੰਤ ਅਤੁਲ੍ਯ

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਨਾਨਕ ਕਠੇ ਏ ਯੇਮ ਤੁੰ ਘੋਠਾਵੇ ਏ ਤੇਮ ਤਾਰਾ ਏਸ ਘੋਠੇ ਏ. ॥8॥॥21॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੁ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਏ ਯੋਯਯੰਤੁਘੋਨਾ ਪਾਠਨਠਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁੰ ਸੁਖਯੰ ਯ ਘਠੇ ਸਰਵਘਾਪਕ ਏ

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਯੰ ਯ ਸਰਵਘਾਪਕ ਏ ਏਨਾ ਸਿਵਾਯ ਘੀਯੁੰ ਕਾਂਠ ਯੋਵਾਮਾਂ ਆਘੁੰ ਨਥੀ.

॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਏਦੀ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਯੰ ਯ ਘੋਠੀ ਰਹਾ ਏ ਨੇ ਸੁਖਯੰ ਯ ਸਾਂਘਯੀ ਰਹਾ ਏ

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਸੁਖਯੰ ਘੇਕ ਯ ਏ ਅਨੇ ਸੁਖਯੰ ਵਿਸਤਾਰ ਪਯ ਏ

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਯਯਾਰੇ ਏਨੇ ਗਮੇ ਯਾਰੇ ਐ ਸ੍ਰਿਏਨੁੰ ਸ੍ਰਿਯੰ ਕਰੇ

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਯਯਾਰੇ ਏਨੇ ਗਮੇ ਯਾਰੇ ਐ ਏਨੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਸਮਾਵੀ ਪਯ ਕੇ ਏ

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਰਾਥੀ ਅਠਗ ਕਾਂਠ ਨਥੀ

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ ॥

ਤਾਰਾ ਫੇਰਾਮਾਂ ਜ ਤੇ ਆਪਾ ਜਗਤਨੇ ਪਰੋਵ੍ਹੰ ਓ

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਯੇਨੇ ਪ੍ਰਭੁਏ ਸਵਯੰ ਸਮਝਯਾ ਆਪੀ ਓ

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਤੇ ਜ ਮਾਝਾਸ ਸਵਯੰਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਮਾਂ ਸਮਾਵੀ ਕੇ ਓ

ਸੇ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਏ ਮਾਝਾਸ ਘਖਾਨੀ ਤਰਫ਼ ਏਕ ਜ ਨਜਰ ਥੀ ਜੋਵੇ ਓ ਅਨੇ ਏਨੇ ਸਨਾਤਨ ਸਤ੍ਯਨੀ ਘਘਰ ਪਡੇ ਓ

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ੴ ਨਾਨਕ! ਏ ਆਪਾ ਜਗਤਨੇ ਜੁਤਵਾਵਾਯੋ ਓ. ॥1॥

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਘਖਾ ਜੁਵਜੰਤੂਯੋ ਏ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਵਸਮਾਂ ਓ

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਏ ਗਰੀਘੋ ਪਰ ਏਯਾ ਕਰਨਾਰਾ ਅਨੇ ਅਨਾਥੀਨਾ ਮਾਲਿਕ ਓ

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਰਖਾ ਕਰੇ ਓ ਏਨੇ ਕੀਠ ਮਾਰੀ ਸ਼ਕਤੁੰ ਨਥੀ

ਸੇ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਮਰੇਘੀ ਤੀ ਏ ਜੁਵ ਓ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਲੁਥਾਵੀ ਏ ਓ

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਓਡੀਨੇ ਕੀਠ ਘੀਯੇ ਕ੍ਯਾਂ ਜਾਯ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਘਖਾ ਜੁਵੀਨਾ ਮਾਥਾ ਪਰ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਜ ਓ ਜੇ ਮਾਯਾਨਾ ਪ੍ਰਥਾਵਥੀ ਉਪਰ ਓ

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ਯੇਨਾ ਵਸਮਾਂ ਘਖਾਨਾ ਜੁਵਨਨੁੰ ਰਫ਼ਸ੍ਯ ਓ

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਅੰਦਰ ਘਛਾਰ ਘਥੇ ਸਾਥੇ ਜ ਸਮਯੋ

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਯੇ ਗੁਣੀਨੋ ਘਯਾਨੋ ਅਗਙਿਤ ਅਪਾਰ ਓ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਏਸ ਨਾਨਕ ਫੁੰਮੇਸ਼ਾ ਏਨਾ ਪਰ ਵਾਰੀ ਜਾਯ ਓ. ॥2॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਦੁਖਾਯੁਨਾ ਘਰਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਏ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਨੇ ਘਖਾ ਭੁਵੀ ਪਾਰ ਝੁਪਾ ਕਰੇ ਏ

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਤਾਨੀ ਘੇਲ ਸੁਵਯੰ ਝ ਭਾਏ ਏ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ਘਖਾਨਾ ਏਲਨੁੰ ਭਾਏਨਾਰ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਏ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਭੁਵੀਨੁੰ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਥੀ ਪੀਥਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ਏ ਏ ਭੁਵੀਨੁੰ ਅਏਏਸਯੋਨ ਕਰੁੰ ਏ ਅਏ ਪ੍ਰਭੁਨੁੰ ਝ ਸੁਮਰਯਾ ਕਰੇ ਏ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਏਨਾ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਾਯ ਏ ਅਨੇ ਸਾਥੇ ਮੇਯਵੀ ਕੇ ਏ

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਏਨਾ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਾਯ ਏ ਅਏ ਲਕੁਤ ਅਨਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਏਨੇ ਲਕੁਤਿ ਕਰੁੰ ਕਰੇ ਏ

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸੁਆਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਏ ਮਾਯਾਸੇ ਮਨਮਾਂ ਸ਼ੁਦੁ ਖਾਰਯਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਮਾਨੀ ਕੀਖਾ ਏ

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਅਨੇ ਅੇਕ ਕਰਨਾਰਨੇ ਅਯਯਾ ਕੀਖਾ ਏ. ॥੩॥

ਜਨੁ ਲਾਰਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ਏ ਸੇਵਕ ਅੇਕ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਮਾਂ ਟਕੀ ਰਘੀ ਏ

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ਅਨੇ ਆਸ਼ਾ ਕੁਯਾਰੇਯ ਘਾਕੀ ਝਤੀ ਨਥੀ

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇਵਕਨੇ ਅੇਵੁੰ ਕਾਯੇ ਏ ਏ ਅਏ ਘਖਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਏ

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਆਸ਼ਾ ਸਮਭੁਨੇ ਅਨੇ ਉੰਯੋ ਏਰਝਝੋ ਮਯੀ ਝਾਯ ਏ

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਨਾਥੀ ਮੀਟੋ ਅਨੇ ਕੀਓ ਵਿਯਾਰ ਨਥੀ ਸੁਝਤੀ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਯੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਸੇ ਏ

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

ਮਾਯਾਨਾ ਅੰਬਨ ਤੋਡੀ ਏ ਨਿਰੋਰ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

ਦਰੋਕ ਫਿਵਸੇ ਏ ਸਤਗੁਰੁਨਾ ਧਰਯੋਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਏ

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਏ ਮਾਯਾਸ ਆ ਵੀਕਮਾਂ ਪਯਾ ਸੁਯੀ ਅਨੇ ਪਰਵੀਕਮਾਂ ਪਯਾ ਸੁਯੀ ਰਛੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂ ਏ ਏਮਨੇ ਸਵਯੰ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਮੇਯਵੀ ਵੀਖਾ ਏ. ॥4॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਸਤਸੰਗਮਾਂ ਸੰਤੀ ਨੇ ਮਯੀਨੇ ਆਨੰਦ ਕਰੋ

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਛਿਮਾਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਯੋ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾਮਨਾ ਰਛਸਯਨੋ ਵਿਯਾਰ ਕਰੋ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਅਨੇ ਆ ਦੁਰ੍ਵਲ ਸ਼ਰੀਰਨੋ ਘਯਾਵ ਕਰੋ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਅਨੰਤ ਪੂਰ੍ਵਜਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾਯੋ ਯੇ ਅਮਰ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਵਯਨ ਏ

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਯੁਵਨੇ ਵਿਕਾਰੋਥੀ ਘਯਾਵਵਾਨੋ ਆ ਯ ਉਪਾਯ ਏ

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠਯ ਪ੍ਰਛਰਪੋਤਾਨਾ ਸਾਥੇ ਯੁਯੋ

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਅਜ਼ਾਨਤਾ ਦੂਰ ਥਏ ਯਯੋ ਅਨੇ ਮਾਯਾਨੁ ਅੰਬਾਰਨੁ ਨਾਸ਼ ਪਾਮਸ਼ੋ

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁਨੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਾਂਘਯੀ ਛੁਛਯਮਾਂ ਵਸਾਵੋ

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਆਥੀ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਮਨਥੀ ਘਾਰੇਵੀ ਘਥੀ ਈਯਯਾਯੋ ਪੁਰੀ ਥਯੋ. ॥5॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਆ ਵੀਕ ਅਨੇ ਪਰਵੀਕ ਘੰਨੇਨੇ ਸੁਖਾਰੀ ਵੀ

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾਮ ਅੰਦਰ ਛੁਦਯਮਾਂ ਟਕਾਵੀ ਰਾਘੋ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਪੂਰ੍ਯ ਗੁਰੁਨੀ ਆਪੇਵੀ ਸਿਖਾ ਪਯ ਪੂਰ੍ਯ ਭੀਠ ਏ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸਨਾ ਮਨਮਾਂ ਏ ਸਿਖਾ ਵਸੇ ਏ ਏਨੇ ਸਦਾਸ੍ਥਿਰ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਸਮਯਯ ਆਵੇ ਏ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਮਨ ਅਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਫ਼ਾਰਾ ਧਿਆਨ ਯੋਡੀਨੇ ਨਾਮਨੋ ਯਾਪ ਕਰੋ

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਦੁ:ਖ, ਦੁ:ਖ ਅਨੇ ਮਨਮਾਂਥੀ ਡਰ ਫ਼ਰ ਥਠ ਯਯੇ

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਠੇ ਵਯਾਯਾਰਾ ਯੁਵ! ਸਾਯੋ ਵੇਪਾਰ ਕਰ

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨਾਮ ਰੂਪੀ ਵੇਪਾਰਥੀ ਤਾਰੋ ਸੀਠੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਘਾਰਮਾਂ ਵੇਯਾਠ ਯਯੇ

ਏਕਾ ਟੇਕੁ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਮਨਮਾਂ ਏਕ ਯ ਟੇਕ ਰਾਘੋ ਅਨੰਤ ਪੂਰ੍ਯਯਨੋ ਆਸਰੋ ਰਾਘੋ

ਨਾਨਕੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ਠੇ ਨਾਨਕ! ਯਨਮ ਮਰਯਾਨਾ ਯਕਕਰਮਾਂ ਵਾਰੰਵਾਰ ਨਛਿ ਰੇਠਵੁੰ ਪਠੋ. ॥6॥

ਤਿਸੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂਥੀ ਫ਼ਰ ਡਯਾਂ ਡੀਠ ਯੁਵ ਯਠ ਸ਼ਕੇ?

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

ਯੁਵ ਪਾਵਨਠਾਰ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਸਮਰਯਾਥੀ ਯ ਘਯੇ ਏ,

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲੁ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਘ ਨਿਰਯ ਅਨੰਤ ਪੂਰ੍ਯਯਨੋ ਯਾਪ ਕਰੇ ਏ ਏਨੋ ਡਰ ਫ਼ਰ ਥਠ ਯਾਯ ਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਕ੍ਰਪਾਥੀ ਯ ਪ੍ਰਾਯੀਯੋ ਡਰਥੀ ਮੁਕਿਤ ਪਾਮੇ ਏ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸਨੀ ਰਕ਼ਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਏ ਏਨੇ ਡੀਠ ਦੁ:ਖ ਸਪ੍ਰਸ਼੍ਰਾਨੁੰ ਨਥੀ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥

ਪ੍ਰભੂ ਨਾਮ ਜਪવાથી ਮਨમાં ਸੁਖ ਉਤਪન્ਨ થાય છે

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰભુનામ ਨੂੰ ਸਮਰਪણ કરવાથી ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ થઇ ਜાય છે અને ਅਛੰਡਕਾਰ ਪਛਾ ਦੂਰ ਥਾਏ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਐ ਮਾਝਾਸਨੀ ਕੀਓ ਘਰਾਘਰੀ ਕਰੀ ਸ਼ਕਤੁੰ ਨਥੀ

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

ਐ ਮਾਝਾਸਨਾ ਮਾਥੇ ਸ਼ੁਰਵੀਰ ਸਤਗੁਰੁ ਉਲਾ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਏ ਨਾਨਕ ਐਨਾ ਘਖਾ ਕਾਮ ਪੂਰਾ ਥਏ ਜਾਏ ਏ. ॥7॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਐ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਸਮਝ ਅਯੁਕ ਏ ਜੋਨੀ ਨਜਰਮਾਂਥੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸੇ ਏ

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਐਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮਾਤ੍ਰਥੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਨੋ ਉਦ੍ਧਾਰ ਥਾਏ ਏ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਐ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਕਮਲ ਜੋਵਾ ਸੁੰਦਰ ਧਰਝਾ ਏ

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਐਨੂੰ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਏ ਅਨੇ ਐਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮਨਨੀ ਈਝਾਯੋ ਪੂਰੀ ਕਰਵਾਯਾ ਏ

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਐਨੋ ਐ ਸੇਵਕ ਧਨਯ ਏ ਜੋਨੀ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਥਾਏ ਏ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਐ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਯ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਏ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਐਨਾ ਮਨਮਾਂ ਅਨੇ ਛੁਦਯਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵਸੇ ਏ ਐ ਫੂਲਨੀ ਜੋਮ ਘੀਥੇ ਏ

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ਕਾਯ ਐਨੀ ਨਜ਼ੀਕ ਆਵਤੀ ਨਥੀ

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਐ ਜਨਮ ਮਰਝਾਥੀ ਅਮਰ ਥਏਨੇ ਸਦਾ ਕਾਯਮ ਰਠੇਨਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸੇ ਸਥਾਨ ਮੇਯਵੀ ਥੇ ਏ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸਾਧੁਸੰਗਤਮਾਂ ਰਠੀ ਪ੍ਰਭੂਨੂੰ ਧਿਆਨ ਧਰ. ॥8॥ ॥22॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸ਼્ਲੋਕ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਯੇ ਮਾਝਸਨੇ ਸਤਗੁਰੁਐ ਜ਼ਾਨਰੂਪੀ ਆਂਯਯੁ ਏ ਏਨਾ ਅਜ਼ਾਨਰੂਪੀ ਅੰਧਾਰਾਨੋ ਨਾਸ਼
ਥਯੋ ਏ

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ ਯੇ ਮਾਝਸਨੇ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਜਨੀ ਕ੍ਰੁਪਾਥੀ ਗੁਰੁ ਮਯਯਾ ਏ ਏਨਾ ਮਨਮਾਂ ਜ਼ਾਨੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਥਏ
ਯਾਯ ਏ. ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਅਏਪਦੀ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਯੇ ਮਾਝਸੇ ਗੁਰੁਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਾਂ ਰਠੀਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਜ ਯੋਯਾ ਏ

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਏਨੇ ਪ੍ਰਲੁਨੁ ਨਾਮ ਘਾਨੰ ਥਾਯੁ ਏ

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਯਗਤਨਾ ਘਥਾ ਪਠਾਰਥੋ ਏਨੇ ਏਕ ਯ ਪ੍ਰਲੁਮਾਂ ਥੀਨ ਏਘਾਯ ਏ

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਏ ਪ੍ਰਲੁਥੀ ਯ ਅਨੇਕ ਰੰਗਨਾ ਘੇਥ ਨੀਕਯਤਾ ਯੋਥਾ ਮਯੋ ਏ

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਲੁਨਾਮ ਯਾਯੋ ਨਥ ਘਯਾਨਾਯੋ ਸਮਾਨ ਏ ਅਨੇ ਤੇ ਮਨੁਘ ਮਾਟੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਏ

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ ॥

ਏ ਮਾਝਸ ਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਏ ਨਾਮ ਨੁ ਨਿਵਾਸ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਏ ਮਾਝਸਨੀ ਅੰਦਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿਨੀ ਅਵਸਥਾ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰ੍ਵਿਘਨ ਧਰਯੋਮਾਂ ਘਨੇਥੀ ਰਠੇ ਏ

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਏਕ ਏਵੁ ਏਕ ਰਸ ਰਾਗਰੂਪੀ ਆਨੰਦ ਘਨੇਥੁ ਰਠੇ ਏ ਯੇ ਅਥਯੰਨੀਯ ਏ

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਏ ਆਨੰਦ ਏ ਯ ਮਾਝਸੇ ਯੋਯੋ ਏ ਯੇਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਏਘਾਡੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ ਏ ਮਾਝਸਨੇ ਯ ਏ ਆਨੰਦਨੀ ਸਮਯਯਾ ਪਡੇ ਏ. ॥1॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਏ ਅਨੰਤ ਭਗਵਾਨ ਅੰਦਰ ਅਨੇ ਘਠਾਰ ਏਰੇਕਨਾ ਸ਼ਰੀਰਮਾਂ ਠਾਯਰ ਏ

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਐ ਲਗਵਾਨ ਕਢਾਮਾਂ ਕਢਾਮਾਂ ਵ્યાਪਕ ਰਠੇਵਾ ਏ

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਧਰਤੀ ਆਕਾਸ਼ ਅਨੇ ਪਾਤਾਲਮਾਂ ਏ

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਘਠਾ ਲਵਨੀਮਾਂ ਛਾਯਰ ਏ ਅਨੇ ਘਠਾਨੁੰ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਏ

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਐ ਪਰਮਘ੍ਰਿ ਜੰਗਲਮਾਂ ਘਾਸਮਾਂ ਅਨੇ ਪਰਵਤਮਾਂ ਏ

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਯੇਵਾ ਐ ਡੁਕਮ ਕਰੇ ਏ ਐਵੁੰ ਯ ਯੁਵ ਕਾਮ ਕਰੇ ਏ

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ਤੇ ਪਵਨਮਾਂ, ਪਾਞੀਮਾਂ, ਆਗਮਾਂ ਡੇਵਾਯੇਵ ਏ

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਤੇ ਚਾਰੇ ਘ੍ਰਾਞਾ ਅਨੇ ਏਸੇਯ ਏਸ਼ਾਮਾਂ ਸਮਾਯੇਵੀ ਏ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਕੀਠ ਪਞਾ ਯਯਾਐ ਐ ਪ੍ਰਭੁਥੀ ਅਲਗ ਨਥੀ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ਪਰੰਤੁ ਏ ਨਾਨਕ! ਆ ਨਿਸ਼ਚਯਨੀ ਆਨੰਦ ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪਾਥੀ ਯ ਮਯੇ ਏ. ॥2॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਵੇਏਮਾਂ ਪੁਰਾਞੀਮਾਂ ਅਨੇ ਸ੍ਰੁਤਿਯੀਮਾਂ ਯੁਯੀ

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖਜਜਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਤਾਰਾਯੀਮਾਂ ਯੰਦ੍ਰਮਾ ਅਨੇ ਸੁਰਯਮਾਂ ਪਞਾ ਐ ਐਕ ਯ ਏ

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ਏਰੇਕ ਯੁਵ ਅਨੰਤ ਪੂਰਵਯਨੀ ਯ ਵਾਞੀ ਯੀਵੇ ਏ

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਵਿਧਮਾਨ ਭੀਵਾ ਏਤਾਂ ਪਞਾ ਐ ਆਪਞਾਮਾਂ ਅਡਗ ਯ ਰਠੇ ਏ ਕ੍ਰਯਾਰੇਯ ਡਗਤੀ ਨਥੀ

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਘਠੀ ਤਾਕਾਤੀਨੀ ਰਯਨਾ ਕਰੀ ਐ ਸੰਸਾਰਮਾਂ ਰਮਤ ਰਮ੍ਯਾ ਯ ਕਰੇ ਏ

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲ ॥

ਐਨੀ ਕਿੰਮਤ ਪਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਥੀ ਤੇਮ ਤੇ ਐ ਅਮੁਲ੍ਯਗੁਞੀਵਾਯਾ ਏ

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਯੇ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਜਯੋਤਿ ਯਥੀ ਜਯੋਤਿਅੋਮਾਂ ਸਯਗੀ ਰਛੀ ਏ

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਏ ਮਾਫਿਕ ਓਤਪ੍ਰੋਤ ਥਏਨੇ ਯਥਾਨੇ ਆਸਰੋ ਆਪੀ ਰਘਾ ਏ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਨੀ ਝੁਪਾਥੀ ਖ਼ਮ ਨੋ ਨਾਸ਼ ਥਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਆਵੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਏ ਮਾਝਸੀਨੀ ਅਂਦਰ ਵਸੇਠੋ ਰਛੇ ਏ. ॥3॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤਜਨੋ ਆਯਾ ਯਕਸ਼ਮਾਂਡਮਾਂ ਏਰੇਕ ਜਯਾਏ ਅਕਾਯ ਪੂਰਵਜਨੇ ਜ ਜੋਵੇ ਏ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤਜਨੋਨਾ ਛੁਏਯਮਾਂ ਯਥਾ ਧਰਮਨਾ ਜ ਵਿਯਾਰੋ ਜ ਉਠੇ ਏ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤਜਨੋ ਸਾਰਾ ਵਯਨੋ ਜ ਸਾਂਯਠੇ ਏ

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਅਨੇ ਸਰਵਵਯਾਪਕ ਅਕਾਯ ਪੂਰਵਜ ਸਾਥੇ ਜੋਡਾਏਨੇ ਜ ਰਛੇ ਏ

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਯੇ ਸਾਧੁਏ ਏਨੇ ਜਾਝਯੋ ਏ ਏਨੀ ਰਛੇਝੀ ਕਰਝੀ ਏਵੀ ਜ ਥਾਯ ਏ

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਏ ਸਾਧੁਅੋ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਸਾਯਾ ਵਯਨੋ ਜ ਯੋਠਤਾ ਛੋਏ ਏ

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਅਨੇ ਯੇ ਕਏ ਪਝਾ ਥਾਯ ਏਨੇ ਜ ਸੁਯ ਮਾਨੇ ਏ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਯਥਾ ਕਾਮ ਕਰਨਾਰ ਅਨੇ ਕਰਾਵਨਾਰ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਜ ਜਾਝੋ ਏ

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਅਂਦਰ ਅਨੇ ਯਛਾਰ ਸਾਧੁਜਨੋ ਮਾਟੇ ਏ ਜ ਸਰਵਵਯਾਪਕ ਏ

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਸਰਵਵਯਾਪਕ ਨਾ ਏਰਸ਼ਨ ਕਰੀਨੇ ਆਯੀ ਸ੍ਰਿਛਿ ਮੋਛਿਤ ਥਏ ਜਾਯ ਏ. ॥4॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਸਤਯ ਏ ਅਨੇ ਏਨੇ ਜ ਯਥੁੰ ਯਨਾਵਯੁੰ ਏ ਸਤਯ ਏ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ਆਪਾ ਜਗਤਨੀ ਰਚਨਾ ਐ ਪ੍ਰਲੁਥੀ ਜ ਥਏ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਜੋ ਐਨੀ ਮਰਯੁ ਭੀਠ ਤੋ ਜਗਤ ਨੇ ਵਿਸਤਾਰੀ ਏ ਏ

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਜੋ ਐਨੇ ਗਮੇ ਤੋ ਫ਼ਰੀ ਸਵਯੰ ਜ ਏਕਾਕਾਰ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਐਨੀ ਅਨੇਕ ਟਾਕਾਤੋ ਏ ਅਨੇ ਘਖੀ ਅਵਝੰਨੀਯ ਏ

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜੇਨਾ ਪਾਰ ਐ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਾਯ ਏ ਐਨੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਮੇਯਵੀ ਕੇਏ

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਐ ਪ੍ਰਲੁ ਕੇਟਕਾਥੀ ਨਯੁਕ ਅਨੇ ਕੇਟਕਾਥੀ ਫ਼ੂਰ ਝਯਾਂ ਜਏ ਚਕੇ ਏ

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਕਾਰਯ ਤੇ ਐ ਪ੍ਰਲੁ ਸਰਵਯਾਪਕ ਏ

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਜੇ ਮਾਯਾਸਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਜ ਅੰਦਰ ਉਘ ਅਵਸਥਾਨੀ ਸਮਯ ਆਪੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਐ ਮਨੁਖਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸਰਵਯਾਪਕ ਸਮਯ ਆਪੇ ਏ. ॥5॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਘਖਾ ਜੁਯੋਮਾਂ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਜ ਵਸੀ ਰਘਾ ਏ

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਘਖਾ ਜੁਯੋਨੀ ਆਂਯੋਮਾਂਥੀ ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਜ ਜੋਏ ਰਘਾ ਏ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਜਗਤਨਾ ਤਮਾਮ ਪਏਥੀਓ ਜੇ ਪ੍ਰਲੁਨਾ ਚਰੀਰਮਾਂ ਏ

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਸਰਵਯਾਪਕ ਥਏਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਪੋਤਾਨੀ ਸ਼ੀਲਾ ਸਵਯੰ ਜ ਸਾਂਯਯੀ ਰਘਾ ਏ

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਜੁਯੋਨਾ ਜੰਮ ਅਨੇ ਮਰਯਾਨੀ ਐਕ ਰਮਤ ਪ੍ਰਲੁਐ ਘਨਾਵੀ ਏ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਫ਼ੁਕਮ ਪ੍ਰਮਾਯੋ ਯਾਯਨਾਰ ਮਾਯਾ ਘਨਾਵੀ ਏ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

ਘਖਾਨੀ ਵਯੇ, ਤੇ ਜੋਡਾਯੇਕ ਨਖੀ

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰੈ ॥

ਯੇ ਕਾਂਠਪਯਾ ਕਛੇਕੁੰ ਭੀਠ ਏ ਸਵਯੰ ਕਛੇ ਏ

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਆਯਾ ਪ੍ਰਮਾਯੇ ਯ ਯੁਵ ਯਨ੍ਮੇ ਅਨੇ ਮਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਯਯਾਰੇ ਏਨੀ ਮਰਯੁ ਭੀਠ ਯਾਰੇ ਏਨੇ ਪੋਤਾਨਾਮਾਂ ਸਮਾਵੀ ਕੇ ਏ. ॥6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਯੇ ਕਾਂਠਪਯਾ ਪ੍ਰਲੁ ਤਰਫ਼ਥੀ ਥਾਯ ਏ ਏ ਯੁਵੀ ਮਾਟੇ ਯਰਾਯ ਭੀਕੁੰ ਨਖੀ

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਅਨੇ ਪ੍ਰਲੁ ਵਿਨਾ ਕਛੀ ਕੀਯੇ ਸੁੰ ਕਰੀ ਯਤਾਯੁੰ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਪ੍ਰਲੁ ਸਵਯੰ ਸਾਰਾ ਏ ਅਨੇ ਏਨੁੰ ਕਾਮ ਪਯਾ ਸਾਰੰ ਏ

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਪੋਤਾਨਾ ਫ਼ਿਕਨੀ ਵਾਤ ਪੋਤੇ ਸਵਯੰ ਯ ਯਾਯੇ ਏ

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਏ ਸਵਯੰ ਯ ਸਤਯ ਏ ਯਥੀ ਰਯਨਾ ਯੇ ਏਨਾ ਆਸ਼ਰੇ ਏ ਏ ਸਾਯਾ ਅਸ਼ਿਤਵ ਵਾਯੀ ਏ

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਔਤਪ੍ਰੋਤ ਥਏਨੇ ਏਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਏਨੇ ਮੇਯਵੀ ਕੀਥੀ ਏ

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਲੁ ਤੇਵਾ ਏ ਅਨੇ ਤੇਵਾ ਮੋਟਾ ਏਏ ਵਾਤ ਯ ਅਵਯੰਨੀਯ ਏ

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਯੀਯੁੰ ਕੀਠ ਅਕਗ ਭੀਠ ਤੀ ਸਮਯੁ ਸ਼ਕੇ

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਲੁਨੁੰ ਕਰੇਕੁੰ ਤਮਾਮ ਯੁਵੀਏ ਪੋਤਾਨਾ ਮਾਥੇ ਮਾਨਕੁੰ ਪਤੇ ਏ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

ਪਰੰਤੁ ਛੇ ਨਾਨਕ! ਆ ਔਯਯਾਯਾ ਗੁਰੁਨੀ ਕ੍ਰਪਾਥੀ ਆਵੇ ਏ. ॥7॥

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸ ਪ੍ਰਲੁਨੀ ਸਾਥ ਪਾਮੀ ਕੇ ਏ ਏਨੇ ਸਦਾਯ ਸੁਯੀ ਯ ਭੀਠ ਏ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਏਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਮੇਯਵੀ ਕੇ ਏ

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਏ ਧਨਵਾਨ ਡੁਯਵਾਨ ਅਨੇ ਏਯਯਤਵਾਯੋ ਯਨੇ ਏ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖੁਨਾ ਛੁਦਯਮਾਂ ਯਗਵਾਨ ਵਸੇ ਏ ਏ ਯੁਵਤਾ ਯ ਮੁਕਤ ਥਏ ਯਾਯ ਏ

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਏ ਮਾਯਾਸਨੁੰ ਯਗਤਮਾਂ ਆਵਵੁੰ ਧਨੁ ਧਨੁ ਏ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸਨੀ ਡੁਪਾਥੀ ਆਯਾ ਯਗਤਨੋ ਉਦੁਰ ਥਾਯ ਏ

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਏਵਾ ਮਾਯਾਸਨੋ ਆਵਵਾਨੋ ਏਯ ਯ ਉਦੇਸ਼ਯ ਡੋਏ ਏ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਏਨੀ ਸੰਗਤਿਮਾਂ ਰਫੀਨੇ ਪ੍ਰਯੁਨਾਮ ਯਿਤਮਾਂ ਆਵੇ ਏ

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏ ਮਾਯਾਸ ਸਵਯੰ ਮਾਯਾਥੀ ਮੁਕਤ ਏ ਅਨੇ ਸੰਸਾਰਨੇ ਪਯਾ ਆਯਾਏ ਕਰੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਡੇ ਨਾਨਕ ਆਵਾ ਉਤਮ ਮਾਯਾਸਨੇ ਅਮਾਰਾ ਸਦਾਯ ਪ੍ਰਯਾਮ ਏ. ॥8॥ ॥23॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੁਯੋਕੁ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸੇ ਅਟਯ ਨਾਮਵਾਯਾ ਪ੍ਰਯੁੰਪ੍ਰਯੁੰ ਧੁਯਾਨ ਧਰੁੰ ਏ

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਡੇ ਨਾਨਕ! ਏਨੇ ਏ ਪ੍ਰਯੁੰ ਪ੍ਰਯੁ ਮਯੀ ਗਯਾ ਏ ਤੋ ਏ ਪ੍ਰਯੁੰਪ੍ਰਯੁਨਾ ਗੁਯਾ ਗਾ. ॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਏਪਦੀ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਡੇ ਮਨ ਪੁਰਾ ਸਤਗੁਰੁਨੀ ਸ਼ਿਕੁਸ਼ਾ ਸਾਂਯਯ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਖੇਖੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਯੁਨੇ ਯਥੀ ਯਯਾਏ ਨਯੁਕਥੀ ਯੋਏਨੇ ਯਾਯਾ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਫੇ ਆਠ ਫਰੋਕ ਸ਼ਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਧਾਏ ਕਰ

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਆਈ ਮਾਰਾ ਮਨਮਾਂਥੀ ਧਿਤਾ ਫੂਰ ਥਏ ਯਾਧ

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਫੇ ਮਨ! ਫਰੋਕ ਨਾ ਰਫੇਵਾਵਾਯੀ ਕੁਠਿਕ ਆਸ਼ਾਯੋਨੀ ਕਫੇਰੋਨੇ ਧਾਗੀ ਫੇ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਅਨੇ ਸੰਤਯੋਨੀ ਧਰਯੋਨੀ ਧੂਯ ਮਨਮਾਂ ਮਾਂਗ

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਪੋਤਾਨੋ ਸਵਭਾਵ ਓਡੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਯ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਅਨੇ ਆ ਰੀਠੇ ਵਿਕਾਰੋਨੀ ਆਗਨਾ ਫਰਿਯਾਨੇ ਪਾਰ ਕਰ

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਰੂਪੀ ਧਨਨਾ ਯਯਾਨਾਯੋ ਭਰੀ ਕੇ

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਫੇ ਨਾਨਕ ਪੂਯਾਂ ਸਤਗੁਰੁਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ. ॥1॥

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਅਟਥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿਭਰੁੰ ਯੁਵਨ ਆਤਮਿਕ ਅਠਗਤਾਨੋ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਸ ਥਸ਼ੇ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਫੇ ਆਠ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿਮਾਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਸਮਰਯਾ ਕਰ

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਨਰਕੀ ਨੇ ਫੂਰ ਕਰੀਨੇ ਯੁਵਾਤਮਾਯੋਨੇ ਯਯਾਵੀ ਕੇ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖੀਉ ॥

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਗੁਯ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀ

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਏ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਧਿਆਨ ਧਿਤਮਾਂ ਧਰ

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਯੋਨਾ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਅਨੇ ਏਕ ਯ ਰੂਪ ਓ

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਗਰੀਯੋ ਪਰ ਫਯਾ ਕਰਨਾਰ ਗੋਪਾਲ ਫਾਮੋਫਰ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਐ ਦੁ:ਖੀਨੀ ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾਰ ਏ ਅਨੇ ਸਰਵਕ੍ਰਿਪਾਪਤ ਅਨੇ ਝੁਪਾ ਕਰਨਾਰ ਏ

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਐਨੁੰ ਨਾਮ ਵਾਰੰਵਾਰ ਸਮਰਯਾ ਕਰ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਭੁਵਨੀ ਆਸਰੀ ਆ ਨਾਮ ਯ ਏ. ॥2॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਸਾਧੁ ਅਨੇ ਗੁਰੁਨਾ ਵਧਨ ਸੀਥੀ ਸਾਰੀ ਮਛਿਮਾਨੀ ਵਾਯੀ ਏ

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਆ ਵਾਯ ਅਮੂਲ੍ਯ ਰਤਨ ਏ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥

ਆ ਵਧਨੀਨੇ ਸਾਂਭਯੀਨੇ ਕਮਾਯੀ ਕਰਵਾਥੀ ਉਛਾਰ ਥਾਯ ਏ

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਯੇ ਕਮਾਯ ਏ ਐ ਸਵਯੰ ਤਰੀ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਵੀਕੀਨੇ ਪਯਾ ਤਾਰੇ ਏ

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਐਨੁੰ ਭੁਵਨੁ ਸਝਯ ਥਏ ਯਾਯ ਏ ਅਨੇ ਐਨੀ ਸੰਗ ਪਯਾ ਈਯਯਾਓ ਪੁਰੀ ਕਰਨਾਰ ਭੀਏ ਏ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਯੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪ੍ਰਯੁ ਮਾਟੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੀ ਯਾਯ ਏ

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਯਯਯਯਕਾਰ ਸ਼ਯਨੀ ਗੁੰਯ ਡੰਮੇਸ਼ਾ ਯਾਯਤੀ ਰਏ ਏ

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਯੇਨੇ ਸਾਂਭਯੀਨੇ ਸਫਾਸ੍ਥਿਰ ਪ੍ਰਯੁ ਐਮਨੀ ਅੰਦਰ ਯੁਸ਼ੀ ਰੀਸ਼ਨ ਕਰੇ ਏ

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਗੋਪਾਯ ਪ੍ਰਯੁ ਉਯ ਕਰਮ ਕਰਨਾਰਨਾ ਮਾਥਾ ਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਥਾਯ ਏ

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਆਵਾ ਮਾਯਾਸੀਨੀ ਸਾਥੇ ਯੀਯ ਮਾਯਾਸੀਨੀ ਪਯਾ ਉਛਾਰ ਥਾਯ ਏ. ॥3॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਏ ਪ੍ਰਯੁ! ਆ ਸਾਂਭਯ ਏ ਤੁੰ ਸ਼ਰਯੋ ਆਵੇਵਾਨੀ ਰਕਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਸਮਰਥ ਏ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਏ ਪ੍ਰਯੁ! ਅਮੇ ਤਾਰੀ ਸ਼ਰਯੋ ਆਵ੍ਯਾ ਡਤਾ. ਤੇ ਝੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਪੀਤਾਨੀ ਸਾਥੇ ਅਮਨੇ ਮੇਯਵੀ ਵੀਧਾ

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਛੇ ਅਮਾਰਾ ਘਬਾ ਵੇਰ ਫੂਰ ਥਠ ਗਯਾ ਏ ਅਨੇ ਅਮੇ ਧਰਝਾਰਝ ਘਨੀ ਗਯਾ ਈਐ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਛੇ ਸਾਧੁਐਨੀ ਸੰਗਤਮਾਂ ਅਮਰ ਕਰਾਵਵਾਵਾਯੁੰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ਝਪੀ ਰਛਾ ਈਐ

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੂਦੇਵਯੁ ਅਮਾਰਾ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਥਠ ਗਯਾ ਏ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਆਥੀ ਅਮਾਰੀ ਸੇਵਕੀਨੀ ਸੇਵਾ ਸਫੁਯ ਥਠ ਗਠ ਏ

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਅਮੇ ਛੇ ਘਰਨਾ ਖੰਘਾ ਅਨੇ ਵਿਕਾਰੀਥੀ ਘਯੀ ਗਯਾ ਈਐ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾਮ ਸਾਂਘਯੀਨੇ ਯੁਠਥੀ ਉਘਾਰੀਐ ਪਝਾ ਈਐ

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਐ ਝੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਅਮਾਰਾ ਪਰ ਫਯਾ ਕਰੀ ਏ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਛੇ ਨਾਨਕ! ਅਮਾਰੋ ਕਰੇਕੋ ਵੇਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਫਰਘਾਰਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਥਠ ਗਯੋ ਏ. ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਛੇ ਸੰਤ ਮਿਤ੍ਰੀ! ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕਰੋ

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਘਯਾਨਥੀ ਐਕ ਘਿਤੇ ਨਾਮ ਸਮਰਝਾ ਕਰੋ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨੀ ਮਛਿਮਾ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਨੀ ਅਠਗਤਾਨੁੰ ਕਾਰਝਾ ਸੁਘਰੂਪੀ ਰਠਠ ਏ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੇਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਝੇਨਾ ਮਨਮਾਂ ਨਾਮ ਵਸੇ ਏ ਐ ਗੁਝੀਨੋ ਘਝਾਨੋ ਥਠ ਝਾਧ ਏ

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ

ਐ ਮਾਝਾਸਨੀ ਘਘੀ ਈਘਝਾਐ ਪੁਰੀ ਥਠ ਝਾਧ ਏ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਐ ਮਾਝਾਸ ਝਗਤਮਾਂ ਸਰਵਝੇਝ ਘਨੀ ਝਾਧ ਏ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਅਨੇ ਸੀਥੀ ਉਘੁੰ ਘਾਸਨ ਪਾਮੇ ਏ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਵਾਰੰਵਾਰ ਐਨੇ ਜਨਮ ਮਰਝਾਨਾ ਧੜਕਰਮਾਂ ਝਰਵੁੰ ਪੜਤੁੰ ਨਥੀ

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਐ ਮਾਝਾਸ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਰੂਪੀ ਧਨ ਕਮਾਓਨੇ ਜਗਤਮਾਂਥੀ ਜਾਯ ਓ

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਜੇਨੇ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤੇ ਜ ਆ ਭੇਟ ਪ੍ਰਾਸ ਥਾਯ ਓ. ॥5॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਅਟਥ ਸੁਖ, ਮਨ ਨੀ ਸਾਂਤਿ, ਯੋਗ ਨੀ ਤਾਕਾਤੀ ਅਨੇ ਨਵ ਘਜਾਨਾ

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਯੁਢਿ, ਜ਼ਾਨ ਅਨੇ ਘਖੀ ਜ ਯੁਕ੍ਤਿਅੋ ਤੇ ਮਨੁਖ ਮਾਂ ਆਵੀ ਜਾਯ ਓ

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਿਦਾ, ਤਪ, ਜੋਗ, ਢੁਕਾਯ ਪ੍ਰਵ੍ਰਜ ਨੁੰ ਧਿਆਨ

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਉਤਮ ਜ਼ਾਨ, ਸਾਰਾ ਮਾਂ ਸਾਰੀ ਵਾਗਝੀ , ਤੀਰਥੋ ਨੁੰ ਸਨਾਨ

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਅਨੇ, ਮੋਖ ਆ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ , ਓਏਯ ਕਮਲ ਨੁੰ ਘੀਠਵੁੰ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਘਖਾ ਮਾਂ ਰਠੀ ਨੇ ਪਝ ਘਖਾ ਥੀ ਅਥਗ ਰਓਵੁੰ

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੁੰਦਰ, ਸਮਝਦਾਰ, ਜਗਤ ਨਾ ਮੂਯ ਤਤਵ ਨੇ ਜਾਝਾਵਾ ਵਾਯਾ

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਘਖਾ ਨੇ ਐਕ ਜ ਰੀਤੇ ਜਾਝਾਵੁੰ ਅਨੇ ਘਖਾ ਨੇ ਐਕ ਜ ਰੀਤੇ ਜੋਵੁੰ

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਆ ਘਖਾਝਯ ਤੇ ਮਨੁਖ ਨੀ ਅੰਦਰ ਵਸੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਨਾ ਸ਼ਯ ਅਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਨਾਮ ਮੋਢੇ ਥੀ ਘੋਵੇ ਓ

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁ ਨੇ ਸਾਂਭਯੀਨੇ, ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਨਾਮ ਮਾਂ ਮਨ ਵਗਾਵੀ ਏ. ॥੬॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਪਝ ਮਨੁਖ ਆ ਨਾਮ ਨੁੰ ਰਟਝਾ ਕਰੇ ਓ

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਘਖੀ ਉਮਰ ਤੇਨੀ ਉਯ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸ੍ਵਿਥਿ ਘਨੀ ਰਓ ਓ

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਸਦਾ ਸ਼ਾਫ਼ੋ ਪੜ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾ ਗੁੜਾ ਅਨੇ ਨਾਮ ਨੀ ਤਰੰਗ ਭੋਯ ਏ

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੁਤਿਅੰ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੋ ਅਨੇ ਵੇਦੋ ਏ ਪੜ ਆ ਜ ਵਾਤ ਡਈ ਏ

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਘਈ ਖਾਰੜਾਨੀ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਨਾਮ ਜ ਏ

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਆ ਨਾਮ ਨੁੰ ਰਠੇਠਾੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਲਕਤ ਨਾ ਮਨ ਮਾਂ ਜ ਭੋਯ ਏ

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਨਾਮ ਰਟੇ ਏ ਤੇਨੇ ਡਰੋਡੀ ਪਾਪ ਸਤ੍ਸੰਗ ਮਾਂ ਰਈ ਨੇ ਧੋਵਾਯ ਜਾਯ ਏ

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਗੁਰੁ ਨੀ ਡੁਪਾਥੀ ਤੇ ਮਨੁਖ ਯਮਰਾਜਥੀ ਘਈ ਜਾਯ ਏ

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਯੇਨਾ ਮਸਤਕ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ ਨਾਮ ਨੁੰ ਲਾਯ ਵਯੇਲੁੰ ਏ

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

ਠੇ ਨਾਨਕ ! ਤੇ ਮਨੁਖ ਗੁਰੁ ਨੀ ਸ਼ਰੜਾ ਮਾਂ ਆਵੇ ਏ ॥੭॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਯੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਮਨ ਮਾਂ ਆ ਨਾਮ ਵਸੇ ਏ ਯੇ ਪ੍ਰੀਤ ਵਗਾਵੀਨੇ ਨਾਮ ਸਾਂਲਯੇ ਏ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਮਨ ਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਯਾਏ ਆਵ ਏ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਨਾ ਜਨਮ ਅਨੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਡੁਖ ਫੂਰ ਡਰੇ ਏ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਤੇ ਆ ਡੁਰ੍ਭ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਨੇ ਤੇ ਜ ਸਮਯੇ ਅਯਯਯਥਾ ਥੀ ਘਯਾਵੀ ਵੇ ਏ

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਤੇਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ੋਭਾ ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਵਾਝੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਥੀ ਲਰੇਵੀ ਭੋਯ ਏ

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥m.

ਡਾਰੜਾ ਤੇ ਤੇਨਾ ਮਨ ਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੁੰ ਨਾਮ ਰਠੇਲੁੰ ਭੋਯ ਏ

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਡੁਖ, ਰੋਗ, ਡਰ, ਅਨੇ ਲੁਮ ਨੀ ਵਿਨਾਸ ਥਏ ਜਾਯ ਏ

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਤੇਨੂੰ ਨਾਮ "ਸਾਧੁ " ਪੜੀ ਜਾਏ ਏ ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਕਾਮ ਨਿਰਮਲ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥

ਘਰਾ ਥੀ ਉਘੀ ਸੋਭਾ ਤੇਨੇ ਮਠੇ ਏ

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਏ ਨਾਨਕ ! ਆ ਗੁਣ ਨਾ ਕਾਰਏ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਸੁਖਮੀ ਨੀ ਮਠਿ ਏ ॥੮॥੨੪॥

આધ્યાત્મિકતા તરફનો પ્રવાસ

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ એક શાશ્વત જીવંત ગુરુ છે, જે શીખ ગુરુઓ, હિંદુ અને મુસ્લિમ સંતોની કાવ્ય રચના છે. સંકલન એ તેમના દ્વારા સમગ્ર માનવજાતને ઈશ્વર તરફથી મળેલી ભેટ છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબની દ્રષ્ટિ કોઈ પણ પ્રકારના જુલમ વિના દૈવી ન્યાય પર આધારિત સમાજની છે. જ્યારે ગ્રંથ હિંદુ ધર્મ અને ઇસ્લામના ગ્રંથોને સ્વીકારે છે અને તેનો આદર કરે છે, તે આ બંને ધર્મોમાંથી કોઈ એક સાથે નૈતિક સમાધાન સૂચિત કરતું નથી.

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબમાં મહિલાઓને પુરુષોની સમાન ભૂમિકા સાથે ખૂબ સન્માન આપવામાં આવ્યું છે. સ્ત્રીઓમાં પુરુષો જેટલો જ આત્મા હોય છે અને તેથી મુક્તિ હાંસલ કરવાની સમાન તક સાથે તેમની આધ્યાત્મિકતા કેળવવાનો સમાન અધિકાર ધરાવે છે. મહિલાઓ અગ્રણી ધાર્મિક મંડળો સહિત તમામ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક, સામાજિક અને બિનસાપ્રદાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. શીખ ધર્મ સમાનતા, સામાજિક ન્યાય, માનવતાની સેવા અને અન્ય ધર્મો માટે સહિષ્ણુતાની હિમાયત કરે છે. રોજિંદા જીવનમાં કરુણા, પ્રામાણિકતા, નમ્રતા અને ઉદારતાના આદર્શોનો અભ્યાસ કરતી વખતે શીખ ધર્મનો આવશ્યક સંદેશ આધ્યાત્મિક ભક્તિ અને ભગવાન પ્રત્યેનો આદર છે. શીખ ધર્મના ત્રણ મુખ્ય સિદ્ધાંતો છે ભગવાનનું ધ્યાન અને સ્મરણ, પ્રામાણિક જીવન માટે કામ કરવું અને અન્ય લોકો સાથે શેર કરવું.

આત્મા માટે આ આધ્યાત્મિક પ્રવાસ પર જવાનો પ્રયાસ કરવા બદલ અભિનંદન. અનુવાદ ક્યારેય મૂળની નજીક ન હોઈ શકે, ખાસ કરીને જ્યારે સંપૂર્ણ ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ કવિતામાં હોય અને રૂપકોનો ઉપયોગ કાર્યને અત્યંત મુશ્કેલ બનાવે છે. દૈવી સંદેશમાં, હિંદુ અને મુસ્લિમ પૌરાણિક કથાઓનો વારંવાર પ્રહલાદ, હરનાકશ, લક્ષ્મી, બ્રહ્મા વગેરેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. કૃપા કરીને તેમને શાબ્દિક રીતે વાંચશો નહીં પરંતુ તેમના અંતર્ગત સંદેશને સમજો. ધ્યાન એ હકીકત પર છે કે ભગવાન એક છે અને તેમની સાથે એકતા મેળવવી એ માનવ જીવનનું લક્ષ્ય છે.

તમારી ભાષામાં દૈવી સંદેશ તમારા સુધી પહોંચાડવા માટે આ કાર્ય વર્ષોથી ઘણા સ્વયંસેવકો દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. જો તમને કોઈ પ્રશ્નો હોય, તો કૃપા કરીને walnut@gmail.com પર નિઃસંકોચ ઈમેલ કરો અને અમને આ પ્રવાસમાં તમારી સાથે જોડાવાનું ગમશે.